

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o izvršbi in zavarovanju, ki obsega:

- Zakon o izvršbi in zavarovanju – ZIZ (Uradni list RS, št. 51/98 z dne 17. 7. 1998),
- Zakon o računskem sodišču – ZRacS-1 (Uradni list RS, št. 11/01 z dne 16. 2. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-A (Uradni list RS, št. 75/02 z dne 22. 8. 2002),
- Stvarnopravni zakonik – SPZ (Uradni list RS, št. 87/02 z dne 17. 10. 2002),
- Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-B (Uradni list RS, št. 16/04 z dne 20. 2. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-C (Uradni list RS, št. 17/06 z dne 17. 2. 2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-D (Uradni list RS, št. 69/06 z dne 3. 7. 2006) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-E (Uradni list RS, št. 115/06 z dne 10. 11. 2006).

Št. 712-01/96-2/60

Ljubljana, dne 20. decembra 2006

EPA 1142-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

Z A K O N
O IZVRŠBI IN ZAVAROVANJU
uradno prečiščeno besedilo
(ZIZ-UPB4)

Prvi del
TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

(Vsebina zakona)

Ta zakon določa pravila postopka, po katerem sodišča opravljajo prisilno izvršitev terjatev na podlagi izvršilnih naslovov in verodostojnih listin, pravila za zavarovanje terjatev ter ureja službo izvršitelja.

Določbe tega zakona se uporabljajo za sodno izvršbo in zavarovanje, urejeno z drugim zakonom, glede vseh vprašanj, ki s takim zakonom niso urejena, za izvršbo in zavarovanje na ladji in letalu pa samo, če poseben zakon tako določa.

2. člen

(Začetek postopka)

Postopek izvršbe in postopek zavarovanja se uvede na predlog upnika.

Če zakon tako določa, se postopek uvede tudi po uradni dolžnosti.

3. člen

(Obseg izvršbe in zavarovanja)

Izvršba za poplačilo denarne terjatve in zavarovanje take terjatve se dovoli in opravi v obsegu, ki je potreben za njeno poplačilo oziroma zavarovanje.

4. člen

(Dolžnost posredovanja podatkov)

Državni organi, organizacije z javnimi pooblastili ter druge pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki (v nadaljnjem besedilu: podjetnik) so za namene izvedbe izvršilnega postopka dolžni na zahtevo sodišča brezplačno posredovati podatke, ki se nanašajo na dolžnika, na njegovo premoženje in nepremično premoženje, denarna sredstva pri organizacijah za plačilni promet ter druge podatke, pomembne za uspešno izvedbo izvršilnega postopka.

Osebe iz prejšnjega odstavka so za namene opravljanja neposrednih dejanj izvršbe in zavarovanja dolžne podatke o naslovu prebivališča in zaposlitvi dolžnika brezplačno posredovati tudi na zahtevo izvršitelja.

Izvršitelji lahko za namene opravljanja neposrednih dejanj izvršbe in zavarovanja iz registra motornih vozil brezplačno pridobivajo podatke o motornih vozilih, ki so dolžnikova last, za namene prodaje vrednostnih papirjev iz centralnega registra prebivalstva EMŠO dolžnika ter iz evidenc davčnih organov davčno številko dolžnika.

5. člen

(Stvarna pristojnost sodišča)

Za dovolitev izvršbe in zavarovanja je stvarno pristojno okrajno sodišče, če zakon ne določa drugače.

6. člen

(Sestava sodišča)

Izvršilni postopek na prvi stopnji vodi in izdaja odločbe sodnik. Strokovni sodelavci in sodni referenti lahko vodijo izvršilni postopek in izdajajo sklepe o dovolitvi izvršbe za izterjavo denarnih terjatev, sklepe o dovolitvi izvršbe na podlagi verodostojnih listin ter sklepe in odredbe o predujmih, varščinah in stroških postopka ter o sodnih taksah. Strokovni sodelavci lahko po odredbi sodnika vodijo naroke, razen narokov za javne dražbe. O ugovoru zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine po odredbi sodnika odločata sodni referent in strokovni sodelavec.

Posamezna dejanja izven naroka lahko opravlja tudi strokovni sodelavec in sodni referent.

O pritožbah odloča višje sodišče v senatu treh sodnikov.

6.a člen

(Krajevna pristojnost višjega sodišča pri izvršbi na podlagi verodostojne listine)

O pritožbah v postopku izvršbe na podlagi verodostojne listine odloča višje sodišče z območja, na katerem ima sedež okrajno sodišče, ki izvršilni postopek vodi in v njem odloča po pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

7. člen

(Izvršitelji)

Neposredna dejanja izvršbe in zavarovanja opravljajo izvršitelji, če ni s tem zakonom določeno drugače.

Izvršitelji se skladno s tem zakonom imenujejo za opravljanje službe izvršitelja na celotnem območju Republike Slovenije.

Izvršitelji lahko opravljajo tudi druga dejanja, če tako določa zakon, ali če na podlagi zakona tako odredi sodišče, drug državni organ, notar ali druga oseba z javnimi pooblastili.

Sodišče lahko glede na naravo zadeve, okoliščine opravljanja izvršbe ali iz drugih utemeljenih razlogov odloči, da bo opravilo določena neposredna dejanja izvršbe in zavarovanja po sodnih izvršiteljih.

8. člen

(Odločbe)

Odločbe v postopku izvršbe in zavarovanja izdaja sodišče v obliki sklepa ali odredbe.

Z odredbo sodišče odloča o vprašanih postopka.

9. člen

(Pravna sredstva)

Zoper sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba, razen če zakon določa drugače.

Pravno sredstvo dolžnika zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, je ugovor.

Pritožbo in ugovor je treba vložiti v osmih dneh od vročitve sklepa sodišča prve stopnje, če ni v zakonu drugače določeno.

Zoper sklep, izdan o ugovoru, je dovoljena pritožba.

Pritožba in ugovor ne zadržita postopka, če ni v zakonu drugače določeno.

Odločba o pritožbi je pravnomočna.

Zoper odredbo ni pravnega sredstva.

10. člen

(Revizija in obnova postopka)

Zoper pravnomočno odločbo, izdano v postopku izvršbe in zavarovanja, ni dovoljena revizija.

Obnova postopka ni dovoljena, razen če zakon določa drugače.

11. člen

(Hitrost in vrstni red postopanja)

V postopku izvršbe in zavarovanja mora sodišče postopati hitro.

Sodišče mora jemati zadeve v delo po vrsti, kot jih je prejelo, razen če narava terjatve ali posebne okoliščine zahtevajo drugačen postopek.

12. člen

(Vrstni red poplačila več upnikov)

Več upnikov, ki uveljavljajo svoje denarne terjatve proti istemu dolžniku in na istem predmetu izvršbe, se poplača po tistem vrstnem redu, po katerem so pridobili pravico do poplačila iz tega predmeta, razen v primerih, v katerih ta zakon določa drugače.

13. člen

(Izvršitev tujih odločb in tujih javnih listin)

Izvršitev odločbe tujega sodišča, tujega upravnega in drugega organa ter izvršitev javne listine tujega upravnega in drugega organa se sme dovoliti in opraviti v Republiki Sloveniji, če odločba ali javna listina izpolnjuje z zakonom, ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo ali s pravnim aktom Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, predpisane pogoje za priznanje.

Če zakon, ratificirana in objavljena mednarodna pogodba ali pravni akt Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, predpisuje, da se odločba tujega sodišča, tujega upravnega in drugega organa ter javna listina tujega upravnega in drugega organa izvrši brez dovolitve, se izvršitev odločbe tujega sodišča, tujega upravnega in drugega organa ter izvršitev javne listine tujega upravnega in drugega organa sme opraviti v Republiki Sloveniji, če odločba ali javna listina izpolnjuje z zakonom, ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo ali s pravnim aktom Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, predpisane pogoje.

14. člen

(Izvršba na premoženje tuje države)

V Republiki Sloveniji je mogoče dovoliti izvršbo ali zavarovanje na premoženje tuje države samo s poprejšnjim soglasjem ministra, pristojnega za zunanje zadeve, razen če je tuja država izrecno privolila v izvršbo.

15. člen

(Uporaba določb zakona o pravnem postopku)

V postopku izvršbe in zavarovanja se smiselno uporabljajo določbe zakona o pravnem postopku, če ni v tem ali v kakšnem drugem zakonu drugače določeno.

16. člen

(Pomen posameznih izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo tale pomen:

1. izraz »terjatev« označuje pravico do denarnega zneska ali do neke druge dajatve, storitve, dopustitve ali opustitve;
2. izraz »upnik« kot skupno poimenovanje za upnico in upnika označuje osebo, na zahtevo katere se vodi postopek izvršbe oziroma zavarovanja;
3. izraz »dolžnik« kot skupno poimenovanje za dolžnico in dolžnika označuje osebo, proti kateri se uveljavlja ali zavaruje terjatev;
4. izraz »stranka« označuje upnika in dolžnika;
5. izraz »udeleženec« označuje osebo, ki v postopku izvršbe ali zavarovanja uveljavlja kakšno svojo pravico ali pravno korist, pa ni stranka v postopku;
6. izraz »sklep o izvršbi« označuje sklep, s katerim je v celoti ali delno ugodeno predlogu za izvršbo, ter sklep, s katerim je predlog za izvršbo zavrnjen;
7. izraz »izvršitelj« kot skupno poimenovanje za izvršiteljico in izvršitelja označuje osebo, ki neposredno opravlja posamezna dejanja izvršbe ali zavarovanja;

8. izraz »kmet« označuje osebo, ki ji je kmetijska proizvodnja pretežen vir prihodkov;

9. izraz »organizacija za plačilni promet« označuje Banko Slovenije, banke in hranilnice ter druge organizacije, ki so v skladu z zakonom pooblašene za opravljanje storitev plačilnega prometa, ali za opravljanje storitev sprejemanja depozitov;

10. izraz »neposredna dejanja izvršbe in zavarovanja« označuje vsa v zakonu navedena dejanja, s katerimi izvršitelji zagotavljajo izvršitev ali zavarovanje upnikove terjatve in dejanja, ki so potrebna za njihovo pripravo in izvedbo.

Drugi del
IZVRŠBA

Prvi razdelek
SKUPNE DOLOČBE

Prvo poglavje
Uvodne določbe

17. člen

(Izvršilni naslov)

Sodišče dovoli izvršbo na podlagi izvršilnega naslova.

Izvršilni naslovi so:

1. izvršljiva sodna odločba in sodna poravnava;
2. izvršljiv notarski zapis;
3. druga izvršljiva odločba ali listina, za katero zakon, ratificirana in objavljena mednarodna pogodba ali pravni akt Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, določa, da je izvršilni naslov.

Določbe tega zakona o poravnavi se uporabljajo tudi za notarski zapis, če zakon ne določa drugače.

18. člen

(Odločba in poravnava)

S sodno odločbo so po tem zakonu mišljeni sodba oziroma arbitražna odločba, sklep ter plačilni oziroma drug nalog sodišča ali arbitraže, s sodno poravnavo pa poravnava, sklenjena pred sodiščem ali arbitražo.

19. člen

(Izvršljivost odločbe)

Sodna odločba je izvršljiva, če je postala pravnomočna in če je pretekel rok za prostovoljno izpolnitev dolžnikove obveznosti.

Rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti začne teči naslednji dan od dneva, ko je bila dolžniku odločba vročena.

Na podlagi odločbe, ki je v nekem delu postala izvršljiva, je mogoče dovoliti izvršbo samo glede tega dela.

Izvršbo dovoli sodišče tudi na podlagi sodne odločbe, ki še ni postala pravnomočna, če zakon določa, da pritožba ne zadrži njene izvršitve.

20. člen

(Izvršljivost poravnave)

Sodna poravnava je izvršljiva, če je terjatev iz poravnave zapadla.

Zapadlost terjatve se dokazuje z zapisnikom o poravnavi, javno listino ali po zakonu overjeno listino.

Če zapadlosti, na način iz prejšnjega odstavka, ni mogoče dokazati, se dokazuje s pravnomočno odločbo, izdano v pravnem postopku, s katero se ugotavlja, da je terjatev zapadla.

20.a člen

(Izvršljivost notarskega zapisa)

Notarski zapis je izvršljiv, če je dolžnik v njem soglašal z njegovo neposredno izvršljivostjo in če je terjatev, ki izhaja iz notarskega zapisa, zapadla.

Zapadlost terjatve se dokazuje z notarskim zapisom, javno listino ali po zakonu overjeno listino.

Če zapadlost terjatve ni odvisna od poteka roka, temveč od drugega dejstva, ki je navedeno v notarskem zapisu, notar stranke opozori, da za dokaz zapadlosti terjatve zadostuje upnikova pisna izjava dolžniku, da je terjatev zapadla, z navedbo dneva zapadlosti in dokazilom o vročitvi pisne izjave o zapadlosti terjatve dolžniku. Notar stranke opozori, da lahko, namesto dokazila o vročitvi pisne izjave o zapadlosti terjatve dolžniku, upnik pooblasti notarja, da zapadlost sporoči dolžniku.

Notar mora, kadar ga upnik pooblasti, da zapadlost iz prejšnjega odstavka sporoči dolžniku, zapadlost sporočiti nemudoma in o tem sestaviti zapisnik, ki pri odpoklicu terjatve zadostuje za zaznambo tega dejstva v zemljiški knjigi.

Pisna izjava upnika oziroma sporočilo notarja iz tretjega odstavka tega člena se vroča priporočeno po pošti.

21. člen

(Primernost izvršilnega naslova za izvršbo)

Izvršilni naslov je primeren za izvršbo, če so v njem navedeni upnik in dolžnik ter predmet, vrsta, obseg in čas izpolnitve obveznosti.

Če je izvršilni naslov odločba, v kateri ni določen rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti, ga določi sodišče v sklepu o izvršbi.

22. člen

(Plačilo zamudnih obresti)

Če se po nastanku izvršilnega naslova spremeni višina zamudnih obresti, odloči sodišče na predlog upnika ali dolžnika o obveznosti plačila zamudnih obresti po spremenjeni obrestni meri.

23. člen

(Verodostojna listina)

Izvršba za izterjavo denarne terjatve se dovoli tudi na podlagi verodostojne listine, če upnik v predlogu za izvršbo navede dan zapadlosti terjatve.

Verodostojna listina je v smislu tega zakona faktura, menica in ček s protestom in povratnim računom, kadar je to potrebno za nastanek terjatve, javna listina, izpisek iz poslovnih knjig, overjen s strani odgovorne osebe, po zakonu overjena zasebna listina in listina, ki ima po posebnih predpisih naravo javne listine. Za fakturo se šteje tudi obračun obresti.

24. člen

(Prehod terjatve ali obveznosti)

Izvršbo dovoli sodišče tudi na predlog nekoga, ki v izvršilnem naslovu ni označen kot upnik, če v predlogu za izvršbo določno označi javno ali po zakonu overjeno listino, s katero lahko dokaže, da je bila terjatev prenesena ali je na drug način prešla nanj. Kadar to ni mogoče, se prenos terjatve dokazuje s pravnomočno odločbo, izdano v pravnem postopku.

Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi glede izvršbe proti nekemu, ki v izvršilnem naslovu ni označen kot dolžnik.

Če pride do spremembe upnika po vložitvi predloga za izvršbo, nov upnik vstopi v izvršbo namesto prvotnega upnika, če z javno ali po zakonu overjeno listino dokaže, da je bila terjatev prenesena ali je na drug način prešla nanj. Kadar to ni mogoče, se prenos terjatve dokazuje s pravnomočno odločbo, izdano v pravnem postopku. Nov upnik mora izvršbo prevzeti v tistem stanju, v katerem je, ko vstopi vanjo.

Če pride do spremembe dolžnika po vložitvi predloga za izvršbo, se pod pogoji iz prejšnjega odstavka izvršba nadaljuje zoper novega dolžnika, ki jo mora prevzeti v tistem stanju, v katerem je, ko vstopi vanjo.

Sodišče dolžniku iz prejšnjega odstavka vroči sklep o izvršbi.

25. člen

(Izvršba proti družbeniku)

Sodišče lahko na upnikov predlog dovoli izvršbo na podlagi izvršilnega naslova, izdanega proti družbi z neomejeno odgovornostjo ali komanditni družbi, neposredno proti družbeniku, ki je osebno odgovoren, če upnik v predlogu za izvršbo določno označi vpis v sodnem registru, s katerim lahko dokaže njegov status družbenika.

Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi v drugih primerih, ko upnik v predlogu za izvršbo določno označi javno ali po zakonu overjeno listino, s katero lahko dokaže, da je dolžnik kot družbenik, ustanovitelj ali član po zakonu neposredno osebno odgovoren za obveznosti družbe ali druge pravne osebe.

26. člen

(Pogojna in vzajemna obveznost)

Izvršbo, ki je odvisna od poprejšnje izpolnitve kakšne upnikove obveznosti ali od nastopa kakšnega pogoja, dovoli sodišče, če upnik v predlogu za izvršbo določno označi javno ali po zakonu overjeno listino, s katero lahko dokaže, da je obveznost izpolnil, oziroma da je pogoj nastopil.

Če upnik tega ne more dokazati na način, ki je določen v prvem odstavku tega člena, se izpolnitev obveznosti oziroma nastop pogoja dokazuje s pravnomočno odločbo, izdano v pravnem postopku.

Če je dolžnik po izvršilnem naslovu dolžan izpolniti obveznost pod pogojem, da upnik hkrati izpolni obveznost proti njemu, dovoli sodišče izvršbo, če upnik v predlogu za izvršbo opiše dokaz, da je zagotovil izpolnitev svoje obveznosti.

Šteje se, da je upnik zagotovil izpolnitev svoje obveznosti v smislu tretjega odstavka tega člena, če je predmet obveznosti položil pri sodišču ali v ta namen ravnal na drug primeren način.

27. člen

(Alternativna obveznost po dolžnikovi izbiri)

Če ima dolžnik po izvršilnem naslovu pravico izbirati med več predmeti svoje obveznosti, mora upnik v predlogu za izvršbo označiti predmet, s katerim naj bo obveznost izpolnjena.

Dolžnik ima pravico izbire, vse dokler upnik ni vsaj delno prejel predmeta, ki ga je v predlogu za izvršbo zahteval.

28. člen

(Fakultativna pravica dolžnika)

Dolžnik, ki je po izvršilnem naslovu dolžan izpolniti neko obveznost s pravico, da je njene izpolnitve prost, če izpolni drugo obveznost, določeno v izvršilnem naslovu, lahko drugo obveznost izpolni vse dotlej, dokler upnik ni vsaj deloma prejel izpolnitve obveznosti.

29. člen

(Vloge in naroki)

V izvršilnem postopku postopa sodišče na podlagi vlog in drugih pisanj.

Za vloge in druga pisanja v elektronski obliki se šteje, da jih je podpisala oseba, ki je na vlogi in drugem pisanju podpisana z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom, ali ki je na vlogi in drugem pisanju navedena kot podpisnik in ji je ministrstvo, pristojno za pravosodje, izdalo posebno dovoljenje za pošiljanje vlog in drugih pisanj sodišču v elektronski obliki, ali ki je na vlogi in drugem pisanju navedena kot podpisnik.

Minister, pristojen za pravosodje, določi seznam vlog in drugih pisanj, ki se lahko pošiljajo po elektronski poti podpisane na načine iz prejšnjega odstavka, ali seznam strank, ki lahko pošiljajo vloge in druga pisanja po elektronski poti, podpisane na načine iz prejšnjega odstavka, in način identifikacije strank v teh primerih.

Sodišče opravi narok, kadar zakon tako določa, ali kadar je po njegovem mnenju to smotno.

Namesto zapisnika se lahko o naroku napravi uradni zaznamek.

Sodišče zasliši stranko ali udeleženca v postopku izven naroka, če tako določa zakon ali če se mu zdi potrebno za razjasnitev posameznih vprašanj ali za izjavo o kakšnem predlogu stranke.

Če ena ali nobena od strank ali udeleženec ne pride na narok ali če na vabilo sodišča ne pride k zaslišanju, to ni ovira za nadaljnje postopanje sodišča.

30. člen

(Sredstva izvršbe)

Kot sredstva izvršbe za poplačilo denarne terjatve sme sodišče dovoliti samo: prodajo premičnin, prodajo nepremičnin, prenos denarne terjatve, vnovčenje drugih premoženjskih oziroma materialnih pravic in nematerializiranih vrednostnih papirjev, prodajo deleža družbenika in prenos sredstev, ki so pri organizacijah, pooblaščenih za plačilni promet.

31. člen

(Seznam dolžnikovega premoženja)

Če upnik verjetno izkaže, da s predlaganimi sredstvi izvršbe ne bo mogel biti v celoti poplačan, je na predlog upnika ali po oceni sodišča dolžnik dolžan kadarkoli med izvršilnim postopkom predložiti seznam svojega premoženja z dokazili o lastninski in drugih stvarnih pravicah na tem premoženju in za svoje terjatve navesti dokazna sredstva.

Seznam iz prejšnjega odstavka mora vsebovati tudi:

a) odplačna razpolaganja, s katerimi je dolžnik v zadnjem letu z dejanjem ali opustitvijo razpolagal s svojim premoženjem v korist tretjih oseb;

b) odplačna razpolaganja, s katerimi je dolžnik v zadnjih treh letih z dejanjem ali opustitvijo razpolagal s svojim premoženjem v korist zakonca ali izvenzakonskega partnerja, krvnega sorodnika v ravni vrsti ali stranski vrsti do četrtega kolena ali sorodnika v svaštvu do četrtega kolena;

c) neodplačna razpolaganja, razen običajnih priložnostnih daril, nagradnih daril in daril iz hvaležnosti, če so sorazmerna premoženjskim možnostim dolžnika, storjena v zadnjih treh letih.

O obveznosti dolžnika po prvem odstavku odloči sodišče z odredbo.

Če dolžnik ne predloži seznama premoženja v roku, ki ga določi sodišče, razpiše sodišče narok, na katerem zasliši dolžnika o dejstvih iz prvega odstavka. Sodišče opozori dolžnika na posledice krive izpovedbe.

Če dolžnik ne pride na narok, na katerega je bil v redu vabljen ali če na naroku oziroma v seznamu iz prvega odstavka tega člena ne navede popolnih in resničnih podatkov o svojem premoženju, ga sodišče kaznuje z denarno kaznijo po 33. členu.

Ne glede na določbo petega odstavka tega člena, lahko sodišče ponovno odredi, da je dolžnik dolžan predložiti seznam svojega premoženja, in če dolžnik tega ne stori, ravna sodišče po četrtem in petem odstavku tega člena.

Dolžniku, ki je že predložil ali na sodišču podal izjavo o svojem premoženju, lahko sodišče naloži, da ponovno predloži ali poda izjavo o svojem premoženju, če je upnik izkazal za verjetno, da je dolžnik pridobil novo premoženje.

32. člen

(Predmet izvršbe)

Predmet izvršbe za poplačilo denarne terjatve je lahko vsaka dolžnikova stvar ali premoženjska oziroma materialna pravica, kolikor ni z zakonom izvzeta iz izvršbe oziroma, če ni izvršba na njej z zakonom omejena.

Predmet izvršbe ne morejo biti:

1. stvari, ki niso v prometu;
2. rudno bogastvo in druga naravna bogastva;
3. objekti, naprave in druge stvari, ki so državi ali samoupravni lokalni skupnosti nujno potrebne za opravljanje njenih nalog ter premične in nepremične stvari, namenjene za obrambo države;
4. objekti, naprave in druge stvari, ki so dolžniku nujno potrebne za opravljanje javne službe;

5. druge stvari in pravice, za katere tako določa zakon.

33. člen

(Denarna kazen)

Sodišče lahko izreče denarno kazen dolžniku:

- če v nasprotju z odločitvijo sodišča skriva, poškoduje ali uničuje svoje premoženje;
- če v nasprotju z odločitvijo sodišča opravlja dejanja, ki lahko upniku povzročijo nenadomestljivo ali težko nadomestljivo škodo;
- če izvršitelja ovira pri opravljanju posameznih dejanj izvršbe ali zavarovanja;
- če ravna v nasprotju s sklepom o zavarovanju;
- če ne dovoli ali ovira ogled nepremičnine ali njeno cenitev.

V primerih iz prejšnjega odstavka lahko sodišče izreče denarno kazen fizični osebi do 1.000.000 tolarjev, pravni osebi in podjetniku pa do 10.000.000 tolarjev.

Sodišče izreče denarno kazen s sklepom. V sklepu določi rok, v katerem mora dolžnik kazen plačati. Rok za plačilo kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od treh mesecev.

Če dolžnik, ki je fizična oseba ali podjetnik ne plača izrečene kazni v roku, ki ga določi sodišče, se kazen izterja po uradni dolžnosti, če to ni možno, pa izvrši tako, da se za vsakih začetih 10.000 tolarjev denarne kazni določi en dan zapora, pri čemer zapor za fizično osebo ne sme biti daljši od 30 dni, za podjetnika pa ne daljši kot 100 dni. Kazen zapora se izvrši po določbah zakona, ki ureja izvrševanje zaporne kazni.

O spremembi denarne kazni po prejšnjem odstavku odloči sodišče s posebnim sklepom.

Če dolžnik, ki je pravna oseba, ne plača denarne kazni v roku, ki ga določi sodišče, izterja sodišče denarno kazen, povečano za 50%, po uradni dolžnosti. Sklep o tako določeni denarni kazni je izvršilni naslov.

Če ta zakon ne določa drugače, se določbe tega člena uporabljajo tudi v drugih primerih, ko sodišče dolžniku izreče denarno kazen.

Sodišče lahko izreče denarno kazen iz drugega odstavka tega člena upniku, ki je pridobil sklep o izvršbi na podlagi predloga za izvršbo, ki ga je vložil z namenom škodovati drugemu ali s ciljem, ki je v nasprotju z dobrimi običaji, vestnostjo in poštenjem. Sodišče pri odmeri denarne kazni upošteva vse okoliščine zadeve, zlasti pa višino zneska, na katerega se glasi sklep o izvršbi.

V postopku iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tretji, četrti, peti in šesti odstavek tega člena.

34. člen

(Več sredstev in predmetov izvršbe)

Sodišče dovoli izvršbo za poplačilo denarne terjatve s tistim sredstvom in na tistih predmetih, ki so navedeni v predlogu za izvršbo.

Na dolžnikov predlog sodišče omeji dovoljeno izvršbo tako, da se ta opravi samo na nekatera sredstva oziroma na nekatere predmete, če zadoščajo za poplačilo terjatve. Če izvršba s posameznim izvršilnim sredstvom ali posameznim predmetom ni uspešna, sodišče omejeno izvršbo nadaljuje z naslednjimi izvršilnimi sredstvi oziroma na naslednje predmete.

Sodišče lahko do konca izvršilnega postopka na predlog upnika dovoli poleg že dovoljenih sredstev oziroma predmetov, izvršbo še z drugimi sredstvi in na drugih predmetih oziroma namesto že dovoljenih sredstev in predmetov z drugimi sredstvi oziroma drugimi predmeti.

Sodišče lahko določi na predlog dolžnika za izvršbo drugo sredstvo namesto tistega, ki ga je predlagal upnik, če zadošča za poplačilo terjatve. Zoper sklep o zavrnitvi predloga ni pritožbe.

35. člen

(Pristojnost)

Sodišče, ki je pristojno za odločitev o predlogu za izvršbo, je pristojno tudi za odločanje o vseh drugih vprašanjih v izvršbi, če zakon ne določa drugače.

Če je upnik predlagal za izvršbo več sredstev ali več predmetov, je krajevno pristojno za odločitev o predlogu tisto sodišče, ki je krajevno pristojno za odločanje po prvo navedenem sredstvu izvršbe.

Če je v primeru iz prejšnjega odstavka med predlaganimi izvršilnimi sredstvi izvršba na nepremičnine, je izključno krajevno pristojno sodišče, ki je pristojno za odločanje o tem izvršilnem sredstvu.

Če upnik med izvršilnim postopkom predlaga za izvršbo poleg ali namesto že dovoljenih sredstev oziroma predmetov izvršbo na nepremičnine, postane za to izvršilno sredstvo izključno krajevno pristojno sodišče, ki je pristojno za odločanje o tem izvršilnem sredstvu.

36. člen

(Vrnitev v prejšnje stanje)

Vrnitev v prejšnje stanje je v izvršilnem postopku dovoljena samo, če je zamujen rok za pritožbo ali ugovor.

37. člen

(Smrt stranke)

O prekinitvi izvršilnega postopka, ki je nastala zaradi smrti stranke ali njenega zakonitega zastopnika, obvesti sodišče njene dediče, če so mu znani, in če ve za njihovo prebivališče, ter nasprotno stranko.

Če sodišču dediči niso znani, ali če ne ve za njihova prebivališča, jim sodišče nemudoma postavi začasnega skrbnika.

38. člen

(Izvršilni stroški)

Izvršilne stroške plača najprej upnik.

Upnik mora plačati predujem za stroške izvršilnih dejanj na način, v višini in v roku, ki ga določi sodišče. Če upnik v določenem roku ne plača predujma, sodišče ustavi izvršbo.

Za neposredna dejanja izvršbe in zavarovanja mora upnik na zahtevo izvršitelja plačati varščino po določbah 38.a člena tega zakona.

Če se postopek uvede po uradni dolžnosti, se predujem oziroma varščina ne plača, potrebni stroški pa se vnaprej izplačajo v breme proračuna sodišča, ki je dovolilo izvršbo.

Dolžnik mora upniku na njegovo zahtevo povrniti stroške, ki so bili potrebni za izvršbo, vključno s stroški poizvedb o dolžnikovem premoženju, oziroma povrniti stroške postopka po uradni dolžnosti.

Upnik mora dolžniku oziroma tretjemu na njegovo zahtevo povrniti izvršilne stroške, ki mu jih je neutemeljeno povzročil.

Če zakon ne določa drugače, se mora povrnitev izvršilnih stroškov zahtevati takoj, ko nastanejo in je znana njihova višina, najkasneje pa v tridesetih dneh po končanem ali ustavljenem izvršilnem postopku oziroma zaključitvi zadnjega izvršilnega dejanja, po katerem se izvršba ni nadaljevala, sicer se stroški ne priznajo.

Sodišče mora o stroških odločiti v osmih dneh od prejema zahteve. Pri odmeri stroškov, ki bo zadnja v izvršbi, sodišče na zahtevo stranke upošteva tudi stroške, ki bodo nastali z izterjavo izvršilnih stroškov, ter dovoli izvršbo in odredi zavarovanje za njihovo izterjavo. Če so zahtevani kasneje, se ti stroški ne priznajo.

38.a člen

(Varščina za plačilo dela in stroškov izvršitelja)

Za zavarovanje plačila za delo in za povračilo stroškov lahko izvršitelj od upnika zahteva plačilo varščine v roku in v višini, določeni v tarifi iz 292. člena tega zakona.

Izvršitelj mora poziv na plačilo varščine upniku vročiti osebno in z opozorilom na posledice, če varščina ne bo pravočasno plačana, in če ne bo izvršitelju predloženo dokazilo o plačilu ter z obvestilom o pravici zahtevati, da o varščini odloči sodišče.

Če upnik ne soglaša z načinom plačila, rokom ali višino varščine, lahko v osmih dneh od prejema poziva izvršitelja vloži pri izvršitelju zahtevo, da o tem odloči sodišče. Izvršitelj zahtevo takoj posreduje sodišču, ki mora o njej odločiti v osmih dneh od prejema.

Upnik mora izvršitelju predložiti dokazilo o plačilu varščine.

Če upnik ne plača varščine na način in v roku, ki ga določi izvršitelj oziroma sodišče ali ne predloži dokazila o plačilu, izvršitelj o tem obvesti sodišče, ki ustavi izvršbo.

Sodišče, ki je ustavilo izvršbo, lahko na podlagi pritožbe spremeni ali razveljavi sklep iz prejšnjega odstavka, če je pritožbi priloženo dokazilo o plačilu varščine. O svoji odločitvi obvesti izvršitelja.

38.b člen

(Hramba in izplačilo varščine)

Znesek varščine se nakaže in hrani na računu prehodnih sodnih pologov in evidentira ločeno po izvršiteljih.

Varščina se lahko uporabi le za plačilo za delo izvršitelja in za povračilo stroškov za neposredna dejanja izvršbe in zavarovanja po določbah 38.c člena tega zakona.

38.c člen

(Obračun plačila za delo in stroškov izvršitelja)

Po opravi neposrednih dejanj izvršbe in zavarovanja mora izvršitelj upniku osebno vročiti obračun plačila za delo in stroškov, z obvestilom o pravici in pravnih posledicah iz drugega odstavka tega člena. Izvod obračuna izvršitelj vroči sodišču.

Če upnik ne soglaša z obračunom, lahko v osmih dneh od prejema obračuna pri izvršitelju vloži zahtevo, da o obračunu odloči sodišče. Izvršitelj zahtevo takoj posreduje sodišču, ki mora o njej odločiti v osmih dneh od prejema. Če upnik ne vloži zahteve, da o obračunu odloči sodišče, velja obračun za dokončnega. Dokončni obračun je izvršilni naslov.

Na podlagi dokončnega obračuna oziroma sklepa sodišča se izvršitelj poplača iz izterjanega denarnega zneska. O poplačilu obvesti sodišče, ki odredi, da se varščina takoj vrne upniku.

Če se izvršitelj ne more poplačati iz izterjanega denarnega zneska, lahko predlaga sodišču, naj odredi plačilo za njegovo delo in povračilo stroškov v celoti ali deloma iz vplačane varščine. Sodišče je dolžno izdati pisno odredbo za izplačilo iz varščine in znesek izplačati izvršitelju najkasneje v osmih dneh od prejema izvršiteljevega predloga s priloženim poročilom in dokončnim obračunom oziroma sklepom sodišča.

Znesek varščine, ki presega višino, potrebno za plačilo izvršitelja, se v roku iz prejšnjega odstavka vrne upniku. Če ni bilo varščine ali če ta ne zadošča za popolno plačilo, izvršitelj pozove upnika, naj mu v osmih dneh plača znesek, ki ga dolguje po dokončnem obračunu oziroma sklepu sodišča. Po preteku tega roka lahko izvršitelj dolgovani znesek prisilno izterja.

39. člen

(Varščina)

Če zakon določa, da je treba položiti varščino, se varščina nakaže na račun sodišča, sodišču pa se predloži dokazilo o plačilu.

Sodišče določi višino varščine glede na vrednost uveljavljene terjatve in ob upoštevanju osebnih in premoženjskih razmer tistega, ki jo je dolžan položiti.

Drugo poglavje
Predlog za izvršbo

40. člen

(Vsebina predloga)

V predlogu za izvršbo, ki se lahko pošlje na predpisanem obrazcu, morajo biti navedeni: upnik in dolжник ter dolžnikove identifikacijske številke, če upnik z njimi razpolaga (npr. EMŠO, davčna številka), izvršilni naslov ali verodostojna listina, dolžnikova obveznost, sredstvo in predmet izvršbe ter drugi podatki, ki so potrebni, da se izvršba lahko opravi.

Predlogi za izvršbo se lahko obdelujejo v informacijskem sistemu avtomatizirano. Pri avtomatizirani obdelavi se sklepi in odredbe opremijo s strojnim odtisom sodnega pečata; podpis ni potreben.

Minister, pristojen za pravosodje, predpiše obrazce iz prvega odstavka tega člena, vrste izvršb, v katerih se predlogi za izvršbo pošljejo na predpisanih obrazcih, vrste izvršb, v katerih se predlogi za izvršbo obdelujejo v informacijskem sistemu avtomatizirano, in potek takega postopka.

Če v izvršbah, v katerih je minister, pristojen za pravosodje, v skladu s prejšnjim odstavkom določil, da se predlogi za izvršbo vlagajo na predpisanih obrazcih, predlog ni vložen na predpisanem obrazcu, ravna sodišče s takšnim predlogom kot z nepopolno vlogo.

V predlogu za izvršbo, pri kateri je treba opraviti neposredna dejanja izvršbe in zavarovanja, mora upnik navesti izvršitelja, ki naj ga sodišče določi za opravo teh dejanj.

Če upnik zahteva izvršbo s sredstvi ali predmeti izvršbe, pri katerih se v času vložitve predloga za izvršbo ne ve, ali bo treba določiti izvršitelja, upnik izvršitelja navede v določenem roku tekom postopka po pozivu sodišča, v katerem ga sodišče opozori, da bo sklep o izvršbi v celoti ali delno s sklepom razveljavilo, ali ne bo opravilo posameznega dejanja izvršbe, če v določenem roku ne bo navedel izvršitelja. Zoper sklep, s katerim se sklep o izvršbi v celoti ali delno razveljavi ali se odloči, da se posamezno dejanje izvršbe ne bo opravilo, ni pritožbe.

Če zahteva upnik izvršbo na premoženju, mu jih v predlogu za izvršbo ni treba natančneje označiti.

Če upnik na podlagi verodostojne listine predlaga izvršbo na dolžnikova sredstva pri organizacijah za plačilni promet, na nematerializirane vrednostne papirje oziroma na plačo, v predlogu za izvršbo ni dolžan navesti podatkov o organizaciji za plačilni promet, pri kateri ima dolжник denarna sredstva in številke računa, podatkov o nematerializiranih vrednostnih

papirjih, katerih imetnik je dolžnik, oziroma dolžnikovo zaposlitev. V tem primeru sodišče po pravnomočnosti sklepa o izvršbi po uradni dolžnosti opravi poizvedbe o teh podatkih.

Upravljavca podatkov ali zbirk podatkov je dolžan upniku, ki izkaže pravni interes, na njegovo zahtevo, ne glede na določbe predpisov, ki urejajo varstvo osebnih podatkov ali zbirk podatkov, in ne glede na državljanstvo oziroma državo, ki ji upnik pripada, posredovati osebne podatke, ki se nanašajo na dolžnika ali na osebo iz drugega odstavka 31. člena tega zakona, in sicer rojstne podatke, matično in davčno številko, naslov prebivališča, zaposlitev, podatke o terjatvah, deležih, delnicah in drugih vrednostnih papirjih, premičnem in nepremičnem premoženju, številke računov, na katerih ima denarna sredstva pri organizacijah za plačilni promet ter druge podatke, ki so potrebni za sestavo predloga za izvršbo in za opravo izvršbe.

Upnik izkaže pravni interes z listino, ki je izvršilni naslov, na podlagi katerega je mogoče po tem zakonu predlagati izvršbo.

Če predlogu za izvršbo ni priloženo dokazilo o plačilu sodne takse za predlog in za sklep, ki mora biti plačana po predpisih o sodnih taksah, in niso podani pogoji za oprostitev plačila sodnih taks, ravna sodišče s takim predlogom kot z nepopolno vlogo. Če dokazilo ni predloženo v naknadnem roku, se šteje, da je upnik predlog za izvršbo umaknil.

Ne glede na prejšnji odstavek predloga za izvršbo v elektronski obliki ni mogoče poslati po elektronski poti, če sodna taksa za predlog in za sklep, ki mora biti plačana po predpisih o sodnih taksah, ni plačana oziroma če se predlaga oprostitev plačila sodne takse, predlog za oprostitev pa ni izpolnjen.

Če upnik vloži predlog za izvršbo po pooblaščenju, se v predlogu za izvršbo navede, da je bilo pooblastilo dano.

40.a člen

(Krajevna pristojnost)

Ne glede na določbe o krajevni pristojnosti, določene z zakonom, se pri izvršbi na podlagi verodostojne listine predlogi za izvršbo vložijo pri Okrajnemu sodišču v Ljubljani. O predlogih odloči to sodišče.

41. člen

(Vsebina predloga za izvršbo na podlagi verodostojne listine)

Predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine (23. člen) mora vsebovati tudi zahtevo, naj sodišče naloži dolžniku, da v osmih dneh, v meničnih in čekovnih sporih pa v treh dneh po vročitvi sklepa, plača terjatev skupaj z odmerjenimi stroški.

Verodostojno listino, na podlagi katere zahteva izvršbo, mora upnik v predlogu določno označiti.

Če sta stranki glede terjatve, zaradi katere upnik zahteva izvršbo na podlagi verodostojne listine, sklenili dogovor o krajevni pristojnosti, lahko upnik v predlogu za izvršbo predlaga,

naj se v primeru dolžnikovega ugovora postopek nadaljuje pred sodiščem, pristojnim po tem dogovoru. V tem primeru mora upnik v predlogu za izvršbo določno označiti tudi listino o sporazumu o pristojnosti.

42. člen

(Vsebina predloga za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova in potrdilo o izvršljivosti)

Izvršilni naslov, na podlagi katerega zahteva izvršbo, mora upnik v predlogu za izvršbo določno označiti in navesti, ali je bilo izdano potrdilo o izvršljivosti.

Potrdilo o izvršljivosti da sodišče oziroma organ, ki je odločal o terjatvi na prvi stopnji.

Neutemeljeno potrdilo o izvršljivosti iz drugega odstavka tega člena razveljavi na predlog ali po uradni dolžnosti s sklepom sodišče oziroma organ, ki ga je izdal.

42.a člen

(Potrdilo o izvršljivosti oziroma verodostojnosti na podlagi pravnega akta Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno)

Potrdilo o izvršljivosti odločbe oziroma javne listine na podlagi določb pravnega akta Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, izda na zahtevo stranke organ, ki je odločal o terjatvi na prvi stopnji oziroma je sestavil javno listino.

Potrdilo o verodostojnosti tuje odločbe oziroma tuje javne listine na podlagi določb pravnega akta Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, izda na zahtevo stranke minister, pristojen za pravosodje.

Minister, pristojen za pravosodje, s podzakonskim predpisom predpiše postopek za izdajo potrdila iz prejšnjega odstavka.

42.b člen

(Priznanje in izvršitev tuje odločbe oziroma tuje javne listine)

Če je za izvršitev tuje odločbe oziroma tuje javne listine v Republiki Sloveniji po določbah zakona, ratificirane in objavljene mednarodne pogodbe ali pravnega akta Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, treba izvesti postopek priznanja in izvršitve tuje odločbe oziroma tuje javne listine, je za izvedbo postopka pristojno okrožno sodišče, na območju katerega ima dolžnik stalno ali začasno prebivališče.

42.c člen

(Popravek in razveljavitev potrdila o izvršljivosti oziroma verodostojnosti)

Za popravo potrdila iz prvega in drugega odstavka 42.a člena tega zakona je pristojen organ, ki je po prvem oziroma drugem odstavku 42.a člena tega zakona potrdilo izdal.

Za razveljavitev potrdila iz prvega in drugega odstavka 42.a člena tega zakona je pristojno sodišče, ki vodi izvršilni postopek.

Če izvršilni postopek še ni uveden, je za razveljavitev iz prejšnjega odstavka pristojno okrajno sodišče, na območju katerega ima dolžnik stalno ali začasno prebivališče.

Pristojni organ na zahtevo stranke popravi ali razveljavi potrdilo s sklepom.

43. člen

(Umik in omejitev predloga)

Upnik lahko med postopkom brez dolžnikove privolitve v celoti ali delno umakne predlog za izvršbo.

V primeru umika sodišče ustavi postopek.

Upnik lahko po umiku predloga vloži nov predlog za izvršbo.

44. člen

(Sklep o izvršbi)

V sklepu o izvršbi, s katerim sodišče dovoli izvršbo, morajo biti navedeni: upnik in dolžnik, izvršilni naslov oziroma verodostojna listina, dolžnikova obveznost, sredstvo in predmet izvršbe ter drugi podatki, ki so potrebni, da se izvršba lahko opravi.

V sklepu o izvršbi sodišče dolžnika obvesti, da je bil sklep o izvršbi izdan le na podlagi podatkov, ki jih je posredoval upnik v predlogu za izvršbo in sodišče resničnosti njihove vsebine ni preverilo.

V sklepu o izvršbi na podlagi verodostojne listine naloži sodišče dolžniku, da v osmih dneh, v meničnih in čekovnih sporih pa v treh dneh po vročitvi sklepa, plača terjatev skupaj z odmerjenimi stroški ter dovoli izvršbo za poplačilo teh terjatev.

V sklepu iz prejšnjega odstavka sodišče navede krajevno pristojno sodišče, ki bo izvršilni postopek vodilo in v njem odločalo po pravnomočnosti sklepa o izvršbi, dolžnika pa pouči o pravici do vložitve ugovora zoper ta sklep, o obveznosti obrazložitve ugovora in o pravnih posledicah neobrazloženega ugovora.

Sklep o izvršbi, s katerim sodišče predlog za izvršbo popolnoma ali delno zavrne, mora biti obrazložen.

44.a člen

(Določitev izvršitelja)

V sklepu, s katerim dovoli izvršbo, pri kateri je potrebno opraviti neposredna dejanja izvršbe, sodišče določi tudi izvršitelja.

Če izvršitelj ni določen s sklepom o izvršbi, ga sodišče določi s posebnim sklepom.

Sodišče določi tistega izvršitelja, ki ga je navedel upnik v predlogu za izvršbo. Če je predlagani izvršitelj oseba, ki po drugem ali tretjem odstavku 288. člena tega zakona ne sme opravljati neposrednih dejanj izvršbe in zavarovanja, sodišče s sklepom o tem obvesti upnika in ga pozove, da v določenem roku navede novega izvršitelja ter ga opozori, da bo predlog za izvršbo v celoti ali delno s sklepom zavrglo, če v določenem roku ne bo navedel novega izvršitelja.

Zoper sklep o določitvi izvršitelja ni pritožbe, stranke pa lahko v osmih dneh od prejema sklepa iz razlogov po prejšnjem odstavku zahtevajo izločitev izvršitelja.

Ne glede na določbe o krajevni pristojnosti, določene z zakonom, se pri izvršbi na podlagi verodostojne listine zahteva iz prejšnjega odstavka vloži pri Okrajnem sodišču v Ljubljani.

O izločitvi izvršitelja mora sodnik, ki vodi postopek, odločiti v treh dneh od poteka roka iz četrtega odstavka tega člena. Če ugotovi, da je predlagani izvršitelj oseba, ki po drugem ali tretjem odstavku 288. člena tega zakona ne sme opravljati neposrednih dejanj izvršbe in zavarovanja, o tem s sklepom obvesti upnika in ga pozove, da v določenem roku navede novega izvršitelja ter ga opozori, da bo sklep o izvršbi v celoti ali delno s sklepom razveljavilo, če v določenem roku ne bo navedel novega izvršitelja.

Pri izvršbi na podlagi verodostojne listine o izločitvi izvršitelja odloči sodnik krajevno pristojnega sodišča, ki vodi izvršilni postopek in v njem odloča po pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

Izvršitelj mora takoj predlagati svojo izločitev, če je določen za izvršitelja v zadevi iz drugega ali tretjega odstavka 288. člena tega zakona. O izločitvi odloča sodišče po šestem odstavku tega člena.

Če izvršitelj v posamezni izvršilni zadevi ne opravlja neposrednih dejanj izvršbe in zavarovanja v rokih, ki jih določa ta zakon in podzakonski predpisi, ga sodišče na predlog upnika s sklepom odstavi. Upnik mora v predlogu za odstavev navesti tudi novega izvršitelja, ki naj ga sodišče določi namesto odstavljenega izvršitelja.

Razlogi za določitev drugega izvršitelja morajo biti zaznamovani v evidenci sodišča o imenovanju izvršiteljev.

Zaradi ugotavljanja razrešitvenih razlogov, izdelave ocene izvršiteljevega dela in nadzora nad zakonitostjo opravljanja službe izvršitelja lahko minister, pristojen za pravosodje, pridobiva iz evidence iz prejšnjega odstavka od sodišča podatke o razlogih za določitev drugega izvršitelja.

45. člen

(Vročitev sklepa o izvršbi)

Sklep o izvršbi, s katerim dovoli izvršbo, vroči sodišče upniku in dolžniku, sklep o izvršbi, s katerim zavrne predlog za izvršbo, pa samo upniku. Sklep o izvršbi, s katerim je določen

izvršitelj, oziroma sklep o določitvi izvršitelja vroči sodišče izvršitelju, skupaj s priloženim prepisom vseh listin, ki so potrebne za opravo izvršbe.

Sklepu o izvršbi, ki se vroči dolžniku, je priložena tudi kopija predloga za izvršbo.

Sklep o izvršbi za izterjavo denarne terjatve, izdan na podlagi izvršilnega naslova, vroči sodišče tudi dolžnikovemu dolžniku, klirinško depotni družbi in sodišču, ki mora opraviti zaznambo sklepa v javni knjigi, sklep o izvršbi na denarna sredstva dolžnika pa tudi organizaciji za plačilni promet, pri kateri so ta sredstva.

Sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine vroči sodišče izvršitelju in osebam oziroma organom iz prejšnjega odstavka šele, ko postane pravnomočen.

Sklep o izvršbi na premične stvari in sklep o določitvi izvršitelja vroči dolžniku izvršitelj ob prvem izvršilnem dejanju, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Tretje poglavje
Opravljanje izvršbe

46. člen

(Izvršba na podlagi nepravnomočnega sklepa)

Izvršba se začne opravljati pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi, če zakon za posamezna izvršilna dejanja ne določa drugače.

Upnik ne more biti poplačan pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se upnik poplača pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi, če gre za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova, izdanega v postopku v gospodarskih sporih, s katero se posega na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri organizacijah za plačilni promet.

47. člen

(Meje izvršbe)

Izvršba se opravi v mejah, določenih v sklepu o izvršbi.

48. člen

(Čas izvršbe)

Izvršilna dejanja se opravljajo ob delavnikih, in to podnevi.

Če bi bilo nevarno odlašati, se izvršilna dejanja opravljajo tudi druge dneve in ponoči.

49. člen

(Ravnanje izvršitelja)

Izvršitelj je dolžan opravljati neposredna dejanja izvršbe ne glede na zatrjevane ovire dejanske ali pravne narave, razen če sodišče odredi drugače.

Pri izvršilnih dejanjih v dolžnikovem stanovanju, pri katerih ni navzoč dolžnik, njegov zakoniti zastopnik, pooblaščenec ali odrasel član njegovega gospodinjstva, morata biti navzoča dva polnoletna občana.

Kadar je treba opraviti izvršilno dejanje v zaklenjenem prostoru, pa dolžnik ni navzoč ali prostora noče odpreti, ga na podlagi odredbe sodišča nasilno odpre izvršitelj v navzočnosti dveh polnoletnih občanov.

Minister, pristojen za pravosodje, s podzakonskim predpisom natančneje predpiše ravnanje izvršitelja pri opravljanju izvršbe.

50. člen

(Izvršba v prostoru pravne osebe)

Kadar se opravlja izvršba v prostoru pravne osebe, zahteva izvršitelj pred pričetkom izvršilnih dejanj od zakonitega zastopnika te pravne osebe, da takoj določi osebo, ki bo navzoča pri dejanjih.

Če zakonitega zastopnika ni v prostorih pravne osebe ali če ne določi osebe, ki bo navzoča, opravi izvršitelj dejanja v navzočnosti dveh polnoletnih občanov.

51. člen

(Pomoč policije)

Izvršitelj lahko glede na okoliščine primera zaprosi za prisotnost in pomoč policije pri opravi posameznih izvršilnih dejanj, če naleti na upiranje ali ogrožanje ali če to utemeljeno pričakuje.

Stroški policije so izvršilni stroški.

52. člen

(Nepravilnosti pri opravljanju izvršbe)

Stranka ali udeleženec v postopku lahko z vlogo zahteva od sodišča, naj odpravi nepravilnost, ki jo je izvršitelj ali druga oseba, ki sodeluje v postopku, storila pri opravljanju izvršbe.

Sodišče odloči o tej zahtevi s sklepom, samo če je vložnik to zahteval.

O nepravilnostih, ki jih stori izvršitelj pri opravljanju izvršbe, je sodišče dolžno obvestiti ministra, pristojnega za pravosodje, in zbornico izvršiteljev.

Četrto poglavje

Ugovor dolžnika zoper sklep o izvršbi

53. člen

(Ugovor kot edino dolžnikovo pravno sredstvo)

Sklep o izvršbi, s katerim je predlogu za izvršbo ugodeno, lahko dolžnik izpodbija z ugovorom, razen če izpodbija samo odločitev o stroških.

Ugovor mora biti obrazložen. V ugovoru mora dolžnik navesti dejstva, s katerim ga utemeljuje in predložiti dokaze, sicer se ugovor šteje kot neutemeljen.

Za neobrazložen ugovor ne velja določba 57. člena tega zakona.

54. člen

(Pristojnost)

O ugovoru odloča sodišče, ki je izdalo sklep o izvršbi, če zakon ne določa drugače.

55. člen

(Razlogi za ugovor)

Ugovor zoper sklep o izvršbi je mogoče vložiti iz razlogov, ki preprečujejo izvršbo, zlasti pa:

1. če sodišče, ki je izdalo sklep o izvršbi, zanj ni bilo pristojno;
2. če listina, na podlagi katere je bila dovoljena izvršba, ni izvršilni naslov ali verodostojna listina;
3. če odločba, na podlagi katere je bil izdan sklep o izvršbi, še ni izvršljiva;
4. če je odločba, na podlagi katere je bil izdan sklep o izvršbi, razveljavljena, odpravljena ali spremenjena;
5. če je poravnava, na podlagi katere je bil izdan sklep o izvršbi, razveljavljena ali izrečena za nično;
6. če še ni preteklo rok za izpolnitev terjatve ali če še ni nastopil pogoj, ki je bil določen v poravnavi;
7. če je izvršba dovoljena na stvari, denarno terjatev ali na druge pravice, ki so izvzete iz izvršbe, oziroma na katerih je možnost izvršbe omejena;
8. če je terjatev prenehala na podlagi dejstva, ki je nastopilo po izvršljivosti odločbe ali pred tem, toda v času, ko dolžnik tega ni mogel uveljavljati v postopku, iz katerega izvira izvršilni naslov, oziroma če je terjatev prenehala na podlagi dejstva, ki je nastopilo po sklenitvi poravnave;
9. če je upnik odložil izpolnitev obveznosti za čas, ki še ni potekel;

10. če je pretekel rok, v katerem je po zakonu mogoče predlagati izvršbo;

11. če je nastopilo zastaranje terjatve, o kateri je bilo odločeno v izvršilnem naslovu;

12. če terjatev ni prešla na upnika oziroma če obveznost ni prešla na dolžnika.

Pri odločanju o ugovoru sodišče pazi po uradni dolžnosti na razloge iz 1. do 4. točke, pri razlogu iz 7. točke pa, če je izvršba dovoljena na predmetih, ki niso v prometu.

56. člen

(Ugovor po izteku roka)

Ugovor, ki temelji na dejstvu, ki se nanaša na samo terjatev, in je nastopilo po izvršljivosti odločbe oziroma po sklenitvi poravnave, lahko dolžnik vloži tudi po pravnomočnosti sklepa o izvršbi, vse do konca izvršilnega postopka, če ga brez svoje krivde ni mogel uveljavljati v ugovoru zoper sklep o izvršbi.

Dolžnik je dolžan v takem ugovoru navesti vse razloge, ki jih lahko uveljavi v času vložitve. Sodišče zavrže kasnejši ugovor, če temelji na razlogih, ki bi jih dolžnik lahko uveljavil v prejšnjem ugovoru.

56.a člen

(Ugovor novega dolžnika)

Dolžnik iz četrtega odstavka 24. člena tega zakona lahko izpodbija sklep o izvršbi z ugovorom iz razloga po 12. točki prvega odstavka 55. člena tega zakona.

57. člen

(Odgovor na ugovor)

Izvod pravočasnega, popolnega in dovoljenega ugovora vroči sodišče upniku, in ga opozori na pravne posledice iz prvega in tretjega odstavka 58. člena tega zakona.

Rok za odgovor na ugovor je osem dni.

58. člen

(Sklep o ugovoru)

Če upnik v roku ne odgovori na ugovor, sodišče odloči o ugovoru. Pri tem šteje, da so dolžnikove navedbe v ugovoru resnične.

Če upnik v odgovoru na ugovor ugovoru nasprotuje, sodišče glede na okoliščine primera razpiše narok za obravnavo ugovora ali pa izda sklep brez naroka.

V odgovoru na ugovor mora upnik navesti dejstva in predložiti dokaze, na katere je opiral predlog za izvršbo, sicer se šteje, da so dolžnikove navedbe v ugovoru resnične.

S sklepom, ki ga izda o ugovoru, sodišče ugovoru ugodi ali ga zavrne ali pa zavrže kot prepozna, nepopolnega ali nedovoljenega.

Če sodišče ugodi ugovoru krajevne nepristojnosti, se izreče za krajevno nepristojno in odstopi zadevo krajevno pristojnemu sodišču, ki odloči tudi o drugih ugovorih zoper sklep o izvršbi.

Če sodišče ali drug organ s pravnomočno odločbo ugotovi, da izvršba, ki še ni končana, ni dopustna (59. in 60. člen), sodišče izvršbo ustavi in sklep o izvršbi razveljavi.

59. člen

(Pravda ali drug postopek za nedopustnost izvršbe)

Če je sodišče o ugovoru odločalo na podlagi dejstev, ki so bila med strankama sporna, in se ta dejstva nanašajo na samo terjatev, lahko dolžnik v tridesetih dneh od pravnomočnosti sklepa o ugovoru začne pravdo ali drug postopek za ugotovitev nedopustnosti izvršbe.

Vložitev tožbe po prejšnjem odstavku ne zadrži izvršbe, niti izpolnitve dolžnikove obveznosti, če s tem zakonom ni drugače določeno.

60. člen

(Obravnavanje nedopustnosti)

Postopek iz prejšnjega člena mora sodišče izvesti kot prednostno zadevo brez odlašanja.

V postopku iz prejšnjega člena mora dolžnik istočasno uveljavljati vse ugovore zaradi nedopustnosti izvršbe, ki jih je mogoče uveljavljati po tem zakonu in istočasno navesti vsa dejstva in predlagati vse dokaze, s katerimi jih utemeljuje, sicer to pravico izgubi.

Nova dejstva in nove dokaze upošteva sodišče samo, če jih dolžnik navaja oziroma predlaga v pripravljalni vlogi, vloženi v roku, ki mu ga je dalo sodišče zaradi odgovora na upnikove navedbe v odgovoru na tožbo.

61. člen

(Ugovor zoper sklep na podlagi verodostojne listine)

Za ugovor zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine veljajo določbe 53. in 54. člena tega zakona, s tem, da znaša v meničnih in čekovnih sporih rok za ugovor tri dni.

Če se z ugovorom iz prejšnjega odstavka izpodbija sklep o izvršbi v delu, s katerim je dolžniku naloženo, da poravna terjatev, se šteje, da je ugovor v tem delu obrazložen, če dolžnik navede dejstva, s katerimi ga utemeljuje in predlaga dokaze, s katerimi se ugotavljajo dejstva, ki jih navaja v ugovoru.

Ugovor iz prvega odstavka 56. člena tega zakona lahko dolžnik vloži tudi zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine, s katerim je dovoljena izvršba, če temelji ugovor na dejstvu, ki se nanaša na samo terjatev, dejstvo pa je nastopilo po izdaji sklepa o izvršbi.

V postopkih zoper dolžnike – menične zavezance na podlagi menice, je dopustno uveljavljati le ugovore po meničnem pravu.

62. člen

(Postopek pri ugovoru zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine)

Če dolžnik v ugovoru zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine, ne izjavi, v katerem delu izpodbija sklep, se šteje, da ga izpodbija v celoti.

Če dolžnik sklep o izvršbi izpodbija v celoti ali samo v delu, v katerem mu je bilo naloženo, naj terjatev plača, sodišče razveljavi sklep o izvršbi v delu, v katerem je dovolilo izvršbo in določilo izvršitelja, in opravljena izvršilna dejanja. Sodišč nato nadaljuje postopek kot pri ugovoru zoper plačilni nalog, če za to ni pristojno, pa se izreče za nepristojno in zadevo odstopi pristojnemu sodišču. Pri tem upošteva sporazum o krajevni pristojnosti, če ga je upnik uveljavljal in določno označil v predlogu za izvršbo oziroma če ga je dolžnik uveljavljal v ugovoru zoper sklep o izvršbi in mu ga priložil. Predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine, ki je bil podlaga za izdajo razveljavljenega sklepa o izvršbi, se obravnava kot tožba v pravnem postopku.

Če dolžnik izpodbija sklep o izvršbi samo v delu, v katerem je sodišče dovolilo izvršbo, se postopek nadaljuje kot postopek o ugovoru zoper sklep o izvršbi na podlagi izvršilnega naslova.

Če sodišče ugovoru iz tretjega odstavka ugodi, je del sklepa o izvršbi, s katerim je dolžniku naloženo, naj poravna terjatev, izvršilni naslov, na podlagi katerega lahko upnik ponovno zahteva izvršbo.

Sodišče ne ravna po prejšnjih odstavkih tega člena, če ugovor ni obrazložen oziroma je prepozen, nepopoln ali nedovoljen. V teh primerih sodišče ugovor v skladu z zakonom s sklepom zavrne ali zavrže.

Če izpodbija dolžnik sklep o izvršbi po prejšnjem odstavku samo zaradi krajevne nepristojnosti sodišča, se sodišče, če spozna, da ni krajevno pristojno, izreče za krajevno nepristojno in po pravnomočnosti sklepa odstopi zadevo pristojnemu sodišču, da izvede postopek izvršbe.

63. člen

(Obnova postopka)

Dolžnik lahko proti tistemu delu sklepa o izvršbi, s katerim mu je bilo naloženo, naj poravna terjatev, zahteva obnovo postopka po določbah zakona o pravnem postopku.

Če sodišče, pri katerem je vložen predlog iz prejšnjega odstavka tega člena, ni pristojno za odločanje o predlogu za obnovo postopka, pošlje zadevo pristojnemu sodišču.

Peto poglavje
Ugovor tretjega

64. člen

(Pogoji in rok za ugovor)

Kdor verjetno izkaže, da ima na predmetu izvršbe pravico, ki preprečuje izvršbo, lahko vloži ugovor zoper sklep o izvršbi in v njem zahteva, naj sodišče izvršbo na ta predmet izreče za nedopustno.

Ugovor se lahko vloži do konca izvršilnega postopka.

Izvod pravočasnega, popolnega in dovoljenega ugovora vroči sodišče upniku, in ga opozori na pravne posledice iz prvega odstavka 65. člena tega zakona.

Rok za odgovor na ugovor je osem dni.

Če ugovor ni obrazložen ali če pravica ni verjetno izkazana se šteje, da je ugovor neutemeljen.

65. člen

(Sklep o ugovoru)

Če upnik v roku ne odgovori na ugovor, ali če izjavi, da ugovoru ne nasprotuje, sodišče glede na okoliščine primera v celoti ali delno razveljavi sklep o izvršbi in ustavi izvršbo.

Če upnik v danem roku izjavi, da ugovoru nasprotuje, sodišče ugovor zavrne.

Vložnik ugovora lahko v roku trideset dni od pravnomočnosti sklepa iz prejšnjega odstavka začne pravdo za ugotovitev, da izvršba na ta predmet ni dopustna.

Dolžnik, ki izpodbija pravico tretji osebi, je lahko zajet s tožbo iz tretjega odstavka tega člena za ugotovitev te pravice.

Če sodišče s pravnomočno odločbo ugotovi, da izvršba, ki še ni končana oziroma je bila odložena (73. člen), na določen predmet ni dopustna, sodišče glede tega predmeta ustavi izvršbo in razveljavi sklep o izvršbi.

V postopku, ki ga začne vložnik po tretjem odstavku tega člena, se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 59. in 60. člena.

66. člen

(Kdaj se ne more zahtevati, da se izvršba izreče za nedopustno)

Oseba, katere solastninski delež na premični stvari, ki je predmet izvršbe, ne presega polovice njene vrednosti, ne more zahtevati, da se izvršba glede njenega deleža izreče za nedopustno. Iz zneska, dobljenega s prodajo stvari, pa ima pravico zahtevati izplačilo svojega deleža sorazmerno ceni, doseženi s prodajo, vendar najmanj sorazmerno ocenjeni vrednosti, in sicer pred vsemi upniki in pred povrnitvijo stroškov izvršilnega postopka.

Oseba iz prejšnjega odstavka tega člena lahko predlaga cenitev po tretjem odstavku 89. člena tega zakona. Pri tem ne trpi stroškov cenitve v primeru, če je bila s cenitvijo ugotovljena cena višja od seštevka vrednosti predmeta po že opravljeni cenitvi in stroškov nove cenitve.

Oseba iz prvega odstavka tega člena ima pravico zahtevati, da se ji odstopi stvar, ki je predmet izvršbe, če položi znesek, ki ustreza vrednosti dolžnikovega deleža na tej stvari.

Če osebi iz prvega odstavka tega člena kdo izpodbija delež na stvari, ki je predmet izvršbe, lahko s tožbo zoper upnika zahteva ugotovitev obstoja svojega deleža.

Šesto poglavje Nasprotna izvršba

67. člen

(Razlogi za nasprotno izvršbo)

Ko je izvršba že opravljena, lahko predlaga dolžnik pri sodišču nasprotno izvršbo in zahteva, naj mu upnik vrne tisto, kar je z izvršbo dobil:

1. če je med izvršilnim postopkom poravnal upnikovo terjatev;
2. če je bil izvršilni naslov pravnomočno odpravljen, spremenjen, razveljavljen ali izrečen za neveljavnega;
3. če je bil sklep o izvršbi pravnomočno v celoti ali delno razveljavljen ali spremenjen;
4. če je sodišče izreklo za nedopustno izvršbo, ki je že bila opravljena;
5. če je upnik prejel več kot znaša njegova terjatev, ali če pri izvršbi na plačo in druge denarne prejemke niso bile upoštevane določbe o omejitvi izvršbe.

Predlog za nasprotno izvršbo, ki se lahko pošlje na predpisanem obrazcu, lahko vloži dolžnik v treh mesecih od dneva, ko je zvedel za razlog zanjo, najkasneje pa v enem letu od dneva, ko je bil končan izvršilni postopek.

Minister, pristojen za pravosodje, predpiše obrazce iz prejšnjega odstavka in vrste izvršb, v katerih se predlogi za izvršbo pošljejo na predpisanih obrazcih.

Pred iztekom tega roka dolžnik ne more uveljavljati svoje terjatve v pravnem postopku.

68. člen

(Postopek s predlogom za nasprotno izvršbo)

Predlog za nasprotno izvršbo vroči sodišče upniku in zahteva od njega, naj se v osmih dneh od vročitve o njem izjavi, in ga opozori na pravne posledice iz drugega odstavka tega člena.

Če se upnik v predpisanem roku ne izjavi ali če izjavi, da predlogu ne nasprotuje, izda sodišče sklep, s katerim predlogu za nasprotno izvršbo ugodí.

Če upnik v predpisanem roku izjavi, da nasprotuje predlogu, odloči sodišče o njem po opravljenem naroku.

S sklepom, s katerim ugotovi predlogu, naloži sodišče upniku, da mora v petnajstih dneh vrniti dolžniku tisto, kar je z izvršbo dobil.

Proti pravnomočnemu sklepu, s katerim sodišče predlogu za nasprotno izvršbo ugotovi ali ga zavrne, je dovoljen predlog za obnovo postopka po določbah zakona o pravnem postopku.

69. člen

(Sklep o nasprotni izvršbi)

Na podlagi pravnomočnega in izvršljivega sklepa, s katerim je ugodilo predlogu za nasprotno izvršbo, dovoli sodišče na dolžnikov predlog s sklepom nasprotno izvršbo.

Glede nadaljnjega postopka se smiselno uporabljajo določbe, ki se nanašajo na izvršbo.

70. člen

(Če nasprotna izvršba ni mogoča)

Sodišče ne ugotovi predlogu za nasprotno izvršbo, če je zahtevana vrnitev predmeta, glede katerega so nastale take stvarne ali pravne spremembe, da vrnitev ni več mogoča.

V tem primeru lahko dolžnik uveljavlja svojo pravico v pravnem postopku, še preden izteče rok iz drugega odstavka 67. člena tega zakona.

Sedmo poglavje

Odlog in ustavitev izvršbe

1. Odlog izvršbe

71. člen

(Na predlog dolžnika)

Sodišče lahko na dolžnikov predlog popolnoma ali deloma odloži izvršbo, če dolžnik izkaže za verjetno, da bi s takojšnjo izvršbo pretrpel nenadomestljivo ali težko nadomestljivo škodo in da je ta škoda večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane upniku, v naslednjih primerih:

1. če je zoper odločbo, na podlagi katere je bila dovoljena izvršba, vložil izredno pravno sredstvo;
2. če je vložen predlog za vrnitev v prejšnje stanje v postopku, v katerem je bila izdana odločba, ki je bila podlaga za dovolitev izvršbe;
3. če je vložena tožba za razveljavitev arbitražne odločbe, na podlagi katere je bila dovoljena izvršba;

4. če je vložena tožba za razveljavitev poravnave, na podlagi katere je bila dovoljena izvršba;
5. če je dolžnik zoper sklep o izvršbi vložil ugovor;
6. če je dolžnik vložil predlog za razveljavitev potrdila o izvršljivosti;
7. če je izvršba odvisna od sočasne izpolnitve kakšne upnikove obveznosti, dolžnik pa je odrekel izpolnitev svoje obveznosti zaradi tega, ker upnik svoje ni izpolnil in tudi ni pokazal pripravljenosti, da jo sočasno izpolni;
8. če je dolžnik ali udeleženec v postopku zahteval odpravo nepravilnosti, ki so bile storjene pri opravljanju izvršbe;
9. če je dolžnik začel pravdo ali drug postopek zaradi nedopustnosti izvršbe (59. in 60. člen).

Sodišče sme na predlog dolžnika odložiti izvršbo tudi v drugih primerih, ko so za to podani posebno upravičeni razlogi, vendar najdlje za tri mesece in le enkrat.

Sodišče postavi na upnikov predlog za odlog izvršbe pogoj, da dolžnik zagotovi varščino, razen če bi s tem bilo ogroženo njegovo preživljanje ali preživljanje njegovih družinskih članov. Če dolžnik ne zagotovi varščine v roku, ki ga določi sodišče in ki ne sme biti daljši od 15 dni, se šteje, da je predlog za odlog umaknil.

72. člen

(Na predlog upnika)

Na predlog upnika sodišče popolnoma ali deloma odloži izvršbo, če se izvršba še ni začela.

Če se je izvršba že začela, dolžnik pa se je v roku, ki mu ga je določilo sodišče, izjavil proti odlogu, sodišče zavrne predlog za odlog.

Če gre za izvršbo na premičnine, na nematerializirane vrednostne papirje, ki ne kotirajo na borzi, ali na izpraznitev in izročitev nepremičnin, izvršitelj pa je zadevo že prevzel, mora upnik predlog za odlog izvršbe vložiti pri izvršitelju. Izvršitelj mora predlog za odlog takoj poslati v odgovor dolžniku in mu določiti rok za odgovor.

Če se je dolžnik v roku, ki mu ga je določil izvršitelj, izjavil proti odlogu, izvršitelj predlog za odlog skupaj z izjavo dolžnika takoj odstopi sodišču, ki o predlogu za odlog odloči v skladu z drugim odstavkom tega člena.

Če dolžnik s predlogom za odlog soglaša ali če se v roku, ki mu ga je določil izvršitelj, ne izjavi o predlogu za odlog, izvršitelj v spisu in vpisniku evidentira čas odloga.

Če zakon določa, da je treba izvršbo zahtevati v določenem roku, lahko upnik predlaga odlog v tem roku.

73. člen

(Na predlog tretjega)

Na predlog tretjega, ki je zahteval, naj se izvršba na določen predmet izreče za nedopustno, odloži sodišče izvršbo glede tega predmeta, če tretji obstoj svoje pravice na predlaganem predmetu izvršbe izkaže s pravnomočno sodno odločbo ali kakšno drugo javno listino, z zasebno listino, ki ima naravo javne listine, ali če obstoj svoje pravice opira na dejstva, ki so splošno znana.

Če tretji obstoja svoje pravice na predlaganem predmetu izvršbe ne izkaže na način iz prejšnjega odstavka, sodišče na predlog tretjega odloži izvršbo glede tega predmeta, če tretji izkaže za verjetno, da bi s takojšnjo izvršbo pretrpel nenadomestljivo ali težko nadomestljivo škodo.

Sodišče na upnikov predlog postavi za odlog izvršbe pogoj, da tisti, ki zahteva odlog, položi varščino, razen, če bi s tem bilo ogroženo njegovo preživljanje ali preživljanje njegovih družinskih članov.

74. člen

(Čas, za katerega se izvršba odlaga)

Če je izvršba odložena zato, ker je dolžnik ali tretji vložil kakšno pravno sredstvo (71. in 73. člen, 11. člen zakona o državnem tožilstvu), traja odlog do konca postopka o pravnem sredstvu.

Če sodišče odloži izvršbo na dolžnikov predlog iz kakšnega drugega razloga, določi čas odloga glede na okoliščine primera.

Če je predlagal odlog izvršbe upnik, jo sodišče oziroma izvršitelj odloži za toliko časa, za kolikor je upnik predlagal.

Če je upnik predlagal odlog izvršbe v primeru, v katerem je treba izvršbo zahtevati v določenem roku, sodišče ne sme odložiti izvršbe za daljši čas.

75. člen

(Nadaljevanje odložene izvršbe)

Odložena izvršba se po uradni dolžnosti nadaljuje, ko preteče čas, za katerega je bila odložena.

Na upnikov predlog lahko sodišče nadaljuje izvršbo tudi pred iztekom roka, za katerega je bila odložena, če upnik izkaže za verjetno, da so prenehali razlogi za odlog, ali če položi varščino. V primeru iz tretjega odstavka 72. člena tega zakona upnik tak predlog vloži pri pristojnem sodišču.

2. Ustavitev izvršbe

76. člen

Poleg drugih primerov, ki so določeni v tem zakonu, sodišče ustavi izvršbo po uradni dolžnosti, tudi če je izvršilni naslov pravnomočno odpravljen, spremenjen, razveljavljen ali izrečen za neveljavnega, oziroma če je razveljavljeno potrdilo o izvršljivosti.

Kadar sodišče ustavi izvršbo, s tem razveljavi, če zakon ne določa drugače, tudi opravljena izvršilna dejanja, kolikor s tem niso prizadete pridobljene pravice drugih oseb.

Drugi razdelek

IZVRŠBA ZA IZTERJAVO DENARNE TERJATVE

Osmo poglavje

Izvršba na premoženju

1. Krajevna pristojnost

77. člen

(Če je v predlogu navedeno, kje so stvari)

Za odločitev o predlogu za izvršbo na premoženju je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega so stvari.

78. člen

(Če v predlogu ni navedeno, kje so stvari)

Upnik lahko predlaga, naj sodišče izda sklep o izvršbi na premoženju, ne da bi navedel, kje so stvari.

Za odločitev o tem predlogu je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima dolžnik stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež.

2. Oprostitve in omejitve izvršbe

79. člen

(Predmeti, izvzeti iz izvršbe)

Predmet izvršbe niso:

1. obleka, obutev, perilo in drugi predmeti za osebno rabo ter posteljnina, posoda, pohištvo, štedilnik, hladilnik, pralni stroj in druge za gospodinjstvo potrebne stvari, kolikor je vse to nujno potrebno dolžniku in članom njegovega gospodinjstva;

2. hrana in kurjava, potrebni dolžniku in članom njegovega gospodinjstva za šest mesecev;

3. delovna in plemenska živina, kmetijski stroji in druge delovne priprave, ki so dolžniku kmetu nujni za kmetijsko dejavnost, ter seme za uporabo na njegovem gospodarstvu in krma za živino za štiri mesece;

4. predmeti, ki so dolžniku, ki opravlja javno službo ali znanstveno, umetniško ali drugo delo kot poklic, nujno potrebni za opravljanje njegovega dela;

5. gotovina dolžnika, ki ima stalne mesečne prejemke, do mesečnega zneska, ki je po zakonu izvzet iz izvršbe, v sorazmerju s časom do naslednjih prejemkov;

6. redi, medalje, vojne spomenice in druga odličja in priznanja, poročni prstan, osebna pisma, rokopisi in drugi osebni dolžnikovi spisi ter slike oziroma fotografije družinskih članov;

7. pripomočki, ki so bili dani invalidu ali drugi osebi s telesnimi hibami na podlagi predpisa, ali si jih je sam nabavil, in so nujni za opravljanje njegovih življenjskih funkcij.

Če se stranki ne moreta sporazumeti, kateri predmeti so glede na določbo prvega odstavka tega člena izvzeti iz izvršbe, ali če se to sicer pokaže za potrebno, odloči o tem sodišče.

Predmeti iz 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena niso izvzeti iz izvršbe, če se vodi izvršba zaradi poplačila terjatve iz naslova posojila, s katerim je bil predmet kupljen, oziroma posojila, danega za razvoj dejavnosti, za katero je bil predmet kupljen, ter v primeru, kadar se vodi izvršba zaradi poplačila terjatve, ki je bila zavarovana s pogodbeno zastavno pravico na tem predmetu.

Poštna pošiljka ali poštno denarno nakazilo, naslovljeno na dolžnika, ne more biti predmet izvršbe, dokler mu ni vročeno.

80. člen

(Omejitve izvršbe proti pravnim osebam in podjetniku)

Izvršbe proti pravni osebi, ki opravlja gospodarsko dejavnost in proti podjetniku, ni mogoče dovoliti na stroje, orodje in druge delovne priprave, kolikor so te stvari nujno potrebne dolžniku za opravljanje njegove dejavnosti, ter na surovine, polizdelke, namenjene za predelavo, in pogonsko gorivo, kolikor ne presegajo količine, potrebne za enotedensko povprečno proizvodnjo.

Predmeti iz prvega odstavka tega člena niso izvzeti iz izvršbe, če se vodi izvršba zaradi poplačila terjatve iz naslova posojila, s katerim je bil predmet kupljen, oziroma posojila, danega za razvoj dejavnosti, za katero je bil predmet kupljen, ter v primeru, kadar se vodi izvršba zaradi poplačila terjatve, ki je bila zavarovana s pogodbeno zastavno pravico na tem predmetu.

Proti pravni osebi, ki ni zajeta v prvem odstavku tega člena, sme sodišče dovoliti izvršbo samo na tiste stvari, ki ji niso potrebne za opravljanje njene dejavnosti oziroma nalog.

Če se stranki ne moreta sporazumeti, kateri predmeti so glede na določbo prvega in tretjega odstavka tega člena izvzeti iz izvršbe, ali če se to sicer pokaže za potrebno, odloči o tem sodišče.

3. Izvršilna dejanja

81. člen

Izvršba na premočnine se opravi z rubežem in cenitvijo stvari, s prodajo stvari in s poplačilom upnika iz zneska, dobljenega s prodajo.

V predlogu za izvršbo lahko upnik zahteva le rubež in cenitev, vendar mora v tem primeru v treh mesecih od rubeža in cenitve predlagati prodajo stvari, sicer sodišče ustavi izvršbo.

Rubež ter prepoved odtujitve se vpiše v uradni register zarubljenih premočnin in zastavnih pravic, če se ta vodi. Vpis opravi na zahtevo izvršitelja, na podlagi sklepa o izvršbi in rubežnega zapisnika, organ, ki vodi register.

Organ, pristojen za vodenje registra iz prejšnjega odstavka, po uradni dolžnosti pošlje podatke o rubežu in prepovedi odtujitve organom, ki vodijo uradne evidence, v katerih je premočnina vpisana, da jih vpišejo v te evidence in v listine, s katerimi se dokazuje lastništvo premočnine. Dolžnik je dolžan predložiti listine za vpis v treh dneh po prejemu zahteve od organa, ki vodi takšno uradno evidenco, sicer organ obvesti izvršitelja, ki dolžniku odvzame listino in registrske označbe za premočnino ter jih izroči temu organu.

V uradni register zarubljenih premočnin in zastavnih pravic se poleg identifikacije premočnine, rubeža in prepovedi odtujitve vpišejo podatki o izvršilni zadevi, poteku postopka ter o dolžniku in upniku (osebno ime, prebivališče, rojstni datum in enotno matično številko fizične osebe ali firmo, sedež, matično in davčno številko pravne osebe). Organ, pristojen za vodenje tega registra, lahko pridobiva te podatke tudi iz obstoječih uradnih zbirk, ki jih v Republiki Sloveniji vodijo za to pooblašteni organi in organizacije. Podatki iz registra so javni.

Vlada Republike Slovenije z uredbo določi vrste premočnin, za katere se vzpostavi register iz tretjega odstavka tega člena, vrsto enoličnega identifikacijskega znaka za premočnine, postopek in vsebino vpisov v uradne evidence in listine, način vodenja, povezovanja in iskanja podatkov po registru ter tarifo za vpise v register.

4. Rubež in cenitev stvari

82. člen

(Obvestilo o rubežu)

Preden začne izvršitelj z rubežem, vroči dolžniku sklep o izvršbi oziroma sklep o določitvi izvršitelja, če mu ta še ni bil vročen.

Če dolžniku ni mogoče vročiti sklepa o izvršbi ali sklepa o določitvi izvršitelja ob rubežu, mu ga izvršitelj vroči pozneje.

O času in kraju rubeža obvesti izvršitelj upnika in ga opozori, da bo rubež opravljen tudi, če se ga upnik ne bo udeležil.

Rubež se opravi, če tudi dolžnik oziroma upnik ni navzoč.

O rubežu obvesti izvršitelj dolžnika oziroma upnika, ki pri njem ni bil navzoč.

83. člen

(Predmet rubeža)

Zarubiti se smejo stvari, ki jih ima v posesti dolžnik, kot tudi njegove stvari, ki jih ima v posesti upnik.

Dolžnikove stvari, ki jih ima v posesti kdo tretji, se smejo zarubiti samo s privolitvijo le-tega.

Če tretji ne privoli v rubež, prenese sodišče na predlog upnika na upnika dolžnikovo pravico do izročitve stvari (153. člen).

84. člen

(Obseg rubeža)

Zarubi se toliko stvari, kolikor je potrebno za poplačilo upnikove terjatve in izvršilnih stroškov.

Predvsem se zarubijo stvari, glede katerih ni pripomb o obstoju kakšne pravice, ki bi preprečevala izvršbo, in stvari, ki se dajo najlažje vnovčiti. Pri tem je treba upoštevati tudi izjave navzočih strank in drugih oseb.

Sodišče lahko pozneje na predlog dolžnika dovoli izvršbo na drug predmet, kot je bil na predlog upnika zarubljen, če obstoji precejšnje nesorazmerje med vrednostjo tega predmeta in višino terjatve.

Če sodišče v sklepu o izvršbi na predlog upnika določi, da se rubež gotovine opravi večkrat, opravi izvršitelj več rubežev.

85. člen

(Hramba zarubljenih stvari)

Način hrambe zarubljenih stvari se določi s podzakonskim predpisom iz 49. člena tega zakona.

Na zarubljenih stvareh je treba vidno označiti, da so zarubljene.

Nevarnost uničenja ali poškodovanja stvari, ki ne ostanejo v hrambi pri dolžniku, zadene upnika, razen če je uničenje ali poškodba posledica višje sile.

86. člen

(Prepoved razpolaganja z zarubljenimi stvarmi)

Dolžniku je prepovedano razpolagati z zarubljenimi stvarmi.

V sklepu o izvršbi zapiše sodišče to prepoved in opozori dolžnika na kazenskopravne posledice, če bi dolžnik ravnal proti prepovedi.

87. člen

(Pridobitev zastavne pravice)

Upnik pridobi zastavno pravico na zarubljenih stvareh z rubežem, v primerih iz tretjega odstavka 81. člena tega zakona pa z vpisom rubeža v register.

Če so bile stvari zarubljene za več upnikov, se vrstni red zastavne pravice, pridobljene z rubežem določa po dnevu, ko je bil opravljen rubež, vrstni red zastavne pravice, pridobljene z zaznambo v rubežnem zapisniku (91. člen) ali vpisom v register (tretji odstavek 81. člena) pa po dnevu, ko je bila opravljena zaznamba oziroma vpis.

Če so bile stvari sočasno zarubljene oziroma vpisane v register za več upnikov, se določa vrstni red zastavne pravice po dnevu, ko je sodišče prejelo predlog za izvršbo ali zavarovanje, če je prejelo predloge istega dne, pa imajo njihove zastavne pravice isti vrstni red.

Če je bil predlog za izvršbo poslan po pošti v priporočeni pošiljki, se šteje dan oddaje na pošto za dan izročitve sodišču.

88. člen

(Neuspešen poskus rubeža)

Če se pri rubežu ne najdejo stvari, ki so lahko predmet izvršbe, oziroma zarubljene stvari ne zadoščajo za poplačilo upnikove terjatve, lahko upnik v roku treh mesecev od dneva prvega rubeža izvršitelju neomejenokrat predlaga, da opravi ponovni rubež.

Če upnik v tem roku ne predlaga ponovnega rubeža ali če rubež, predlagan do poteka tega roka, ni uspešen, sodišče ustavi izvršbo.

89. člen

(Cenitev)

Hkrati z rubežem stvari se opravi tudi njihova cenitev razen, če te zaradi posebne vrednosti zarubljene stvari ni mogoče opraviti hkrati z rubežem.

Cenitev opravi izvršitelj, ki opravlja rubež.

Na zahtevo in na stroške stranke opravi cenitev sodni cenilec, ki ga izbere stranka. V primeru, da je opravljenih več cenitev sodnih cenilcev glede istega predmeta in se stranki ne moreta sporazumeti o njegovi vrednosti, se za prodajo vzame povprečje tistih dveh vrednosti, ki jih izbereta stranki, razen, če sodišče ne določi drugače.

Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

90. člen

(Rubežni in cenilni zapisnik)

O rubežu in cenitvi se napravi zapisnik.

V zapisniku je treba med drugim posebej navesti posamezne zarubljene stvari z njihovo ocenjeno vrednostjo in zapisati izjave strank in udeležencev v postopku, kot tudi izjave tretjih oseb o obstoju pravic, ki preprečujejo izvršbo ter kdo prevzame zarubljene stvari, kdaj jih prevzame oziroma kje se zarubljene stvari hranijo.

91. člen

(Zaznamba namesto rubeža)

Če dovoli sodišče po rubežu izvršbo na zarubljene stvari za poplačilo kakšne druge terjatve istega upnika ali poplačilo terjatve kakšnega drugega upnika, izvršitelj ne opravi novega rubeža in nove cenitve teh stvari, temveč zaznamuje v nadaljevanju zapisnika le podatke iz poznejšega sklepa o izvršbi in svojo ugotovitev, ali zarubljene stvari zadoščajo za poplačilo še drugih terjatev.

Če izvršitelj v primeru iz prejšnjega odstavka ugotovi, da zarubljene stvari ne zadoščajo za poplačilo druge terjatve istega upnika ali poplačilo terjatve kakšnega drugega upnika, dolžnik pa razpolaga še z drugimi stvari, ki so lahko predmet izvršbe, takoj razpiše rubež in zarubi še toliko stvari, da bodo zadoščale za poplačilo drugih terjatev.

Če je prejšnji rubež opravil upravni organ, napravi upravni organ na zahtevo izvršitelja v svojem zapisniku o rubežu zaznamek o dodatnem rubežu.

O rubežu iz prejšnjih odstavkov se obvesti dolžnika.

5. Prodaja stvari

92. člen

(Čas prodaje)

Prodaja zarubljenih stvari se sme opraviti šele po pravnomočnosti sklepa o izvršbi, razen če dolžnik privoli, da se stvari prodajo prej, če gre za stvari, ki se hitro kvarijo, ali če je nevarnost, da bi cena zarubljenih stvari občutno padla.

Med dnevom rubeža in dnevom prodaje mora preteči najmanj petnajst dni. Prodaja mora biti opravljena v treh mesecih po rubežu. V primeru iz drugega odstavka 81. člena tega zakona mora biti prodaja opravljena v treh mesecih od dne, ko je upnik predlagal prodajo stvari.

Prodaja sme biti opravljena tudi pred iztekom omenjenega roka, če je podan kakšen razlog iz prvega odstavka tega člena.

93. člen

(Način prodaje)

Stvari se prodajo na javni dražbi ali z neposredno pogodbo med kupcem in izvršiteljem, oziroma prek osebe, ki opravlja komisijske posle.

Način in datum prodaje stvari določi in zabeleži v rubežnem zapisniku izvršitelj takoj po opravljenem rubežu, pri tem pa pazi, da se doseže najugodnejše unovčenje. V primeru iz drugega odstavka 81. člena tega zakona način in datum prodaje stvari določi in zabeleži v rubežnem zapisniku izvršitelj takoj po prejemu sklepa o prodaji stvari. Izvršitelj obvesti stranke o načinu in datumu prodaje stvari s posebnim obvestilom.

Prodaja na dražbi se opravi, če gre za stvari večje vrednosti in je mogoče pričakovati, da bodo prodane po ceni, večji od ocenjene vrednosti.

Vrednostni papirji, ki kotirajo na borzi, se prodajo na borzi preko pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev, ki ga določi izvršitelj.

Upniku in dolžniku sporoči izvršitelj kraj, dan in uro prodaje.

Minister, pristojen za pravosodje s podzakonskim predpisom predpiše način opravljanja javne dražbe.

94. člen

(Prodajna cena)

Na prvi dražbi oziroma v roku, ki ga je izvršitelj določil za prodajo z neposredno pogodbo, zarubljenih stvari ni dovoljeno prodati pod ocenjeno vrednostjo.

Če na prvi dražbi ni dosežena cena, enaka ocenjeni vrednosti, določi izvršitelj na predlog stranke novo dražbo, na kateri se smejo stvari prodati pod ocenjeno vrednostjo, vendar ne pod tretjino te vrednosti.

Določba drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi, kadar zarubljenih stvari ni bilo mogoče prodati z neposredno pogodbo za ocenjeno vrednost v roku, ki ga je določil izvršitelj.

Drugo dražbo ali ponovno prodajo pod roko lahko predlaga stranka v tridesetih dneh od prve dražbe oziroma od izteka roka, ki ga je izvršitelj določil za prvo prodajo. Izvršitelj mora opraviti drugo dražbo ali ponovno prodajo z neposredno pogodbo najpozneje v dveh mesecih po prejemu strankinega obvestila.

95. člen

(Ustavitev izvršbe)

Če nobena stranka ne predlaga v predpisanem roku druge dražbe oziroma ponovne prodaje z neposredno pogodbo, ali če stvari ni bilo mogoče prodati niti na drugi dražbi oziroma z neposredno pogodbo v novem roku, sodišče ustavi izvršbo.

V sklepu o ustavitvi izvršbe sodišče navede, da ima dolžnik pravico prevzeti zarubljene stvari. O prevzemu stvari izvršitelj sestavi zapisnik, v katerem se ugotovi, v kakšnem stanju so stvari, ki se prevzamejo.

96. člen

(Obveznosti in pravice kupca in izvršitelja)

Kupec mora položiti kupnino in prevzeti stvari takoj po koncu dražbe oziroma ob prodaji z neposredno pogodbo, v primeru iz 200.a člena tega zakona pa mora dati tudi izjavo, ali je z upnikom povezana oseba po določbi 200.b člena tega zakona.

Izvršitelj je dolžan kupcu izdati dokument, iz katerega morajo biti razvidni podatki o opravljeni prodaji, za premožnine, za katere se vodi register iz tretjega odstavka 81. člena tega zakona, pa tudi podatki iz tega registra. Izvršitelj na podlagi tega dokumenta zahteva od pristojnega organa, ki vodi register, da opravi izbris vseh bremen in prepovedi na prodani premožnini, ter vpis novega lastnika, če se lastninska pravica vpisuje v register.

Vsebino dokumenta iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za pravosodje s podzakonskim aktom.

Izjavo iz prvega odstavka tega člena izvršitelj osebno vroči dolžniku in upniku, ki ji lahko nasprotujeta v osmih dneh od dneva prejema. Izjava o nasprotovanju se pošlje sodišču in v vednost izvršitelju.

Če kupec ne da izjave iz prvega odstavka tega člena, izvršitelj proda stvari naslednjemu najboljšemu ponudniku, ki je dal izjavo iz prvega odstavka tega člena.

Izvršitelj lahko izroči stvari kupcu, čeprav ni položil kupnine, če v to na svojo nevarnost privoli upnik v mejah zneska, ki bi mu šel iz dosežene kupnine. Če kupec ne položi kupnine, pa upnik ne privoli v izročitev stvari, lahko izvršitelj proda stvari naslednjemu najboljšemu ponudniku.

Kupec pridobi stvar prosto vseh bremen in postane lastnik stvari tudi v primeru, ko dolžnik ni bil njen lastnik.

Kupec nima pravic iz jamčevanja za napake stvari.

6. Poplačilo upnika

97. člen

(Če je en sam upnik)

Če je treba iz kupnine poplačati enega samega upnika, se iz zneska, dobljenega s prodajo stvari, oziroma iz odvzete gotovine, poravnajo po vrsti: stroški izvršilnega postopka, stroški, določeni v izvršilnem naslovu, obresti do dneva vnovčenja stvari in glavna terjatev.

O delitvi kupnine in poplačilu upnika odloči izvršitelj. Če je treba odločati o resničnosti izjave iz prvega odstavka 96. člena tega zakona, odloči o delitvi kupnine in poplačilu upnika sodišče s sklepom.

Izvršitelj mora v osmih dneh po odvzemu gotovine oziroma v osmih dneh po preteku roka iz četrtega odstavka 96. člena tega zakona upniku in dolžniku osebno vročiti obračun terjatve z obvestilom o delitvi kupnine ter obvestilom o pravici in pravnih posledicah iz petega odstavka tega člena.

Če upnik in dolžnik ne soglašata z obračunom terjatve, lahko v osmih dneh od dneva prejema obračuna terjatve pri izvršitelju vložita zahtevo, da o obračunu terjatve odloči sodišče. Izvršitelj zahtevo takoj posreduje sodišču, ki mora o njej odločiti v 30 dneh od prejema. Če nobena od strank ne vloži zahteve, da o obračunu terjatve odloči sodišče, velja obračun terjatve z obvestilom o delitvi kupnine za dokončnega.

Na podlagi dokončnega obračuna terjatve, z obvestilom o delitvi kupnine oziroma pravnomočnega sklepa sodišča, je izvršitelj dolžan v osmih dneh od dokončnosti obračuna terjatve z obvestilom o delitvi kupnine oziroma od prejema pravnomočnega sklepa sodišča opraviti poplačilo upnika, presežek kupnine pa, če za to ni ovir, izročiti dolžniku; sicer pa se denar za dolžnika položi pri sodišču.

98. člen

(Če je več upnikov)

Več upnikov se poplača iz kupnine po vrstnem redu, kot so pridobili zastavno pravico, razen če zakon določa, da imajo določene terjatve pri poplačilu prednost.

Upniki istega vrstnega reda, ki jih iz kupnine ni mogoče popolnoma poplačati, se poplačajo v sorazmerju s svojimi terjatvami.

Stroški izvršilnega postopka, stroški, določeni v izvršilnem naslovu, ter obresti imajo isti vrstni red kot glavna terjatev.

O delitvi kupnine in poplačilu upnikov odloči izvršitelj. Če je treba odločati o resničnosti izjave iz prvega odstavka 96. člena tega zakona, odloči o delitvi kupnine in poplačilu upnikov sodišče s sklepom.

Izvršitelj mora v osmih dneh po odvzemu gotovine oziroma v osmih dneh po preteku roka iz četrtega odstavka 96. člena tega zakona upnikom in dolžniku osebno vročiti obračun terjatve z obvestilom o delitvi kupnine ter obvestilom o pravici in pravnih posledicah iz osmega odstavka tega člena.

Ko izvršitelj izda obračun terjatve, upošteva samo tiste terjatve, glede katerih je postal sklep o izvršbi pravnomočen do dneva izdaje obračuna terjatve.

Če upniki in dolžnik ne soglašajo z obračunom terjatve in obvestilom o delitvi kupnine lahko v osmih dneh od dneva prejema obračuna terjatve pri izvršitelju vložijo zahtevo, da o obračunu terjatve in delitvi kupnine odloči sodišče. Izvršitelj zahtevo takoj posreduje sodišču, ki mora o njej odločiti v 30 dneh od prejema. Če nobena od strank ne vloži zahteve, da o obračunu terjatve in delitvi kupnine odloči sodišče, velja obračun terjatve z obvestilom o delitvi kupnine za dokončnega.

Na podlagi dokončnega obračuna terjatve z obvestilom o delitvi kupnine oziroma pravnomočnega sklepa sodišča je izvršitelj dolžan v osmih dneh od dokončnosti obračuna terjatve z obvestilom o delitvi kupnine oziroma od prejema pravnomočnega sklepa sodišča opraviti poplačilo upnikov, presežek kupnine pa, če za to ni ovir, izročiti dolžniku; sicer pa se denar za dolžnika položi pri sodišču.

99. člen

(Uporaba določb o izvršbi na nepremičnine)

Za izvršbo na premične stvari se smiselno uporabljajo tudi določbe tega zakona o izvršbi na nepremičnine, ki se nanašajo na vprašanje, kdo ne more biti kupec (187. člen), na oprostitve položitve kupnine (drugi odstavek 191. člena), razen določbe, da o predlogu upnika odloči sodišče s sklepom, na poplačilo upnika, ki je kupec, in povezane osebe (200.a in 200.b člen), s tem, da se vrednost premičnine ugotavlja po 89. členu tega zakona, na izpodbijanje terjatev, napotitev na pravdo in sklep o poplačilu (201., 202. in 208. člen), razen v primeru, če je en sam upnik (97. člen).

Če je za zastavljene premičnine vzpostavljen register iz tretjega odstavka 81. člena tega zakona, se smiselno uporabljajo tudi določbe, ki se nanašajo na poplačilo zastavnega upnika (172. člen), prenehanje zastavne pravice (173. člen), kateri zastavni upniki se poplačajo (2. točka 196. člena), poplačilo nezapadle terjatve, poplačilo nezapadle terjatve občasnih prejemkov in poplačilo pogojne terjatve (203., 204. in 205. člen).

Če za zastavljene premičnine ni vzpostavljen register iz tretjega odstavka 81. člena tega zakona, zastavni upnik pa pripravi terjatev v roku iz četrtega odstavka 98. člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe, ki se nanašajo na poplačilo nezapadle terjatve, poplačilo nezapadle terjatve občasnih prejemkov in poplačilo pogojne terjatve (203., 204. in 205. člen).

Deveto poglavje

Izvršba na denarno terjatev dolžnika

1. Krajevna pristojnost

100. člen

Za odločitev o predlogu za izvršbo na denarno terjatev je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima dolžnik stalno prebivališče; če dolžnik nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, pa sodišče, na območju katerega ima začasno prebivališče.

Če dolžnik nima niti začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima stalno prebivališče njegov dolžnik; če dolžnikov dolžnik nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, pa sodišče, na območju katerega ima ta začasno prebivališče.

Določbe prvega in drugega odstavka tega člena, ki se nanašajo na stalno in začasno prebivališče, se smiselno uporabljajo tudi za sedež pravne osebe.

2. Prejemki, ki so izvzeti iz izvršbe, in omejitve izvršbe

101. člen

(Prejemki, ki so izvzeti iz izvršbe)

Iz izvršbe so izvzeti:

1. prejemki iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal;
2. prejemki iz naslova odškodnine zaradi telesne poškodbe po predpisih o invalidskem zavarovanju;
3. prejemki iz naslova denarne socialne pomoči po zakonu, ki ureja socialno varstvo;
4. prejemki iz naslova starševskega dodatka, otroškega dodatka, dodatka za nego otroka in pomoči za opremo novorojenca;
5. prejemki iz naslova štipendije in pomoči učencem in študentom;
6. prejemki vojaških obveznikov v času izvrševanja vojaške dolžnosti, državljanov v času opravljanja nadomestne civilne službe oziroma usposabljanja za zaščito in reševanje ter oseb v času usposabljanja za delo v rezervni sestavi policije;
7. prejemki iz naslova redov, medalj, vojnih spomenic ter drugih odličij in priznanj;
8. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb;
9. dodatek za pomoč in postrežbo;
10. dohodki od občasnega dela invalidov, ki so vključeni v institucionalno varstvo po zakonu, ki ureja socialno varstvo, in jih pridobivajo izven kriterijev redne zaposlitve.

102. člen

(Omejitve izvršbe)

Na plačo, pokojnino, nadomestilo plače, odškodnino iz naslova izgube ali zmanjšanja delovne sposobnosti, prejemke iz naslova začasne brezposelnosti ter plačila za delo obsojencev v kazenskih zavodih, je mogoče seči:

1. za denarne terjatve, razen za terjatve, navedene v 2. točki tega odstavka, do dveh tretjin prejemkov, na katere se seže z izvršbo, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini minimalne plače, zmanjšane za plačilo davkov in obveznih prispevkov za socialno varnost, če dolžnik preživlja druge osebe, pa najmanj znesek v višini dohodka, določenega za dolžnika in njegove družinske člane oziroma osebe, ki jih je dolžan po zakonu preživljati po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno varstvo, za dodelitev denarne socialne pomoči;
2. za terjatve iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal, do dveh tretjin prejemkov, na katere se seže z izvršbo, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini dveh tretjin minimalne plače, zmanjšane za plačilo davkov in obveznih prispevkov za socialno varnost, če dolžnik preživlja druge osebe, pa najmanj znesek v višini dohodka, določenega za dolžnika in njegove družinske člane oziroma osebe, ki jih je dolžan po zakonu preživljati po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno varstvo za dodelitev denarne socialne pomoči.

Na prejemke vojnih in mirovnih vojaških invalidov iz naslova invalidnine, ortopedskega dodatka in invalidskega dodatka je mogoče seči z izvršbo samo za terjatve iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal, in sicer do polovice teh prejemkov.

Na prejemke iz pogodbe o dosmrtnem preživljanju in dosmrtni renti ter na prejemke iz pogodbe o življenjskem zavarovanju je mogoče seči z izvršbo le toliko, kolikor presegajo stalno najvišjo socialno dajatev po zakonu, ki ureja socialno varstvene dajatve.

103. člen

(Davki in prispevki, izvzeti iz izvršbe)

Predmet izvršbe niso terjatve države in samoupravnih lokalnih skupnosti za plačilo davkov in drugih obveznih dajatev ter terjatve javnih zavodov in skladov za plačilo iz naslova obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in za zdravstveno zavarovanje.

3. Izvršilna dejanja

104. člen

(Način izvršbe)

Izvršba na denarno terjatev se opravlja z rubežem in prenosom, če ni v zakonu za posamezne primere drugače določeno.

V predlogu za izvršbo lahko upnik zahteva, naj sodišče dovoli samo rubež denarne terjatve; vendar mora v tem primeru v treh mesecih od dneva, ko mu je vročen sklep o rubežu, oziroma od dneva, ko mu je vročeno obvestilo o izjavi dolžnikovega dolžnika (tretji odstavek 111. člena), predlagati prenos terjatve.

Če upnik v tem roku ne predlaga prenosa, sodišče ustavi izvršbo.

105. člen

(Obseg izvršbe)

Rubež in prenos denarne terjatve se sme dovoliti in opraviti samo za znesek, ki je potreben za poplačilo upnikove terjatve, razen če gre za nedeljivo terjatev (116. člen).

Če zahteva več upnikov izvršbo na isto terjatev, ki je deljiva, dovoli sodišče rubež in prenos za ustrezen znesek posebej v dobro vsakega upnika.

106. člen

(Občasne dajatve)

Če naloži sodišče s sklepom o izvršbi dolžniku plačevanje občasnih dajatev, ki zapadejo v določenih časovnih presledkih v enem letu od dneva vložitve predloga (denarna renta zaradi zmanjšanja življenjske aktivnosti, zaradi zmanjšanja oziroma izgube delovne zmožnosti, ali

zaradi smrti tistega, ki je preživnino dajal, preživnina idr.) plačuje dolžnikov dolžnik te dajatve brez ponovne zahteve po njihovi zapadlosti.

V primeru iz prvega odstavka tega člena se vrstni red poravnave vseh bodočih dajatev računa po času, ko je dolžnikov dolžnik prejel sklep o izvršbi.

Dolžnikov dolžnik vodi posebno evidenco o sklepih o izvršbi za poravnavo bodočih občasnih dajatev.

4. Rubež terjatve

107. člen

(Učinek)

S sklepom, s katerim dovoli rubež denarne terjatve (sklep o rubežu), prepove sodišče dolžnikovemu dolžniku poravnati terjatev dolžniku, dolžniku pa prepove terjatev izterjati, in sicer tudi iz zastave, ki je bila dana v njeno zavarovanje, ali kako drugače z njo razpolagati.

Rubež je opravljen z dnem, ko je sklep o rubežu vročen dolžnikovemu dolžniku.

Z rubežem dolžnikove terjatve, ki ga je sodišče opravilo na upnikov predlog, pridobi upnik na njej zastavno pravico.

Dolžnikov dolžnik nima pravice pritožbe zoper sklep o rubežu.

108. člen

(Rubež terjatve iz vrednostnega papirja)

Rubež terjatve iz vrednostnega papirja, ki se prenaša z indosamentom, ter terjatve, za uveljavitev katere je sicer potreben ta papir, se opravi tako, da izvršitelj odvzame dolžniku vrednostni papir ali tisti njegov del, na podlagi katerega je mogoče uveljaviti terjatev, in ga izroči sodišču.

Pravna dejanja, ki so potrebna za ohranitev ali izvrševanje pravic iz zarubljenega vrednostnega papirja, opravlja dolžnik. Za čas oprave teh dejanj mu izvršitelj vrne zarubljeni vrednostni papir in o tem izda potrdilo.

109. člen

(Zastavna pravica na obrestih)

Zastavna pravica, pridobljena na terjatvi, ki se obrestuje, velja tudi za obresti, ki zapadejo v plačilo po rubežu.

110. člen

(Vrstni red)

Vrstni red zastavnih pravic več upnikov se določa po dnevu oprave rubeža.

Če je več upnikov pridobilo zastavno pravico na isti dan, imajo zastavne pravice isti vrstni red.

Če se v primeru iz prejšnjega odstavka terjatve ne morejo popolnoma poravnati, se poravnajo sorazmerno.

111. člen

(Izjava dolžnikovega dolžnika)

Sodišče zahteva na upnikov predlog od dolžnikovega dolžnika, naj se v roku, ki mu ga določi, izjavi o tem, ali pripoznava zarubljeno terjatev in sicer kolikšen znesek, ter ali je njegova obveznost, da poravna to terjatev, pogojena z izpolnitvijo kakšne druge obveznosti.

Predlog za izjavo dolžnikovega dolžnika lahko upnik združi s predlogom za izvršbo, ali pa predlaga to v posebni vlogi najkasneje do prenosa terjatve.

Izjavo dolžnikovega dolžnika pošlje sodišče nemudoma upniku.

112. člen

(Odgovornost dolžnikovega dolžnika)

Dolžnikov dolžnik odgovarja upniku za škodo, ki mu jo povzroči s tem, da se ni izjavil ali da se ni izjavil po resnici in popolnoma.

Sodišče opozori dolžnikovega dolžnika na obveznost pravilne in popolne izjave in na posledice ravnanja v nasprotju s to obveznostjo.

113. člen

(Rubež terjatve, zavarovane z zastavno pravico, ki je vpisana v zemljiški knjigi)

Rubež terjatve, zavarovane z zastavno pravico, ki je vpisana v zemljiški knjigi se opravi z vpisom rubeža v zemljiško knjigo.

Vpis opravi sodišče po uradni dolžnosti; pri tem navede, da je rubež, na podlagi katerega je upnik pridobil na terjatvi zastavno pravico, dovolilo za poplačilo njegove terjatve.

Če je več upnikov, je za vrstni red njihovih terjatev odločilen čas vpisa.

5. Prenos terjatve

a) Splošne določbe

114. člen

(Vrsta prenosa)

Glede na upnikov predlog prenese sodišče nanj zarubljeno terjatev v izterjavo ali namesto plačila.

115. člen

(Sklep o prenosu)

Sklep o prenosu terjatve sme sodišče izdati šele, ko postane sklep o rubežu pravnomočen.

Če je upnik predlagal, naj se dolžnikov dolžnik izjavi o terjatvi, na katero predlaga izvršbo, izda sodišče sklep o predlogu za prenos po izteku osmih dni od dneva, ko je bilo upniku vročeno obvestilo o izjavi dolžnikovega dolžnika, če pa se dolžnik o terjatvi ni izjavil, pa po poteku roka, v katerem bi se moral izjaviti.

116. člen

(Posebni pogoji za prenos nedeljive terjatve)

Terjatev iz vrednostnega papirja, ki se prenaša z indosamentom ali je za njeno uveljavitev treba predložiti ta papir, ali pa se iz kakšnega drugega vzroka ne more deliti glede prenosa ali uveljavitve, je mogoče prenesti samo s celotnim zneskom. Če ta presega upnikovo terjatev, jo sodišče prenese šele, ko upnik položi varščino, da bo presežek izročil sodišču.

Terjatev, ki je delno izvzeta iz izvršbe ali je že zastavljena oziroma zarubljena za koga drugega, prenese sodišče šele, ko upnik položi varščino, da bo sodišču izročil izvzeti del.

Če je več upnikov predlagalo prenos ob različnih dnevih, prenese sodišče terjatev na upnika, ki je to prvi predlagal; če je več upnikov predlagalo prenos istega dne, pa na tistega upnika, čigar terjatev je največja.

117. člen

(Kdaj je prenos opravljen)

Prenos terjatve je opravljen, ko vroči sodišče dolžnikovemu dolžniku sklep o prenosu.

Prenos terjatve iz vrednostnega papirja, ki se prenaša z indosamentom, ali je za njeno uveljavitev sicer potreben papir, je opravljen tedaj, ko zapiše sodišče nanj izjavo o prenosu in ga izroči upniku.

118. člen

(Obveznosti dolžnika in upnika)

Dolžnik mora dati v roku, ki ga določi sodišče, na zahtevo upnika, na katerega je preneslo terjatev, pojasnila, ki so upniku potrebna za izterjavo te terjatve, in mu izročiti listine, ki se nanjo nanašajo.

Če dolžnik to zahteva, mora upnik, na katerega je sodišče preneslo del terjatve, položiti v roku, ki ga določi sodišče, varščino, da bo po uveljavitvi terjatve vrnil listine, ki se nanjo nanašajo.

Na upnikov predlog dovoli sodišče proti dolžniku, ki ni izročil listin, izvršbo za izročitev teh listin.

Izročitev listin, ki so pri kom drugem, lahko upnik zahteva s tožbo, če bi imel to pravico dolžnik.

Na listini, ki jo izroči upniku, sodišče zaznamuje, da je nanj prenesena terjatev, na katero je dovolilo izvršbo.

Če ravna dolžnik v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje po 33. členu tega zakona.

119. člen

(Položitev terjatve pri sodišču)

Če uveljavljajo glede prenesene terjatve poleg upnika kakšno pravico še drugi, lahko položi dolžnikov dolžnik v korist vseh teh pri sodišču celoten znesek, ali samo zapadli znesek terjatve.

Upnik, na katerega je bila prenesena terjatev, glede katere uveljavljajo še drugi kakšno pravico, lahko preko sodišča zahteva od dolžnikovega dolžnika, naj položi preneseno terjatev pri tem sodišču.

b) Prenos v izterjavo

120. člen

(Pravice upnika)

S prenosom terjatve v izterjavo dobi upnik pravico zahtevati od dolžnikovega dolžnika izplačilo zneska, ki je naveden v sklepu o prenosu, če je ta znesek zapadel, ter storiti vse, kar je potrebno za ohranitev in uveljavitev prenesene terjatve in uveljavljati pravice v zvezi z zastavo, ki je bila dana v njeno zavarovanje.

S prenosom terjatve v izterjavo upnik ne pridobi pravice, da bi v breme dolžnika sklenil poravnavo, da bi dolžnikovemu dolžniku odpustil dolg, ali da bi s preneseno terjatvijo sicer razpolagal, niti pravice, da bi z dolžnikovim dolžnikom sklenil pogodbo, naj o terjatvi, če je ta sporna, odloči arbitraža.

Proti upniku, na katerega je prenesena terjatev v izterjavo, lahko dolžnikov dolžnik uveljavlja samo tiste ugovore, ki bi jih lahko uveljavljal proti dolžniku.

Če dolžnik odstopi preneseno terjatev po prenosu, to nima pravnega učinka na pravice, ki jih je s prenosom pridobil upnik.

121. člen

(Prenos v izterjavo terjatve, vpisane v zemljiški knjigi)

Prenos v izterjavo terjatve, ki je vpisana v zemljiški knjigi, se uradno zaznamuje.

122. člen

(Če je obveznost dolžnikovega dolžnika pogojena z izročitvijo stvari)

Če je obveznost dolžnikovega dolžnika, da poravna terjatev, odvisna od obveznosti dolžnika, da mu izroči določeno stvar, ki je v dolžnikovi posesti, in je ta obveznost ugotovljena s pravnomočno sodbo, izda sodišče na predlog upnika, na katerega je bila terjatev prenesena v izterjavo, sklep, da mora dolžnik izročiti to stvar sodišču, ki jo bo izročilo dolžnikovemu dolžniku.

Proti dolžniku, ki v določenem roku ne izroči stvari, dovoli sodišče na upnikov predlog izvršbo za izročitev stvari.

Če ravna dolžnik v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje po 33. členu tega zakona.

123. člen

(Obvestilo o tožbi za izterjavo prenesene terjatve)

Upnik, ki vloži tožbo za izterjavo prenesene terjatve, mora o tem nemudoma obvestiti dolžnika; sicer mu odgovarja za škodo, ki mu jo s tem povzroči.

124. člen

(Zamuda pri izterjavi prenesene terjatve)

Upnik, ki ne skrbi za izterjavo prenesene terjatve, kot bi moral, odgovarja za škodo, ki jo s tem povzroči dolžniku oziroma drugemu upniku, za čigar terjatev je sodišče zarubilo dolžnikovo terjatev.

V tem primeru lahko sodišče na predlog drugega upnika razveljavi sklep o prenosu terjatve na nevestnega upnika in prenese terjatev na drugega upnika.

125. člen

(Poplačilo upnika)

Upnik, na katerega je sodišče preneslo terjatev v izterjavo, je poplačan toliko, kolikor je terjatev izterjal.

126. člen

(Izterjava zneska, ki presega upnikovo terjatev)

Upnik, ki je od prenesene terjatve izterjal več, kot znaša njegova terjatev, mora presežek položiti pri sodišču.

Sodišče izroči ta presežek drugim zastavnim upnikom, ki imajo do njega pravico, oziroma dolžniku.

Upniku, ki je položil presežek izterjanega zneska, vrne sodišče položeno varščino.

c) Prenos namesto plačila

127. člen

S prenosom namesto plačila preide zarubljena terjatev do prenesenega zneska na upnika z učinkom odplačnega odstopa terjatve.

Če je prenesena terjatev zavarovana z zastavno pravico, ki je vpisana v zemljiški knjigi, prenese sodišče po uradni dolžnosti tudi zastavno pravico na upnika.

Upnik, na katerega je bila prenesena terjatev namesto plačila, je s samim prenosom poplačan toliko, kolikor ta terjatev znaša.

Tretji odstavek tega člena ne posega v pravila o dolžnikovi odgovornosti za resničnost in izterljivost prenesene terjatve.

6. Posebne določbe o izvršbi na plačo in druge stalne denarne prejeme

128. člen

(Uporaba določb tega poglavja)

Za izvršbo na plačo se uporabljajo določbe tega poglavja, če ni v drugih določbah tega zakona drugače določeno.

Določbe tega zakona, ki urejajo izvršbo na plačo, se smiselno uporabljajo tudi za izvršbo na pokojnino, nadomestilo plače, prejeme iz naslovačasne brezposelnosti in druge stalne denarne prejeme, če zakon ne določa drugače.

129. člen

(Sklep o izvršbi)

S sklepom o izvršbi na plačo zarubi sodišče določen del plače in naloži delodajalcu, da mora po pravnomočnosti tega sklepa plačati oziroma plačevati upniku denarni znesek oziroma denarne zneske, za katere je dovolilo izvršbo.

130. člen

(Povečanje plače)

Sklep o izvršbi se nanaša tudi na povečanje plače, do katere je prišlo po vročitvi sklepa.

131. člen

(Če ima več oseb pravico do preživnine)

Če ima pravico do zakonite preživnine oziroma pravico do rente za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal, proti istemu dolžniku več upnikov, skupen znesek njihovih terjatev pa presega del plače, ki je lahko predmet izvršbe, sodišče dovoli izvršbo v korist vsakega od upnikov v sorazmerju z višino njegove terjatve.

Če je potem, ko se je začela izvršba na plačo oziroma na druge stalne denarne prejemke, vložen nov predlog za izvršbo za terjatev iz prvega odstavka tega člena, sodišče v smislu prvega odstavka tega člena spremeni prej izdani sklep o izvršbi in določi zneske, ki se bodo v prihodnje izplačevali posameznim upnikom.

V primeru iz drugega odstavka tega člena se sklep o izvršbi vroči tudi prejšnjim upnikom, ki se lahko zoper njega pritožijo.

132. člen

(Kraj plačila)

Terjatev, za katero ni predpisano brezgotovinsko plačilo, izterja upnik neposredno pri delodajalcu, ki dolžniku izplačuje plačo.

Upnik ima pravico zahtevati, da se mu odtegnjeni znesek na stroške dolžnika izplača po pošti na navedeni naslov po odbitku poštnih stroškov.

133. člen

(Prenehanje delovnega razmerja)

Če dolžniku preneha delovno razmerje, učinkuje sklep o izvršbi tudi proti delodajalcu, s katerim sklene dolžnik novo delovno razmerje, in sicer od dneva, ko je novemu delodajalcu vročen sklep o izvršbi.

Delodajalec, pri katerem dolžnik ni več v delovnem razmerju, mora nemudoma s priporočeno pošiljko poslati sklep o izvršbi novemu delodajalcu in o tem obvestiti sodišče.

Če delodajalec, pri katerem dolžnik ni več v delovnem razmerju, ne ve za novega delodajalca, mora o tem nemudoma obvestiti sodišče. Sodišče o tem obvesti upnika in ga pozove, naj v določenem roku sporoči sodišču, kdo je dolžnikov novi delodajalec. Če upnik tega ne stori v roku, sodišče ustavi izvršbo.

134. člen

(Odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo zapadlih zneskov)

Upnik lahko predlaga, naj sodišče v izvršilnem postopku s sklepom naloži delodajalcu, naj mu poravna vse zneske, ki jih ni odtegnil in izplačal po sklepu o izvršbi.

Predlog iz prvega odstavka tega člena lahko upnik vloži do konca izvršilnega postopka.

Sklep, s katerim sodišče upnikovemu predlogu ugodi, ima učinek sklepa o izvršbi.

Delodajalec, ki ni ravnal po sklepu o izvršbi ali po drugem in tretjem odstavku 133. člena tega zakona, je odgovoren tudi za škodo, ki jo zaradi tega utрпи upnik.

135. člen

(Izplačilna prepoved z dolžnikovo privolitvijo)

Prepoved izplačila plače dolžniku, ki jo je odobril sam dolžnik, (upravna izplačilna prepoved), ima pravni učinek sklepa o izvršbi na dolžnikovo plačo.

Ne glede na prvi odstavek tega člena upravna izplačilna prepoved ne vpliva na izvršbo na plačo za poplačilo terjatve iz naslova zakonite preživnine, odškodnine za škodo, nastalo zaradi zmanjšanja življenjske aktivnosti ali zmanjšanja oziroma izgube delovne zmožnosti, ter odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal.

7. Izvršba na dolžnikova denarna sredstva pri organizacijah za plačilni promet

a) Skupne določbe

136. člen

(Uporaba določb tega poglavja)

Za izvršbo na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri organizaciji za plačilni promet, se uporabljajo določbe o izvršbi na denarno terjatev, če zakon ne določa drugače.

137. člen

(Omejitev izvršbe)

Na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri organizaciji za plačilni promet iz naslova prejemkov, ki so izvzeti iz izvršbe (101. člen), oziroma je izvršba nanje omejena (102. člen) ni mogoče seči z izvršbo, kolikor gre za prejemke, nakazane za tekoči mesec, oziroma je mogoče seči le z upoštevanjem omejitev za tekoči mesec.

138. člen

(Sklep o izvršbi)

S sklepom o izvršbi na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri organizaciji za plačilni promet, naloži sodišče organizaciji za plačilni promet naj blokira dolžnikova sredstva v višini obveznosti iz sklepa o izvršbi in po pravnomočnosti sklepa ta znesek izplača upniku.

Ko postane sklep o izvršbi pravnomočen, sodišče o tem obvesti organizacijo za plačilni promet. O opravljenem poplačilu upnika organizacija za plačilni promet takoj obvesti sodišče.

Sklep iz prvega odstavka tega člena ima učinek rubeža in prenosa v izterjavo.

139. člen

(Izvršba na sredstva v tuji valuti)

Če ima dolžnik pri organizaciji za plačilni promet sredstva v tuji valuti, preračuna organizacija za plačilni promet tujo valuto v tolarje po svojem nakupnem tečaju na dan plačila.

Če se terjatev iz izvršilnega naslova glasi na tujo valuto, sodišče na upnikov predlog dovoli izvršbo za poplačilo te terjatve v tuji valuti z dolžnikovih sredstev v tuji valuti.

Terjatev v tuji valuti izplača organizacija za plačilni promet na način, ki ga določajo devizni predpisi.

140. člen

(Podatki o računu)

Upnik mora v predlogu za izvršbo navesti organizacijo za plačilni promet, pri kateri so njegova in dolžnikova denarna sredstva, številko dolžnikovega in številko svojega računa, če mora biti plačilo izvršeno preko njega.

Če upnik izkaže za verjetno, da ni mogel ugotoviti podatkov o dolžnikovem računu, navede organizacijo za plačilni promet, pri kateri naj sodišče opravi poizvedbe o dolžnikovem računu, hranilni vlogi, depozitu ali drugih denarnih sredstvih.

Organizacija za plačilni promet mora sodišču in upniku nemudoma sporočiti zahtevane podatke, razen če ta zakon določa drugače. O zahtevi sodišča oziroma upnika organizacija za plačilni promet ne sme obvestiti dolžnika.

141. člen

(Vrstni red poplačila terjatev)

Organizacija za plačilni promet poravnava terjatve po vrstnem redu, kot je prejela sklepe o izvršbi. Če takrat, ko prejme sklep o izvršbi, na dolžnikovem računu ni sredstev, ali če dolžnik zaradi vezave s sredstvi na računu ne more razpolagati, obdrži organizacija za plačilni promet sklep v evidenci in opravi na njegovi podlagi poplačilo, ko sredstva prispejo na račun oziroma ko dolžnik dobi pravico z njimi razpolagati.

Če takrat, ko prejme sklep o izvršbi, na dolžnikovem računu ni sredstev, pred prejemom sklepa pa najmanj tri mesece na dolžnikovem računu ni bilo nobenega priliva sredstev oziroma sredstev v vezavi, organizacija za plačilni promet vrne sklep o izvršbi takoj po prejemu sodišču, ki izvršbo ustavi.

Če v treh mesecih po prejemu sklepa o izvršbi na dolžnikovem računu ni nobenega priliva sredstev oziroma sredstev v vezavi, organizacija za plačilni promet vrne sklep o izvršbi sodišču, ki izvršbo ustavi.

Organizacija za plačilni promet vodi posebno evidenco o vrstnem redu, po katerem je prejela sklepe o izvršbi. Upniku izda na njegovo zahtevo potrdilo, na katerem mestu je njegova terjatev.

Organizacija za plačilni promet ne sme izvršiti dolžnikovega naloga, preden ni plačana terjatev po sklepu o izvršbi, razen če zakon določa drugače.

Če je izvršba odložena na predlog dolžnika, je treba izločiti ustrezen znesek sredstev za ohranitev vrstnega reda pri poplačilu terjatev.

142. člen

(Izvršba na hranilno vlogo)

Za izvršbo na hranilno vlogo se uporabljajo določbe 108., 116. in 117. člena tega zakona.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko sodišče zarubi terjatev na hranilni vlogi, ne da bi bila pred tem dolžniku odvzeta hranilna knjižica.

V primeru iz prejšnjega odstavka se za izvršbo uporabljajo pravila, ki veljajo za izvršbo na denarna sredstva na dolžnikovem računu (138., 139. in 140. člen).

143. člen

(Občasne dajatve)

Če naloži sodišče s sklepom o izvršbi dolžniku plačevanje občnih dajatev, ki zapadejo v določenih časovnih presledkih, plačuje organizacija za plačilni promet te dajatve brez ponovne zahteve po njihovi zapadlosti.

V primeru iz prejšnjega odstavka se vrstni red poravnave vseh bodočih dajatev računa po času, ko je organizacija za plačilni promet prejela sklep o izvršbi.

Organizacija za plačilni promet vodi posebno evidenco o sklepih o izvršbi za poravnavo bodočih občnih dajatev.

144. člen

(Vrstni red poravnave terjatev s posameznih računov)

Terjatev se poplača predvsem iz sredstev na dolžnikovem računu, preko katerega v skladu s predpisi opravlja plačilni promet.

Če na dolžnikovem računu iz prejšnjega odstavka ni sredstev, prenese organizacija za plačilni promet na ta račun ustrezen znesek sredstev z drugih dolžnikovih računov ali iz sredstev iz naslova pogodb o vezavi sredstev, kolikor niso zarubljena ali po zakonu izvzeta iz izvršbe.

Dolžnik lahko določi vrstni red računov, iz katerih se bodo poplačale terjatve iz sklepov o izvršbi.

145. člen

(Izvršba na več dolžnikovih računov)

Če upnik navede ali če sodišče na upnikov predlog ugotovi, da ima dolžnik več računov pri različnih organizacijah za plačilni promet, in je izvršba dovoljena na vsa denarna sredstva, sodišče pošlje sklep o izvršbi vsem organizacijam za plačilni promet, ki morajo dolžnikova denarna sredstva zarubiti do višine obveznosti iz sklepa o izvršbi ter jih takoj prenesti na račun dolžnika pri organizaciji za plačilni promet, ki je v sklepu o izvršbi prva navedena (primarna organizacija za plačilni promet). Organizacije za plačilni promet pri tem ravnajo smiselno po določbah prejšnjih členov tega poglavja.

Primarna organizacija za plačilni promet po izvršenem prenosu sredstev iz drugih organizacij za plačilni promet ohrani rubež denarnih sredstev do višine obveznosti iz sklepa o izvršbi in o tem obvešča upnika in sodišče. Ko zarubljena sredstva zadoščajo za poplačilo v sklepu navedene obveznosti, primarna organizacija za plačilni promet o tem takoj obvesti upnika, sodišče in ostale organizacije za plačilni promet, da prenehajo z rubeži in prenosi.

146. člen

(Izvršba proti solidarnemu dolžniku)

Proti dvema ali več dolžnikom, ki po izvršilnem naslovu solidarno odgovarjajo za isto terjatev, izda sodišče en sam sklep o izvršbi.

Upnik lahko v predlogu za izvršbo določi vrstni red, po katerem naj se terjatev izterja od posameznih dolžnikov. Če tega ne stori, se terjatev izterja od dolžnikov po vrstnem redu, kot so navedeni v predlogu za izvršbo.

Če imajo solidarni dolžniki račune pri različnih organizacijah za plačilni promet, vroči sodišče sklep o izvršbi tisti organizaciji, pri kateri ima račun dolžnik, ki ga je upnik v predlogu za izvršbo določil kot prvega solidarnega dolžnika, oziroma ki je v predlogu naveden na prvem mestu.

Če v primeru iz prejšnjega odstavka dolžnik nima sredstev na računu, pošlje organizacija za plačilni promet na upnikovo zahtevo sklep o izvršbi tisti organizaciji, pri kateri ima račun naslednji dolžnik.

147. člen

(Odgovornost organizacije za plačilni promet)

Glede odgovornosti organizacije za plačilni promet za opuščeni rubež, prenos in izplačilo zapadlih zneskov se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega in tretjega odstavka 134. člena tega zakona.

Organizacija za plačilni promet je odgovorna tudi za škodo, ki je nastala upniku, ker ni ravnala po sklepu o izvršbi oziroma je kršila določbe tega zakona o posredovanju podatkov (tretji odstavek 140. člena), vrstnem redu, obsegu in načinu poplačila obveznosti iz sklepa o izvršbi.

Organizacija za plačilni promet je na zahtevo sodišča dolžna posredovati vsa pojasnila in listine, iz katerih je razvidno, ali in kako je izvršila sklep o izvršbi, ter ali in kako je upoštevala z zakonom določen vrstni red poplačila terjatev.

b) Izvršba na denarna sredstva v gospodarskih zadevah

148. člen

(Gospodarske zadeve)

Določbe tega pododdelka (148. do 151. člen) se uporabljajo za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova, izdanega v postopku v gospodarskih sporih in za izvršbo na podlagi verodostojne listine, če bi v primeru ugovora veljala pravila postopka v gospodarskih sporih.

V predlogu mora upnik navesti podatke, iz katerih izhaja, da gre za tako izvršbo, v nasprotnem se izvršba opravi po določbah 136. do 147. člena tega zakona.

149. člen

(Izvršba na sredstva države, samoupravnih lokalnih skupnosti in javnih zavodov)

Predmet izvršbe niso denarna sredstva, ki jih ima na računu država, samoupravna lokalna skupnost ali javni zavod, kolikor so jim nujno potrebna za opravljanje njihovih temeljnih nalog oziroma dejavnosti.

Predmet izvršbe tudi niso denarna sredstva na računu samoupravne lokalne skupnosti, ki jih ji je zagotovila država za opravljanje posameznih zadev iz državne pristojnosti, ki so z zakonom prenesene na samoupravno lokalno skupnost.

Preden izda sklep o izvršbi, sodišče po potrebi zasliši stranki o okoliščinah, od katerih je odvisna uporaba prvega in drugega odstavka tega člena.

150. člen

(Prenos pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi)

Organizacija za plačilni promet prenese sredstva z dolžnikovega na upnikov račun še pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi, razen če je bil ta sklep izdan na podlagi verodostojne listine.

Če je s sklepom o izvršbi določeno, da se izvrši prenos sredstev v gotovini, lahko organizacija za plačilni promet opravi gotovinsko plačilo po pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

151. člen

(Izvršba na več dolžnikovih računov)

Pri izvršbi na več dolžnikovih računov, razen pri izvršbi na podlagi verodostojne listine, primarna organizacija za plačilni promet, po izvršenem prenosu sredstev iz drugih organizacij za plačilni promet takoj nakaže na upnikov račun denarna sredstva do višine obveznosti iz

sklepa o izvršbi, pri ostalih dejanjih in pri izvršbi na podlagi verodostojne listine pa ravna po določbi 145. člena tega zakona.

Deseto poglavje

Izvršba na terjatev, da se izročijo ali dobavijo premičnine ali da se izroči nepremičnina

1. Splošne določbe

152. člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za izvršbo na dolžnikovo terjatev, da se mu izroči določena premičnina ali nepremičnina ali dobavi določena količina premičnin, je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega so stvari.

153. člen

(Način izvršbe)

Izvršba na dolžnikovo terjatev iz 152. člena tega zakona se opravi z rubežem te terjatve, z njenim prenosom na upnika in s prodajo stvari.

154. člen

(Učinek prenosa)

Prenos zarubljene dolžnikove terjatve ima učinek prenosa dolžnikove denarne terjatve v izterjavo.

155. člen

(Če dolžnikova terjatev še ni zapadla; tožba proti dolžnikovemu dolžniku)

Če dolžnikova terjatev še ni zapadla, sodišče odloči, da morajo biti stvari izročene po zapadlosti.

Od dolžnikovega dolžnika, ki ni voljan izročiti stvari, lahko upnik po pravnomočnosti sklepa o prenosu terjatve s tožbo zahteva izročitev, če zanjo še nima izvršilnega naslova.

156. člen

(Uporaba določb o izvršbi na denarno terjatev)

Določbe o izvršbi na denarno terjatev se smiselno uporabljajo tudi pri izvršbi na terjatev, da se izročijo ali dobavijo premičnine ali da se izroči nepremičnina, če ni v tem poglavju določeno kaj drugega.

2. Premičnine

157. člen

(Izročitev premoženja v hrambo)

S sklepom, s katerim dovoli prenos dolžnikove terjatve, naloži sodišče dolžnikovemu dolžniku, da mora premoženja, na katere se nanaša terjatev, izročiti izvršitelju v hrambo.

Glede hrambe stvari se smiselno uporabljajo določbe 85. člena tega zakona.

158. člen

(Prodaja stvari in poplačilo upnika)

Za prodajo premoženja, ki so bile izročene izvršitelju, ter za poplačilo upnika veljajo določbe tega zakona o izvršbi na premoženjske stvari.

3. Nepremičnina

159. člen

(Izročitev upniku)

S sklepom, s katerim dovoli prenos dolžnikove terjatve, naloži sodišče dolžnikovemu dolžniku, da mora nepremičnino, na katero se nanaša terjatev, izročiti upniku.

Upnik mora nepremičnino upravljati v imenu in na račun dolžnika kot dober gospodar in dati sodišču na njegovo zahtevo obračun o upravljanju.

160. člen

(Prodaja)

Upnik lahko v roku, ki ne sme biti daljši od 30 dni, odkar mu je bila nepremičnina izročena, sodišču predlaga njeno prodajo.

Če upnik prodaje ne predlaga pravočasno, sodišče ustavi izvršbo.

161. člen

(Uporaba določb o izvršbi na nepremičnino)

Za prodajo nepremičnino in poplačilo upnika veljajo določbe tega zakona o izvršbi na nepremičnino.

Enajsto poglavje

Izvršba na druge premoženjske oziroma materialne pravice

162. člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za izvršbo na patent, užitek ali kakšno podobno dolžnikovo pravico, in za samo izvršbo je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima dolžnik stalno prebivališče; če dolžnik nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, pa sodišče, na območju katerega ima dolžnik začasno prebivališče.

Določba prvega odstavka tega člena, ki se nanaša na stalno prebivališče, se smiselno uporablja tudi za sedež pravne osebe.

163. člen

(Način izvršbe)

Izvršba na pravico iz 162. člena tega zakona se opravi z rubežem te pravice in z vnovčenjem po določbah tega zakona o izvršbi na premičnine.

Rubež je opravljen z dnem, ko je sklep o izvršbi vročen dolžniku.

S sklepom o izvršbi, s katerim dovoli rubež, sodišče prepove dolžniku razpolagati s to pravico.

Z rubežom pravice pridobi upnik na njej zastavno pravico.

Enajsto a) poglavje

Izvršba na nematerializirane vrednostne papirje

163.a člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za izvršbo na vrednostne papirje, ki se vodijo v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev, je krajevno pristojno sodišče, določeno v skladu s 100. členom tega zakona.

163.b člen

(Vpis sklepa o izvršbi)

Sodišče vroči sklep o izvršbi, s katerim je dovolilo izvršbo oziroma zavarovanje na nematerializirane vrednostne papirje, tudi klirinško depotni družbi.

Klirinško depotna družba na podlagi sklepa iz prejšnjega odstavka pri nematerializiranih vrednostnih papirjih, na katere se nanaša sklep, vpiše sklep o izvršbi z vpisom naslednjih podatkov:

1. sodišče, ki je sklep izdalo;
2. opravilna številka sklepa;
3. datum izdaje sklepa.

Z vrednostnimi papirji iz prejšnjega odstavka imetnik ne more več razpolagati.

Prepoved razpolaganja iz prejšnjega odstavka vpiše klirinško depotna družba hkrati z vpisom sklepa o izvršbi. Glede učinka vpisa prepovedi razpolaganja iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljajo določbe zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih o učinkih prepovedi razpolaganja.

163.c člen

(Izvršba za izterjavo denarne terjatve)

Kadar teče izvršba za izterjavo oziroma zavarovanje upnikove denarne terjatve, pridobi upnik z vpisom sklepa o izvršbi zastavno pravico na vrednostnih papirjih, ki so predmet izvršbe.

Zastavno pravico iz prejšnjega odstavka vpiše klirinško depotna družba hkrati z vpisom sklepa o izvršbi.

V primeru iz prvega odstavka tega člena prenese klirinško depotna družba nematerializirane vrednostne papirje na račun kupca na podlagi sklepa, s katerim sodišče odredi prenos. Ta sklep nadomešča izročitev nematerializiranih vrednostnih papirjev kupcu.

Za prodajo nematerializiranih vrednostnih papirjev, ki ne kotirajo na borzi, se smiselno uporablja določba četrtega odstavka 93. člena tega zakona.

Kadar je sodišče s sklepom o prodaji pooblastilo pooblaščenega udeleženca, da opravi prodajo vrednostnih papirjev, ki so predmet izvršbe na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, se za prenos prodanih vrednostnih papirjev na račun kupca smiselno uporabljajo določbe zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih o izbrisu zastavne pravice pri prodaji zastavljenega nematerializiranega vrednostnega papirja.

163.č člen

(Izvršba za izročitev vrednostnih papirjev)

Kadar teče izvršba za izročitev vrednostnih papirjev upniku, prenese klirinško depotna družba nematerializirane vrednostne papirje iz dolžnikovega računa na račun upnika na podlagi obvestila sodišča o pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

Dvanajsto poglavje

Izvršba na delež družbenika

164. člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za izvršbo na delež družbenika v družbi in za samo izvršbo je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega je sedež družbe.

165. člen

(Način izvršbe)

Izvršba na delež družbenika se opravi z zaznambo sklepa o izvršbi, prodajo deleža in poplačilom upnika iz zneska, dobljenega s prodajo.

S sklepom o izvršbi sodišče prepove družbeniku razpolagati z njegovim deležem.

Sodišče vroči sklep o izvršbi družbi in ga zaznamuje v sodnem registru. S to zaznambo pridobi upnik zastavno pravico na deležu družbenika z učinki tudi proti tistemu, ki pozneje pridobi ta delež.

Za prodajo deleža se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o izvršbi na nepremičnine.

Trinajsto poglavje

Izvršba na nepremičnine

1. Splošne določbe

166. člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za izvršbo na nepremičnino in za samo izvršbo je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega je nepremičnina, če ta zakon glede izvršbe na nepremičnine ne določa drugače.

Če ležijo nepremičnine na območju različnih sodišč, je krajevno pristojno za dovolitev izvršbe tisto sodišče, na območju katerega je nepremičnina, ki je kot predmet izvršbe v predlogu za izvršbo navedena na prvem mestu, za samo izvršbo pa vsako posamezno sodišče, na območju katerega je nepremičnina.

167. člen

(Izvršilna dejanja)

Izvršba na nepremičnino se opravi z zaznambo sklepa o izvršbi v zemljiški knjigi, z ugotovitvijo vrednosti nepremičnine, s prodajo nepremičnine in s poplačilom upnikov iz zneska, dobljenega s prodajo.

168. člen

(Dokaz o dolžnikovi lastnini)

V predlogu za izvršbo na nepremičnino mora biti nepremičnina, ki je vpisana v zemljiški knjigi, označena tako, da sodišče po uradni dolžnosti lahko preizkusi lastništvo nepremičnine.

Za nepremičnine, ki niso vpisane v zemljiški knjigi, se uporablja določba 211. člena tega zakona.

Če je lastninska pravica na nepremičnini iz prvega odstavka tega člena vpisana v zemljiški knjigi na nekoga drugega, mora upnik priložiti listino, ki je primerna za vpis dolžnikove lastninske pravice.

V primeru iz tretjega odstavka tega člena opravi sodišče vpis po uradni dolžnosti.

Upnik, ki nima niti listine, primerne za vpis dolžnikove lastninske pravice, lahko s tožbo zahteva vpis te pravice na dolžnika.

Izvršilni postopek se nadaljuje po pravnomočnosti sklepa o vpisu.

169. člen

(Predlog dolžnika, naj sodišče dovoli izvršbo na druga sredstva ali na drugo nepremičnino)

Dolžnik lahko v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi predlaga, naj sodišče dovoli drugo sredstvo izvršbe, ali naj opravi izvršbo na drugi nepremičnini.

Sodišče vroči predlog upniku, ki se lahko o njem izjavi v osmih dneh od vročitve.

Ko se upnik izjavi ali ko izteče rok za izjavo, izda sodišče sklep o predlogu. Zoper ta sklep ni pritožbe.

Sodišče ugodi predlogu, če dolžnik izkaže za verjetno, da bo terjatev poplačana z drugim izvršilnim sredstvom ali s prodajo druge nepremičnine.

Če predlaga dolžnik kot drugo izvršilno sredstvo izvršbo na plačo, pokojnino, invalidnino ali na druge stalne denarne prejemke, ugodi sodišče predlogu, samo če dolžnik izkaže za verjetno, da bo terjatev poravnana v enem letu od izdaje sklepa o dolžnikovem predlogu.

Če dovoli sodišče za izvršbo drugo sredstvo, ostane zaznamba sklepa o izvršbi na nepremičnino v veljavi, dokler upnikova terjatev ni poplačana.

170. člen

(Zaznamba izvršbe)

Sodišče zaznamuje sklep o izvršbi na nepremičnino v zemljiški knjigi.

S to zaznambo pridobi upnik zastavno pravico na nepremičnini z učinki tudi proti tistemu, ki pozneje pridobi lastninsko pravico na tej nepremičnini.

Upnik, ki je predlagal izvršbo, pa ni že prej pridobil zastavne pravice oziroma zemljiškega dolga, pridobi z zaznambo sklepa o izvršbi pravico dobiti poplačilo iz nepremičnine pred nekom, ki pridobi pozneje na njej zastavno pravico oziroma zemljiški dolg.

171. člen

(Pristop k izvršbi)

Po zaznambi sklepa o izvršbi sodišče ne more za poravnavo kakšne druge terjatve istega ali drugega upnika opraviti posebnega postopka izvršbe na isto nepremičnino.

Upnik, za čigar terjatev je sodišče pozneje izdalo sklep o izvršbi na isto nepremičnino, pristopi k že začeti izvršbi.

K začeti izvršbi je mogoče pristopiti do pravnomočnosti sklepa o domiku nepremičnine kupcu.

O pristopu k izvršbi obvesti sodišče upnika, v čigar korist je bila prej vpisana zaznamba.

172. člen

(Poplačilo zastavnega upnika in upnika zemljiškega dolga)

Pri izvršbi na nepremičnino dobi poplačilo tudi zastavni upnik oziroma upnik zemljiškega dolga, ki ni predlagal izvršbe.

173. člen

(Prenehanje zastavne pravice in zemljiškega dolga)

Na nepremičnini vknjižena zastavna pravica oziroma zemljiški dolg ugasne z dnem, ko postane sklep o izročitvi nepremičnine kupcu pravnomočen (192. člen), čeprav zastavni upniki oziroma upniki zemljiškega dolga niso popolnoma poplačani.

Kupec nepremičnine in zastavni upnik oziroma upnik zemljiškega dolga se lahko sporazumeta, da ostane zastavna pravica oziroma zemljiški dolg na nepremičnini tudi po pravnomočnosti sklepa o izročitvi nepremičnine, kupec pa prevzame toliko dolžnikovega dolga proti temu upniku, kolikor bi mu ga pripadlo v izvršilnem postopku.

V primeru iz drugega odstavka se kupnina zmanjša za prevzeti dolg.

174. člen

(Služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena)

Stvarne služnosti na nepremičnini z njeno prodajo ne ugasnejo.

S prodajo nepremičnine tudi ne ugasnejo osebne služnosti, stvarna bremena in stavbne pravice, ki so bile vpisane v zemljiški knjigi pred pravicami zastavnih upnikov oziroma upnika, na čigar predlog je sodišče dovolilo izvršbo ter upniki zemljiškega dolga.

Druge osebne služnosti, stvarna bremena in stavbne pravice s prodajo nepremičnine ugasnejo, razen če se imetniki teh pravic s kupcem kako drugače dogovorijo.

175. člen

(Najemno in zakupno razmerje)

Najemno ali zakupno razmerje ne preneha s prodajo stvari, ki je predmet najema ali zakupa.

Kupec stopi v pravice in obveznosti najemodajalca oziroma zakupodajalca.

Če je najemno ali zakupno razmerje nastalo po pridobitvi upnikove zastavne pravice oziroma zemljiškega dolga na nepremičnini, lahko kupec ne glede na zakonske in pogodbene roke odpove pogodbo o najemu ali zakupu z odpovednim rokom enega meseca.

176. člen

(Ogled nepremičnine)

Sodišče tistemu, ki se zanima za nakup nepremičnine, na njegovo zahtevo in stroške dovoli, da si jo ogleda.

Čas in način ogleda ter morebitno navzočnost izvršitelja določi sodišče v odredbi o prodaji nepremičnine.

2. Nepremičnine, izvzete iz izvršbe

177. člen

Predmet izvršbe ne morejo biti kmetijska zemljišča in gospodarska poslopja kmeta, kolikor jih potrebuje za lastno preživljanje in za preživljanje članov svoje ožje družine ter drugih oseb, ki jih je po zakonu dolžan preživljati.

Prvi odstavek tega člena se ne nanaša na izvršbo za uveljavitev denarnih terjatev, zavarovanih s pogodbeno zastavno pravico na nepremičninah (hipoteko) oziroma za poplačilo zemljiškega dolga.

3. Ugotovitev vrednosti nepremičnine

178. člen

(Način ugotovitve vrednosti)

Vrednost nepremičnine lahko ugotovi sodišče še pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi.

Vrednost nepremičnine ugotovi sodišče na podlagi cenitve sodnih cenilcev po tržni ceni na dan cenitve.

Pri ugotavljanju vrednosti se upošteva morebitno zmanjšanje vrednosti zaradi tega, ker ostanejo na njej tudi po prodaji določene pravice.

Na predlog, ki mora biti vložen najpozneje osem dni pred prodajnim narokom, sodišče na prodajnem naroku z odredbo ponovno ugotovi vrednost nepremičnine, če stranka s predložitvijo mnenja sodnega cenilca o tržni vrednosti nepremičnine verjetno izkaže, da se je vrednost nepremičnine od prejšnje ugotovitve vrednosti do dneva prodaje precej spremenila.

Če se pri cenitvi pokaže, da je s prodajo nepremičnine po delih ali po skupinah delov možno doseči višjo ceno ali hitreje poplačilo, se za določitev načina in pogojev prodaje upošteva najugodnejša tako ugotovljena vrednost.

179. člen

(Sklep o ugotovitvi vrednosti)

Vrednost nepremičnine ugotovi sodišče s sklepom.

Zoper ta sklep se lahko pritoži poleg dolžnika tudi vsak, ki ima pravico biti poplačan iz zneska, dobljenega s prodajo.

180. člen

(Ustavitev izvršbe po predlogu)

Vsak, ki ima pravico biti poplačan iz zneska, dobljenega s prodajo nepremičnine, pa je po vrstnem redu pred upnikom, ki je predlagal izvršbo, lahko predlaga, naj sodišče ustavi izvršbo, če ugotovljena vrednost nepremičnine niti delno ne krije terjatve upnika, ki je predlagal izvršbo.

Ustavitev izvršbe lahko predlaga v osmih dneh od vročitve odredbe o prodaji.

Sodišče presodi glede na okoliščine primera, ali je glede na verjetno višino delnega poplačila upnika, ki je predlagal izvršbo, prodaja smotna.

4. Prodaja nepremičnine

181. člen

(Odredba o prodaji)

Po izdaji sklepa o ugotovitvi vrednosti nepremičnine izda sodišče odredbo o prodaji nepremičnine; v njej določi način in pogoje za prodajo ter čas in kraj prodaje, če naj bo nepremičnina prodana na dražbi.

Prodaja nepremičnine se opravi po pravnomočnosti sklepa o izvršbi in po pravnomočnosti sklepa o ugotovitvi vrednosti nepremičnine.

V odredbi o prodaji se posebej opozori na možnost, da se vrednost nepremičnine dokončno ugotovi na prodajnem naroku (četrti odstavek 178. člena).

Odredbo o prodaji razglasi sodišče na sodni deski in na svoji spletni strani, lahko pa tudi na drug krajevno običajen način.

Sodišče lahko upniku dovoli, da objavi odredbo o prodaji nepremičnine v sredstvih javnega obveščanja. Stroški objave bremenijo upnika.

Od razglasitve odredbe o prodaji na sodni deski do dneva prodaje mora preteči najmanj trideset dni.

Odredbo o prodaji vroči sodišče strankam, zastavnim upnikom, drugim udeležencem postopka, osebam, ki imajo vknjiženo predkupno oziroma odkupno pravico, in pristojnemu upravnemu organu. Osebam, ki imajo vknjiženo predkupno oziroma odkupno pravico, in zastavnim upnikom se vroča na naslovu, ki je vpisan v zemljiški knjigi, ne glede na kraj njihovega dejanskega bivanja, razen če so ga posebej sporočili sodišču.

182. člen

(Predkupna in odkupna pravica)

Kdor ima zakonito ali vknjiženo pogodbeno predkupno oziroma odkupno pravico na nepremičnini, ki je predmet izvršbe, ima prednost pred najugodnejšim ponudnikom, če takoj po končani dražbi izjavi, da kupuje nepremičnino pod enakimi pogoji.

Če je bila nepremičnina prodana z neposredno pogodbo, povabi sodišče predkupnega oziroma odkupnega upravičenca, naj izjavi na zapisnik pri sodišču, ali želi izkoristiti svojo pravico.

Če predkupni oziroma odkupni upravičenec izkoristi svojo pravico, ima najboljši ponudnik ali kupec pri neposredni pogodbi pravico takoj po končani dražbi ali po prejemu obvestila, da je predkupni upravičenec izjavil, da želi izkoristiti svojo pravico, ponuditi višjo ceno.

183. člen

(Način prodaje)

Nepremičnina se proda na javni dražbi.

Narok za prodajo nepremičnine se opravi v sodnem posloju, če sodišče ne odloči drugače.

Stranke in zastavni upniki oziroma upniki zemljiškega dolga se lahko ves čas izvršilnega postopka do izdaje odredbe o prodaji sporazumejo, naj se nepremičnina v določenem roku proda z neposredno pogodbo.

Sporazum, da naj se nepremičnina proda z neposredno pogodbo, mora biti sklenjen v pisni obliki.

Sporazum o prodaji z neposredno pogodbo se pošlje pristojnemu davčnemu organu.

Pogodba o neposredni prodaji ima učinek od dneva, ko postane sklep o domiku (190. člen) pravnomočen.

184. člen

(Pogoji za prodajo)

Pogoji za prodajo morajo poleg drugih podatkov navajati:

1. natančnejši opis nepremičnine s pritiklinami;
2. služnosti stavbne pravice in stvarna bremena, ki jih mora kupec prevzeti;
3. vrednost nepremičnine, ki jo je s sklepom ugotovilo sodišče;
4. ceno, za katero se sme nepremičnina prodati;
5. rok, v katerem mora kupec položiti kupnino;
6. način prodaje;
7. znesek varščine.

Rok, v katerem mora kupec položiti kupnino v hrambo na račun sodnih pologov, ne sme biti daljši od šestih mesecev od dneva prodaje, ne glede na to, ali plačuje kupnino naenkrat ali v obrokih.

185. člen

(Položitev varščine)

Javne dražbe se smejo udeležiti le tisti, ki najpozneje tri delovne dni pred dražbo položijo varščino.

Če se sklene neposredna pogodba, položi kupec varščino tistemu, s katerim jo je sklenil, in to neposredno pred sklenitvijo pogodbe.

Varščine so oproščeni upnik, na čigar predlog je sodišče dovolilo izvršbo in zastavni upnik oziroma upnik zemljiškega dolga, če njihove terjatve dosegajo varščino in če se da glede na njihov vrstni red in ugotovljeno vrednost nepremičnine varščina poravnati iz kupnine.

Varščina znaša desetino ugotovljene vrednosti nepremičnine.

Ponudniki, katerih ponudbe niso bile sprejete, dobijo varščino na njihov transakcijski račun nakazano nazaj v 15 dneh po koncu javne dražbe.

186. člen

(Če je pri prodaji navzoč en sam ponudnik)

Narok za prodajo nepremičnine se opravi, tudi če je navzoč en sam ponudnik.

V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko sodišče na predlog stranke ali zastavnega upnika oziroma upnika zemljiškega dolga glede na okoliščine primera preloži prodajni narok.

187. člen

(Kdo ne more biti kupec)

Ne na dražbi ne pri neposredni pogodbi ne more biti kupec dolžnik, sodnik, izvršitelj ali kdo drug, ki uradno sodeluje pri prodaji. Kupec tudi ne more biti nekdo, ki po zakonu ne more pridobiti nepremičnine, ki je predmet izvršbe.

188. člen

(Prodajna cena)

Na prvem prodajnem naroku nepremičnina ne sme biti prodana pod ugotovljeno vrednostjo.

Če nepremičnine na prvem naroku ni bilo mogoče prodati, razpiše sodišče drugi narok, na katerem se sme nepremičnina prodati pod ugotovljeno vrednostjo, vendar ne za manj kot za polovico te vrednosti.

Od prvega do drugega naroka mora preteči najmanj trideset dni.

Z izjavo, ki jo dajo na zapisnik pri sodišču, pred katerim teče izvršilni postopek, ali pri kakšnem drugem sodišču, se stranki in zastavni upniki oziroma upniki zemljiškega dolga lahko sporazumejo, da sme biti nepremičnina prodana na dražbi tudi za ceno, nižjo od ugotovljene vrednosti, oziroma nižjo od polovice te vrednosti.

Drugi in četrti odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi v primeru prodaje z neposredno pogodbo.

189. člen

(Prodajni narok in domik)

Ko sodišče ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za narok, razglasi, da se začne dražba.

Dražba se konča deset minut neposredno potem, ko je dana najugodnejša ponudba.

Ko je dražba končana, sodišče ugotovi, kateri ponudnik je ponudil najvišjo ceno, in razglasi, da je temu ponudniku domaknjena nepremičnina.

Ponudnik iz prejšnjega odstavka mora v primeru iz 200.a člena tega zakona dati izjavo, ali je z upnikom povezana oseba po določbi 200.b člena tega zakona.

Izjavo iz prejšnjega odstavka sodišče osebno vroči dolžniku in upniku, ki ji lahko nasprotujeta v osmih dneh od dneva prejema.

O domiku nepremičnine izda sodišče sklep, ki ga razglasi na sodni deski in vroči vsem, katerim je vročilo odredbo o prodaji, ter vsem udeležencem dražbe.

Če je za sklenitev prodajne pogodbe potrebna odobritev po zakonu, sodišče po končani dražbi ugotovi, kateri ponudnik je ponudil najvišjo ceno in ga napoti, da v določenem roku vloži ustrezno vlogo za pridobitev odobritve. Po ponudnikovi pridobitvi odobritve sodišče nadaljuje postopek in takoj izda sklep o domiku.

Če je odobritev odklonjena oziroma vloga ni bila vložena v roku, sodišče na predlog upnika in glede na okoliščine prodaje lahko napoti na pridobitev odobritve drugega oziroma naslednje najboljše kupce, ki v to privolijo, in dajo izjavo iz četrtega odstavka tega člena, ali pa prodajo s sklepom razveljavi.

Če ponudnik iz tretjega odstavka tega člena ne da izjave iz četrtega odstavka tega člena, lahko sodišče na predlog upnika in glede na okoliščine prodaje domakne nepremičnino drugemu oziroma naslednjemu najboljšemu kupcu, ki v to privoli in da izjavo iz četrtega odstavka tega člena, ali pa prodajo s sklepom razveljavi.

190. člen

(Domik pri prodaji z neposredno pogodbo)

Sodišče izda sklep, s katerim domakne nepremičnino, prodano z neposredno pogodbo, ko ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za veljavnost prodaje.

Sklep o domiku razglasi na sodni deski in ga vroči vsem, katerim je vročilo odredbo o prodaji, ter kupcu.

Pri domiku pri prodaji z neposredno pogodbo se smiselno uporabljajo določbe četrtega, petega in devetega odstavka 189. člena tega zakona.

191. člen

(Položitev kupnine)

Kupec mora položiti kupnino v roku, ki je določen v odredbi o prodaji.

Kupec, ki je edini upnik, je lahko oproščen položitve kupnine do višine zneska, ki bi mu pripadal po sklepu o poplačilu. Sodišče o predlogu upnika odloči s posebnim sklepom.

Če kupec v določenem roku ne položi kupnine, sodišče na predlog upnika in glede na okoliščine prodaje pozove na plačilo kupnine drugega oziroma naslednje najboljše kupce, ki v to privolijo in dajo izjavo iz četrtega odstavka 189. člena tega zakona ter jim določi rok za položitev kupnine, ali pa prodajo s sklepom razveljavi in določi novo prodajo.

Iz položene varščine se poravnajo stroški za novo prodajo in nadomesti razlika med ceno, doseženo pri prejšnji in pri novi prodaji.

192. člen

(Izročitev nepremičnine kupcu)

Po pravnomočnosti sklepa o domiku in po položitvi kupnine izda sodišče sklep, da se nepremičnina izroči kupcu in po pravnomočnosti sklepa v zemljiški knjigi vpiše nanj lastninska pravica na nepremičnini ter izbrišejo tiste pravice in bremena, za katere je to določeno s sklepom o domiku.

V sklepu sodišče tudi odloči, kdaj se je dolžnik dolžan izseliti iz družinske stanovanjske hiše ali stanovanja. Sklep je izvršilni naslov za izpraznitev in izročitev nepremičnine.

Sklep o izročitvi nepremičnine kupcu vroči sodišče vsem, katerim je vročilo odredbo o prodaji.

Nepremičnino izroči sodišče kupcu še pred pravnomočnostjo sklepa o izročitvi.

193. člen

(Varstvo kupčevih pravic)

Razveljavitev ali sprememba sklepa o izvršbi po pravnomočnosti sklepa o izročitvi nepremičnine kupcu nima vpliva na pravice, ki jih je kupec pridobil po 192. členu tega zakona.

194. člen

(Ustavitev izvršbe)

Če nepremičnine ni bilo mogoče prodati niti na drugem naroku, dovoli sodišče novo prodajo samo na upnikov predlog.

Če upnik ne predlaga nove prodaje v šestih mesecih od drugega naroka, ali če nepremičnine ni bilo mogoče prodati na tretjem naroku niti za polovico ugotovljene vrednosti, sodišče ustavi izvršbo.

Sodišče ustavi izvršbo s prodajo z neposredno pogodbo, če nepremičnine ni bilo mogoče prodati v roku, za katerega sta se sporazumeli stranki in zastavni upniki (četrti odstavek 183. člena).

V primeru iz drugega in tretjega odstavka tega člena upnik obdrži zastavno pravico na nepremičnini za zavarovanje svoje terjatve in sodišče ne razveljavi zaznambe sklepa o izvršbi v zemljiški knjigi.

5. Poplačilo upnikov

195. člen

(Kdaj se poplačajo)

Sodišče poplača upnike po pravnomočnosti sklepa o izročitvi nepremičnine kupcu.

196. člen

(Kateri upniki se poplačajo)

Iz kupnine se poplačajo:

1. upniki, na predlog katerih je sodišče dovolilo izvršbo;

2. upniki zemljiškega dolga oziroma zastavni upniki, tudi če niso priglasili svojih terjatev;
3. osebe, ki imajo pravico do nadomestila za osebne služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena;
4. država in samoupravne lokalne skupnosti za davščine;
5. osebe, ki imajo terjatve, navedene v 3. točki prvega odstavka 197. člena tega zakona.

197. člen

(Prednost pri poplačilu)

Iz zneska, dobljenega s prodajo, se poplačajo najprej, in sicer po temle vrstnem redu:

1. stroški izvršilnega postopka;
2. davek na dodano vrednost oziroma davek na promet nepremičnine, ki se po predpisih obračuna od prodaje nepremičnine, in za zadnje leto zapadle davščine, ki obremenjujejo prodano nepremičnino;
3. terjatve iz naslova zakonite preživnine, terjatve iz naslova odškodnine za škodo, nastalo zaradi zmanjšanja življenjske aktivnosti ali zmanjšanja oziroma izgube delovne zmožnosti in terjatve iz naslova odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal, terjatve delavcev iz delovnega razmerja z dolžnikom, ter terjatve prispevkov za socialno zavarovanje, zapadlih za zadnje leto, in sicer ne glede na to, ali so te terjatve zavarovane z zastavno pravico na prodani nepremičnini ali ne.

Terjatve iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena, razen davka na dodano vrednost oziroma davka na promet nepremičnine, se poplačajo, če so bile priglašene najkasneje na razdelitvenem naroku in če so dokazane z izvršilnim naslovom.

Čas, določen v 2. in 3. točki prvega odstavka tega člena, se šteje do dneva, ko je bil izdan sklep o izročitvi nepremičnine kupcu.

198. člen

(Vrstni red drugih terjatev)

Po poplačilu terjatev iz 197. člena tega zakona se poplačajo terjatve, ki so zavarovane z zastavno pravico, terjatve upnikov, na katerih predlog je sodišče dovolilo izvršbo, zemljiški dolg, ter nadomestila za osebne služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena, ki s prodajo ugasnejo.

Upniki iz prvega odstavka tega člena se poplačajo po vrsti, kot so pridobili zemljiški dolg oziroma zastavno pravico, oziroma po vrstnem redu, kot so bile osebne služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena vpisana v zemljiški knjigi.

Stroški in obresti za zadnja tri leta pred vložitvijo predloga za izvršbo, določeni v izvršilnem naslovu, imajo isti vrstni red kot glavna terjatev.

Po poplačilu terjatev iz prvega odstavka tega člena se poplačajo terjatve iz 2. in 3. točke prvega odstavka 197. člena tega zakona za čas, za katerega se ne poplačajo po omenjenih določbah.

199. člen

(Nadomestila za osebne služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena)

Če se o nadomestilu za osebne služnosti, stavbne pravice ali stvarna bremena, ki s prodajo ugasnejo, upravičenci in upniki, ki so po vrstnem redu za poplačilo za njimi, ne morejo sporazumeti, ga določi sodišče, ki pri tem upošteva zlasti čas, kolikor bi služnost, stavbna pravica oziroma breme še trajale, njihovo vrednost ter starost upravičencev.

Kupec in upravičenec do osebne služnosti, stavbne pravice ali stvarnega bremena se lahko sporazumeta, da kupec prevzame služnost, stavbno pravico oziroma stvarno breme, nadomestilo, določeno po prejšnjem odstavku, pa se odbije od kupnine.

200. člen

(Sorazmerno poplačilo terjatev)

Terjatve, ki imajo isti vrstni red, se poplačajo v sorazmerju z njihovo višino, če s prodajo dobljeni znesek ne zadošča za njihovo popolno poplačilo.

200.a člen

(Poplačilo upnika, ki je kupec nepremičnine)

Če je upnik ali z njim povezana oseba kupila nepremičnino za ceno, ki je nižja od njene ugotovljene vrednosti po 178. členu tega zakona, in pridobljena kupnina ne bi zadostovala za popolno poplačilo tega upnika, se pri poplačilu tega upnika, ne glede na dejansko višino kupnine, šteje, da je upnik poplačan do višine ugotovljene vrednosti nepremičnine.

200.b člen

(Povezane osebe)

Povezane osebe so lahko povezane fizične osebe ali povezane pravne osebe. Povezane so, če imajo takšno lastnost v trenutku domika nepremičnine oziroma po koncu dražbe premečnine ali druge premoženjske pravice oziroma ob prodaji premečnine ali druge premoženjske pravice z neposredno pogodbo.

Za povezane fizične osebe se štejejo sorodniki v krvnem sorodstvu v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena, skrbnik in varovanec, posvojitelj in posvojenec, zakonca, osebi, ki živita v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo, enake pravne posledice kot sklenitev zakonske zveze, osebi, ki živita v registrirani istospolni partnerski skupnosti, ter osebe v svaštvu do drugega kolena povezane osebe.

Odvisne in gospodujoče pravne osebe so povezane pravne osebe. Odvisna pravna oseba je pravna oseba, nad katero lahko druga pravna oseba (gospodujoča pravna oseba) neposredno ali posredno izvršuje na članstvu temelječ obvladujoč vpliv. Gospodujoča pravna oseba je pravna oseba, ki ima takšno udeležbo v drugem podjetju, da bi lahko izvrševala na članstvu temelječ vpliv tako, da bi lahko odločilno, neposredno ali posredno vplivala na oblikovanje volje odvisne pravne osebe.

Za gospodujočo pravno osebo velja tudi fizična oseba, če lahko odločilno vpliva na oblikovanje volje odvisne pravne osebe. Prav tako za gospodujočo pravno osebo velja tudi več fizičnih oseb skupaj, če te fizične osebe veljajo za povezane fizične osebe po drugem odstavku tega člena.

Povezane pravne osebe so tudi pogodbeniki pogodbe o obvladovanju in pogodbe o prenosu dobička ter glavna in vključena družba. Dokaz o nasprotnem ni mogoč.

Za pravno osebo v večinski posesti se domneva, da je odvisna od osebe, ki je na njej udeležena z večino.

Pravna oseba v večinski posesti je tista, na kateri ima oseba z večinsko udeležbo večino kapitalskih deležev ali večino glasovalnih pravic.

Kateri del deležev pripada osebi, udeleženi z večino, se pri kapitalskih družbah določi v razmerju med skupnim zneskom osebi pripadajočega osnovnega kapitala (osnovne glavnice) k osnovnemu kapitalu. Lastni deleži se pri kapitalskih družbah odštejejo od osnovnega kapitala. Z lastnimi deleži kapitala so izenačeni deleži, ki pripadajo komu drugemu za račun pravne osebe.

Kateri del glasovalnih pravic pripada osebi, udeleženi z večino, se določi po razmerju števila glasovalnih pravic, ki jih lahko izvršuje iz njej pripadajočih deležev k skupnemu številu vseh glasovalnih pravic. Od skupnega števila glasovalnih pravic se odštejejo glasovalne pravice iz lastnih deležev. Z lastnimi deleži pravnih oseb so izenačeni deleži, ki pripadajo komu drugemu za račun pravne osebe.

Kot deleži, ki pripadajo osebi z večinskim deležem, veljajo tudi deleži, ki pripadajo od nje odvisni pravni osebi ali drugemu za račun te pravne osebe ali od nje odvisni pravni osebi.

Kot povezani veljata tudi oseba, zaposlena za nedoločen ali določen čas, in njen delodajalec, razen če je delodajalec oseba javnega prava.

201. člen

(Izpodbijanje terjatev)

Upnik ali kdo drug, ki ima pravico biti poplačan iz kupnine, lahko izpodbija terjatev drugega upnika, njeno višino in vrstni red, po katerem ima ta pravico do poplačila, kolikor to vpliva na njegovo poplačilo.

Pravico iz prejšnjega odstavka ima tudi dolžnik, če terjatve, njene višine ali vrstnega reda brez svoje krivde ni mogel izpodbijati z drugimi pravnimi sredstvi med izvršilnim postopkom.

Terjatev je mogoče izpodbijati najkasneje na razdelitvenem naroku.

202. člen

(Napotitev na pravdo)

Tistega, ki izpodbija terjatev, sodišče napoti, naj v določenem roku začne pravdo, če je odločitev odvisna od spornih dejstev; sicer pa samo odloči o spornem dejstvu pri izpodbijanju.

Sodišče odloži sklep o poplačilu tistih, katerih terjatve so sporne, dokler ni končana pravda.

Znesek, ki se nanaša na sporno terjatev, ostane v hrambi pri sodišču.

Če se pravda ne začne v določenem roku, ravna sodišče, kot da terjatev ni sporna.

Določba četrtega odstavka tega člena ne posega v pravico tistega, ki izpodbija terjatev, da tudi po koncu postopka začne pravdo zoper tistega, čigar terjatev izpodbija.

6. Posebne določbe o načinu poplačila nekaterih terjatev

203. člen

(Nezapadla terjatev)

Zemljiški dolg oziroma terjatev zastavnega upnika, ki še ni zapadla do dneva izdaje sklepa o poplačilu, se poplača tako, da se upoštevajo obresti v višini bančne eskontne stopnje v kraju izpolnitve zavarovane terjatve od dneva izdaje sklepa o poplačilu do dneva zapadlosti terjatve.

204. člen

(Nezapadla terjatev občasnih prejemkov)

Če so terjatve občasnih prejemkov iz naslova zakonite preživitve, odškodnine za škodo, nastalo zaradi zmanjšanja življenjske aktivnosti ali zmanjšanja oziroma izgube delovne zmožnosti, in odškodnine za izgubljeno preživitvo zaradi smrti tistega, ki jo je dajal, zavarovane z zastavno pravico, zapadejo pa po izdaji sklepa o poplačilu, se poravnajo na izrecno zahtevo upnika.

Te terjatve se obračunavajo smiselno na način, kot se obračunava nadomestilo za osebno služnost, stavbno pravico ali stvarno breme.

205. člen

(Pogojna terjatev)

Znesek, potreben za poplačilo terjatve, ki je zavarovana z zastavno pravico, vendar je odvisna od pogoja, se izloči in izroči v hrambo sodišču ter izplača, ko nastopi odložni pogoj, oziroma ko je gotovo, da razvezni pogoj ne bo nastopil.

Če odložni pogoj ne nastopi, oziroma če nastopi razvezni pogoj, se iz izločenega zneska poplačajo upniki, katerih terjatve niso bile popolnoma poplačane ali sploh niso bile poplačane; če takih upnikov ni ali če z njihovim poplačilom ni izčrpan ves znesek, pa se ta znesek oziroma ostanek izroči dolžniku.

206. člen

(Predznamba zastavne pravice in zaznamba spora)

Če je v zemljiški knjigi vpisana predznamba zemljiškega dolga oziroma zastavne pravice in tisti, v čigar korist je vpisana, dokaže, da je v teku postopek za njeno opravičilo, oziroma da še ni pretekel rok za ta postopek, se zemljiški dolg oziroma terjatev, na katero se predznamba nanaša, poravna na enak način kot terjatev z odložnim pogojem.

Terjatev, za katero je v zemljiški knjigi vpisana zaznamba spora za izbris zastavne pravice ali zaznamba kakšnega drugega spora oziroma zemljiški dolg, za katerega je v zemljiški knjigi vpisana zaznamba spora za njegov izbris ali kakšnega drugega spora, se poravna na enak način kot terjatev z razveznim pogojem.

7. Razdelitveni narok, sklep o poplačilu in izbris pravic in bremen

207. člen

(Razdelitveni narok)

Po pravnomočnosti sklepa o izročitvi nepremičnine kupcu določi sodišče narok za razdelitev zneska, dobljenega s prodajo.

Na narok povabi sodišče poleg strank tudi tiste, ki imajo po stanju spisov in po podatkih iz zemljiške knjige pravico do poplačila iz tega zneska.

V vabilu opozori sodišče te osebe, da bodo terjatve upnikov, ki ne pridejo na narok, vzete po stanju, kot izhaja iz zemljiške knjige in spisov, in da lahko samo še na razdelitvenem naroku izpodbijajo obstoj drugih terjatev, njihovo višino in vrstni red, po katerem imajo pravico do poplačila.

Na naroku se razpravlja o poplačilu upnikov in drugih oseb, ki uveljavljajo poplačilne zahtevke ter o resničnosti izjave iz četrtega odstavka 189. člena tega zakona.

208. člen

(Sklep o poplačilu)

O poplačilu upnikov in drugih oseb, ki uveljavljajo pravico do poplačila ter o resničnosti izjave iz četrtega odstavka 189. člena tega zakona, odloči sodišče s sklepom po opravljenem naroku. Pri tem upošteva stanje, kot izhaja iz spisov in iz zemljiške knjige, ter stanje, ki ga je ugotovilo na naroku.

Terjatve upnikov se obračunajo po stanju na dan razdelitvenega naroka.

V sklepu iz prvega odstavka tega člena upošteva sodišče samo tiste terjatve, glede katerih je sklep o izvršbi postal pravnomočen najkasneje na dan razdelitvenega naroka.

Terjatve, glede katerih sklep o izvršbi ni postal pravnomočen najkasneje na dan razdelitvenega naroka, se poplačajo po pravnomočnosti sklepa o izvršbi iz morebitnega preostanka kupnine, ostanek pa se vrne dolžniku.

Pritožba zoper sklep o poplačilu zadrži njegovo izvršitev, če bi sklep, s katerim bi bilo pritožbi ugodeno, lahko vplival na poplačilo.

Če sodišču po stanju iz spisov in podatkih iz zemljiške knjige oziroma iz drugih okoliščin ni znano, kdo je upnik zemljiškega dolga, sodišče znesek, ki upniku pripada po sklepu iz prvega odstavka tega člena, hrani zanj na računu sodnih pologov.

209. člen

(Izbris pravic in bremen)

Sodišče s sklepom o domiku tudi odloči, katere v zemljiški knjigi vpisane pravice in bremena se izbrišejo ob izročitvi nepremičnine kupcu (173., 174. in drugi odstavek 199. člena).

8. Dolžnikova pravica na prodanem stanovanju

210. člen

Dolžnik, ki kot lastnik stanuje v prodani družinski stanovanjski hiši ali prodanem stanovanju, ima pravico stanovati v tej hiši oziroma stanovanju kot najemnik še tri leta od dneva prodaje dalje.

Predlog, da obdrži pravico do najema stanovanja, mora dolžnik vložiti v 60 dneh od prejema sklepa o izvršbi, če je dražbeni narok pred potekom tega roka, pa najkasneje do dražbenega naroka, sicer to pravico izgubi.

Dolžnik, ki obdrži pravico stanovati na prodani družinski stanovanjski hiši ali stanovanju, je od dneva izdaje sklepa o izročitvi nepremičnine dalje dolžan plačevati najemnino za profitno stanovanje. Če se kupec in dolžnik o višini najemnine ne sporazumeta, jo določi sodišče v nepravdnem postopku.

Določbe prejšnjih odstavkov tega člena ne veljajo, kadar sta družinska stanovanjska hiša ali stanovanje prodana v izvršilnem postopku zaradi poplačila terjatve iz naslova posojila, vzetega za izgradnjo oziroma nakup družinske stanovanjske hiše ali stanovanja, ali zaradi izterjave zemljiškega dolga oziroma terjatve, ki je bila zavarovana s pogodbeno zastavno pravico (hipoteko) na tej hiši oziroma stanovanju, ali zaradi izvršitve terjatve za izključitev etažnega lastnika s prodajo posameznega dela zgradbe v etažni lastnini.

9. Uporaba določb tega poglavja, če nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo

211. člen

Če je bila zemljiška knjiga, v katero je bila vpisana nepremičnina, uničena, ali če nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo, mora upnik v predlogu za izvršbo navesti, kje je nepremičnina, njeno ime, meje in površino, oziroma druge podatke, potrebne za njeno identifikacijo.

V takem primeru opravi izvršitelj po odredbi sodišča rubež nepremičnine, za katero je predlagana izvršba. Na rubež povabi upnika in dolžnika.

Zapisnik o rubežu ima pomen zaznambe izvršbe in mora biti razglašen na sodni deski in objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije.

10. Izvršba na stavbno pravico

211. a člen

Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za izvršbo na stavbno pravico.

Štirinajsto poglavje
Sodni penali

212. člen

O upnikovi zahtevi, naj se dolžniku nederarne obveznosti, ki izhajajo iz izvršilnega naslova, naloži plačilo sodnih penalov, odloči sodišče v izvršilnem postopku.

Na podlagi pravnomočnega sklepa o plačilu sodnih penalov izda sodišče na predlog upnika sklep o izvršbi.

Plačilo sodnih penalov lahko zahteva upnik vse dotlej, dokler ne predlaga izvršitve sodne odločbe iz prvega odstavka tega člena.

Od dneva vložitve predloga za izvršbo upnik ni več upravičen do sodnih penalov.

Tretji razdelek
IZVRŠBA ZA UVELJAVITEV NEDENARNE TERJATVE

Petnajsto poglavje
Izročitev in dobava premičnin

1. Krajevna pristojnost

213. člen

Za odločitev o predlogu za izvršbo za izročitev ene ali več določenih stvari, ali določene količine nadomestnih stvari, in za samo izvršbo je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega so stvari.

2. Izročitev določenih stvari

214. člen

(Če so stvari pri dolžniku ali pri kom drugem)

Izvršba za izročitev ene ali več določenih stvari, ki so pri dolžniku, se opravi tako, da izvršitelj te stvari vzame dolžniku in jih proti potrdilu izroči upniku.

Po prvem odstavku tega člena se opravi izvršba tudi, kadar so stvari pri kom drugem, ki jih je voljan izročiti izvršitelju.

Če drugi ni voljan izročiti stvari, lahko upnik predlaga sodišču, naj prenese nanj dolžnikovo terjatev proti drugemu za izročitev stvari.

Za postopek s predlogom iz tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o izvršbi na terjatev, da se izročijo ali dobavijo premičnine (152. do 156. člen).

215. člen

(Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem)

Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem, sodišče na upnikov predlog oceni njihovo vrednost in s sklepom odloči, da mora dolžnik v določenem roku izplačati to vrednost upniku.

Upnik lahko na podlagi tega sklepa predlaga proti dolžniku izvršbo.

Upnik lahko vloži predlog po prvem odstavku tega člena v osmih dneh od dneva, ko je bil obveščen, da stvari niso bile najdene.

Če upnik v predpisanem roku ne predlaga, naj mu dolžnik izplača vrednost stvari, sodišče ustavi izvršbo.

3. Dobava nadomestnih stvari

216. člen

(Če so stvari pri dolžniku ali pri kom drugem)

Če se izvršilni naslov glasi na dobavo določene količine nadomestnih stvari, ki so pri dolžniku ali pri kom drugem, se izvršba opravi tako, kot je predpisano za izročitev določenih stvari.

217. člen

(Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem)

Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem, lahko upnik predlaga, naj se izvršba opravi tako, da ga sodišče pooblasti, da sme v določenem roku na dolžnikove stroške te stvari kupiti kje drugje.

Sodišče izda na upnikov predlog sklep, s katerim odloči, naj dolžnik položi pri sodišču znesek, ki je potreben za nakup stvari.

Upnik lahko na podlagi tega sklepa predlaga proti dolžniku izvršbo.

Upnik lahko vloži predlog po prvem odstavku tega člena v osmih dneh od dneva, ko mu je sodišče sporočilo, da izvršbe ni moglo opraviti.

Če upnik v roku iz prejšnjega odstavka tega člena ne predlaga nakupa stvari drugje, sodišče ustavi izvršbo, razen če je upnik v roku iz tretjega odstavka 215. člena predlagal, naj mu dolžnik plača vrednost stvari, ki bi mu jih bil moral dobaviti.

218. člen

(Če stvari ni bilo mogoče kupiti niti drugje)

Če upnik v roku, ki mu ga je določilo sodišče, stvari ni mogel kupiti drugje, ali če je izkazal za verjetno, da stvari niti drugje ni mogoče kupiti, oceni sodišče na njegov predlog njihovo vrednost in s sklepom odloči, da mora dolžnik v določenem roku plačati to vrednost upniku.

Upnik lahko na podlagi tega sklepa predlaga proti dolžniku izvršbo.

Upnik lahko predlog, naj mu dolžnik plača vrednost stvari, vloži v osmih dneh od dneva, ko izteče rok za nakup stvari drugje, oziroma v roku, ki mu ga določi sodišče v primeru, ko je izkazal za verjetno, da stvari tudi drugje ni mogoče kupiti.

Če upnik predloga ne vloži v tem roku, sodišče ustavi izvršbo.

4. Pravica do odškodnine

219. člen

Z določbami o nakupu nadomestnih stvari drugje in o plačilu vrednosti določenih ali nadomestnih stvari ni prizadeta upnikova pravica, da v pravdi zahteva od dolžnika povrnitev škode, ki mu jo je povzročil s tem, da mu stvari ni izročil oziroma dobavil.

Šestnajsto poglavje
Izpraznitev in izročitev nepremičnin

220. člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za izvršbo za izpraznitev in izročitev nepremičnine in za samo izvršbo je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega je nepremičnina.

221. člen

(Način izvršbe)

Izvršba za izpraznitev in izročitev nepremičnine se opravi tako, da izvršitelj izroči nepremičnino v posest upniku, potem ko iz nje odstrani osebe in stvari.

Izpraznitev in izročitev nepremičnine je dopustna po preteku osmih dni od dneva, ko je bil dolžniku vročen sklep o izvršbi.

222. člen

(Odstranitev premičnin)

Premičnine, ki jih je treba odstraniti, se izročijo dolžniku, če ta ni navzoč, pa odraslemu članu njegovega gospodinjstva ali njegovemu pooblaščenцу.

Če pri izvršilnih dejanjih ni nikogar, kateremu se smejo stvari izročiti, ali če jih ti nočejo sprejeti, se stvari izročijo na dolžnikove stroške v hrambo komu drugemu.

O izročitvi v hrambo in o stroških hrambe obvesti izvršitelj dolžnika in mu da primeren rok, v katerem lahko zahteva izročitev stvari, potem ko povrne stroške za hrambo.

Izvršitelj opozori dolžnika, da bodo po izteku roka iz prejšnjega odstavka tega člena stvari prodane, iz izkupička pa bodo poravnani stroški za njihovo hrambo in prodajo.

223. člen

(Prodaja premičnih stvari)

Sodišče dovoli po uradni dolžnosti prodajo stvari na dolžnikove stroške, če ta v danem roku ne zahteva njihove izročitve in ne povrne stroškov hrambe.

Del s prodajo doseženega izkupička, ki ostane po poravnavi stroškov hrambe in prodaje stvari, izvršitelj položi pri sodišču.

Za prodajo stvari se uporabljajo določbe tega zakona o izvršbi na premičninah.

Sedemnajsto poglavje

Obveznost kaj storiti, dopustiti ali opustiti

224. člen

(Krajevna pristojnost)

Če mora dolžnik po izvršilnem naslovu nekaj storiti, dopustiti, da kdo drug kaj stori, ali se česa vzdržati, je za odločitev o predlogu za izvršbo in za samo izvršbo krajevno pristojno sodišče, na območju katerega mora dolžnik izpolniti obveznost iz izvršilnega naslova.

224.a člen

(Sodelovanje izvršitelja)

Izvršba za dejanja iz tega poglavja se lahko opravi s sodelovanjem izvršitelja na način, ki ga določi sodišče.

225. člen

(Dejanje, ki ga lahko opravi tudi kdo drug)

Na podlagi izvršilnega naslova, po katerem mora dolžnik storiti nekaj, kar lahko stori tudi nekdo drug, se izvršba opravi tako, da sodišče pooblasti upnika, da na dolžnikove stroške zaupa to nekomu drugemu, ali da to stori sam.

Upnik lahko v predlogu za izvršbo predlaga, naj sodišče s sklepom naloži dolžniku, da založi znesek za stroške, ki bodo nastali s tem, da bo nekdo drug ali sam upnik opravil to dejanje.

Dokončen sklep o višini stroškov iz drugega odstavka tega člena izda sodišče na upnikov oziroma dolžnikov predlog.

Upnik lahko predlaga izvršbo na podlagi sklepa, ki ga izda sodišče po drugem odstavku tega člena, še pred njegovo pravnomočnostjo, na podlagi sklepa, ki ga izda sodišče po tretjem odstavku tega člena, pa šele po njegovi pravnomočnosti.

226. člen

(Dejanje, ki ga more opraviti le dolžnik)

Če mora dolžnik po izvršilnem naslovu nekaj storiti, kar ne more namesto njega storiti nihče drug, mu določi sodišče s sklepom o izvršbi primeren rok za izpolnitev obveznosti.

S sklepom o izvršbi izreče sodišče tudi denarno kazen za primer, če dolžnik v določenem roku ne bo izpolnil obveznosti. Fizični osebi izreče sodišče denarno kazen največ do 1,000.000 tolarjev, pravni osebi in podjetniku pa do 50,000.000 tolarjev.

Če dolžnik ne izpolni obveznosti, opravi sodišče po uradni dolžnosti izvršbo na podlagi sklepa o izrečeni denarni kazni. Hkrati izda sodišče nov sklep, s katerim določi dolžniku nov rok za izpolnitev obveznosti in izreče novo denarno kazen, višjo kot v prejšnjem sklepu, za primer, če dolžnik niti v novem roku ne bo izpolnil obveznosti.

Zoper dolžnika, ki kljub drugi izrečeni kazni ne izpolni svoje obveznosti, postopa sodišče še naprej tako, kot je določeno v drugem in tretjem odstavku tega člena, vse dokler seštevek denarnih kazni iz posameznih sklepov ne doseže desetkratnega zneska iz drugega odstavka tega člena.

Sodišče pri odmerjanju denarne kazni v predpisanih mejah upošteva pomen dejanja, ki bi ga moral opraviti dolžnik, ter druge okoliščine primera.

227. člen

(Dopustitev in opustitev)

Sodišče opravi izvršbo tako, kot je določeno v prvem do tretjem in v petem odstavku 226. člena tega zakona, tudi tedaj, kadar ravna dolžnik v nasprotju s tem, da mora nekaj dopustiti ali opustiti.

Sodišče na upnikov predlog s sklepom odloči, da mora dolžnik položiti varščino za škodo, za katero upnik izkaže, da jo bo verjetno utrpel, če bo dolžnik še naprej ravnal v nasprotju s svojo obveznostjo.

Čas trajanja varščine določi sodišče glede na okoliščine primera.

Na podlagi sklepa o položitvi varščine se opravi na upnikov predlog izvršba.

228. člen

(Vzpostavitev prejšnjega stanja)

Če je zaradi dolžnikovega ravnanja v nasprotju z obveznostjo iz izvršilnega naslova nastala sprememba, ki ni v skladu z upnikovo pravico, sodišče upnika na njegov predlog pooblasti, da sam, če je treba, pa tudi s pomočjo izvršitelja, na dolžnikove stroške in nevarnost vzpostavi prejšnje stanje.

Glede založitve zneska, potrebnega za stroške za vzpostavitev prejšnjega stanja, in glede dokončne višine teh stroškov, se uporabljajo določbe drugega do četrtega odstavka 225. člena tega zakona.

229. člen

(Ponovno motenje posesti)

Če je na podlagi izvršilnega naslova, izdanega v postopku zaradi motenja posesti, dolžnik prostovoljno izpolnil svojo obveznost, oziroma je bila proti njemu opravljena izvršba, potem pa je ponovno motil posest na način, ki se v bistvu ni razlikoval od prejšnjega motenja, izda sodišče na upnikov predlog na podlagi istega izvršilnega naslova nov sklep o izvršbi, s katerim naloži vrnitev stvari v posest, oziroma sklep o izvršbi, s katerim izreče kazen za neizvršitev dejanja, ki ga more opraviti le dolžnik.

Predlog za izvršbo po prvem odstavku tega člena lahko poda upnik v tridesetih dneh od dneva, ko je zvedel za ponovno motenje posesti, najkasneje pa v enem letu od ponovljenega motenja.

Osemnajsto poglavje
Vrnitev delavca na delo

230. člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za izvršbo in za samo izvršbo na podlagi izvršilnega naslova, po katerem je delodajalec dolžan vrniti delavca na delo ali mu znova zaupati delo oziroma delovne naloge, ki jih je prej opravljal, je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima delodajalec prebivališče oziroma sedež.

231. člen

(Rok za vložitev predloga za izvršbo)

Predlog za izvršbo lahko vloži delavec v šestih mesecih od dneva, ko je pridobil pravico to predlagati.

232. člen

(Način izvršbe)

Izvršba se opravi po 226. členu tega zakona.

233. člen

(Nadomestilo plače pri vrnitvi delavca na delo)

Delavec, ki je predlagal vrnitev na delo, lahko predlaga, naj sodišče s sklepom odloči, da mu mora delodajalec izplačati na račun plače mesečne zneske, zapadle od pravnomočnosti odločbe pa dotlej, dokler ne bo vrnjen na delo.

Predlog za nadomestilo plače lahko delavec združi s predlogom za izvršbo ali ga vloži najpozneje do konca izvršilnega postopka.

Sklep, s katerim sodišče ugodi predlogu za nadomestilo plače, ima učinek sklepa o izvršbi.

Delodajalec lahko predlaga, naj sodišče ta sklep razveljavi, če so se pozneje spremenile okoliščine, na podlagi katerih je bil izdan.

Nadomestilo mesečne plače odmeri sodišče v znesku, ki bi ga delavec dobil, če bi bil na delu.

Z določbami tega člena ni prizadeta delavčeva pravica, da lahko svojo terjatev za nadomestilo plače uveljavlja v postopku pred pristojnim sodiščem.

Če sodišče delno ugodi zahtevku za izplačilo nadomestila plače, napoti delavca, da uveljavlja ostanek v postopku pred pristojnim sodiščem.

Devetnajsto poglavje
Razdelitev stvari

234. člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za izvršbo za razdelitev stvari ali skupnega premoženja in za samo izvršbo je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega je stvar oziroma premoženje.

235. člen

(Fizična razdelitev)

Fizično razdelitev dovoli sodišče, če je taka razdelitev določena v izvršilnem naslovu.

Posamezna dejanja fizične razdelitve opravi izvršitelj.

Izvršitelj povabi udeležence, naj bodo navzoči pri delitvi.

236. člen

(Razdelitev s prodajo)

Če je treba na podlagi izvršilnega naslova stvar zaradi razdelitve prodati, se prodaja opravi po določbah tega zakona o izvršbi na premičnine oziroma nepremičnine, razen če se stranke o posameznih vprašanjih sporazumejo drugače.

237. člen

(Stroški postopka)

Stroške izvršbe po določbah tega poglavja plačajo vsi lastniki v sorazmerju z vrednostjo svojih deležev na skupni stvari.

Lastnik, ki je povzročil posebne stroške, jih mora povrniti tistim, ki so jih imeli.

Dvajseto poglavje

Izjava volje

238. člen

Dolžnost podati zemljiškoknjižno ali kakšno drugo izjavo volje, navedeno v odločbi, ki je izvršilni naslov, velja za izpolnjeno s pravnomočnostjo te odločbe.

Dolžnost podati izjavo volje, navedeno v poravnavi (20. člen), se šteje za izpolnjeno z dnevom njene zapadlosti.

Kadar je izpolnitev dolžnosti izjaviti voljo odvisna od izpolnitve kakšne upnikove obveznosti, se šteje, da je dolžnik podal izjavo takrat, ko je upnik izpolnil svojo obveznost.

Dvajseto a) poglavje

Izvršba v zadevah glede varstva in vzgoje otrok ter glede osebnih stikov z otroki

238.a člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za izvršbo sodne odločbe o vzgoji in varstvu otroka in za samo izvršbo je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima stalno ali začasno prebivališče oseba, kateri je otrok zaupan v vzgojo in varstvo ali sodišče, na območju katerega ima stalno ali začasno prebivališče oseba, proti kateri je predlog za izvršbo vložen.

Za neposredno izvršitev (238.e člen) je krajevno pristojno tudi sodišče, na območju katerega je otrok.

238.b člen

(Izvršilni predlog in sklep)

Sodna odločba o vzgoji in varstvu otroka se izvrši tudi v primeru, če se ne glasi na izpolnitev obveznosti.

V primeru iz prejšnjega odstavka sodišče v sklepu o izvršbi izreče, da je oseba, pri kateri je otrok, dolžna izročiti otroka. Sodišče ob tem določi rok, v katerem je otroka treba izročiti, ali pa, da je treba otroka izročiti takoj.

Sodišče ni vezano na predlagano izvršilno sredstvo.

Sodišče lahko, če je to nujno za zagotovitev varstva koristi otroka, spremeni izvršilno sredstvo, določeno v sklepu o izvršbi.

238.c člen

(Učinkovanje sklepa)

S sklepom o izvršbi se obveznost izročitve otroka naloži osebi, na katero se nanaša izvršilni naslov, osebi, od katere volje je odvisna izročitev otroka, ter osebi, pri kateri je otrok v času izdaje tega sklepa.

V sklepu o izvršbi sodišče izreče, da dolžnost izročitve otroka učinkuje tudi proti vsaki drugi osebi, pri kateri je otrok v času oprave izvršbe.

238.č člen

(Izvršilna sredstva)

Sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin primera in tako, da bo zagotovljeno varstvo koristi otroka, odloči, da se izvršba sodne odločbe o vzgoji in varstvu otroka opravi z izrekanjem denarnih kazni zoper osebo, na katero se nanaša sklep o izvršbi, ali z odvzemom otroka in njegovo izročitvijo osebi, kateri je otrok zaupan v vzgojo in varstvo.

238.d člen

(Posredna izročitev)

Praviloma se izvršba opravi tako, kot je določeno v prvem, drugem, tretjem in petem odstavku 226. člena tega zakona.

238.e člen

(Neposredna izročitev)

Če izvršba na način, določen v prejšnjem členu ni uspešna, v posebej utemeljenih primerih pa takoj, lahko sodišče odloči, da se izvršba opravi tako, da se otroka odvzame osebi, pri kateri je otrok v času opravljanja izvršbe, ter ga izroči osebi, kateri je otrok zaupan v vzgojo in varstvo.

Izvršbo opravi izvršitelj ob navzočnosti strokovno usposobljenega delavca, ki ga določi sodišče.

Izvršitelj lahko glede na okoliščine primera zahteva pomoč policije pri opravi izvršbe.

O času in kraju oprave izvršbe z odvzemom otroka se obvesti osebo, kateri je otrok zaupan v vzgojo in varstvo ter se ji omogoči prisotnost pri izvršbi.

Če je s sklepom o izvršbi določeno, da je otroka treba izročiti takoj, se sklep o izvršbi zavezancu vroči ob opravi prvega izvršilnega dejanja. Če tedaj zavezanec ni prisoten, se mu sklep o izvršbi vroči naknadno.

Odsotnost osebe, kateri je treba odvzeti otroka, ni ovira za opravo izvršbe.

Če je otrok v času oprave izvršbe pri osebi, ki v sklepu o izvršbi ni navedena, se ji ob opravi izvršbe vroči sklep o izvršbi ter zapisnik o opravljeni izvršbi.

238.f člen

(Izvršitev odločbe o osebnih stikih)

Sodna odločba glede pravice do osebnih stikov z otrokom se izvrši po določbah prvega, drugega, tretjega in petega odstavka 226. člena tega zakona.

V izjemnih in posebej utemeljenih primerih, ko je to nujno za zagotovitev varstva koristi otroka, izvršba na način, določen v prejšnjem odstavku pa ni bila uspešna, sodišče dovoli opravo izvršbe tako, kot je določeno v 238.e členu tega zakona.

V postopku se smiselno uporabljajo določbe 238.a, 238.b in 238.c člena tega zakona.

Če ob opravi izvršbe po drugem odstavku tega člena oseba, ki jo določi sodišče po drugem odstavku 238.e člena tega zakona, ugotovi, da otrok nasprotuje stikom s staršem, ki je upravičen do stikov in če oceni, da izvršba z odvzemom in izročitvijo otroka ne bi bila v skladu z varstvom interesov otroka, lahko izvršitelj odstopi od oprave izvršilnega dejanja in o razlogih za to obvesti sodišče, ki opravlja izvršbo.

Če to sodišče ugotovi, da otrok nasprotuje stikom s staršem, ki je upravičen do stikov in če oceni, da izvršba ne bi bila v skladu z varstvom interesov otroka, lahko na predlog osebe, ki jo je določilo sodišče po drugem odstavku 238.e člena tega zakona, centra za socialno delo ali osebe, proti kateri se opravlja izvršba, izvršbo odloži za čas največ treh mesecev.

Sodišče na predlog centra za socialno delo ali osebe, proti kateri se opravlja izvršba, izvršbo odloži tudi v primeru, če je pred pristojnim organom sprožen postopek za spremembo odločbe o osebnih stikih in če ugotovi, da bi oprava izvršbe bila v nasprotju z varstvom koristi otroka.

238.g člen

(Izvršitev odločbe o prepovedi stikov)

Odločba sodišča o prepovedi stikov z otrokom se izvrši po določbah 227. člena tega zakona.

Tretji del
ZAVAROVANJE

239. člen

(Uporaba določb o izvršbi)

Določbe tega zakona o izvršbi se smiselno uporabljajo tudi za zavarovanje, če ni v tem delu zakona drugače določeno.

239.a člen

(Sklep o zavarovanju in določitev izvršitelja)

Sklep o zavarovanju s predhodno odredbo in začasno odredbo mora biti obrazložen.

Izvršitelja, ki ga navede upnik v predlogu za izdajo predhodne ali začasne odredbe, določi sodišče, ki vodi postopek zavarovanja.

240. člen

(Sredstva zavarovanja)

Kot sredstva zavarovanja se smejo dovoliti samo zastavna pravica na nepremičnini, zastavna pravica na premičnini, predhodne odredbe in začasne odredbe.

Zavarovanje se lahko ustanovi tudi na podlagi sporazuma strank.

241. člen

(Nedopustnost zavarovanja)

Ni dovoljeno zavarovanje na stvareh in pravicah, ki po tem ali drugem zakonu ne morejo biti predmet izvršbe.

Enaindvajseto poglavje
Zastavna pravica na nepremičnini

242. člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za zavarovanje denarne terjatve z zastavno pravico na nepremičnini in za samo zavarovanje je pristojno sodišče, ki vodi zemljiško knjigo, v kateri je treba opraviti vpis.

243. člen

(Pogoji za zastavno pravico)

Upnik ima na podlagi izvršilnega naslova, ki se glasi na denarno terjatev, pravico zahtevati njeno zavarovanje z zastavno pravico na dolžnikovi nepremičnini.

244. člen

(Način pridobitve zastavne pravice na nepremičnini)

Na nepremičnini, ki je vpisana v zemljiški knjigi, se pridobi zastavna pravica z vknjižbo.

Pri vknjižbi zastavne pravice je treba v zemljiški knjigi zaznamovati izvršljivost terjatve, za katero je dovoljena zastavna pravica.

Če je upnik že po pogodbi pridobil zastavno pravico za terjatev na isti nepremičnini, še preden je terjatev postala izvršljiva, ali je bila zastavna pravica vknjižena, sodišče na upnikov predlog dovoli, da se v zemljiški knjigi zaznamuje izvršljivost terjatve.

Za ustanovitev zastavne pravice na nepremičnini, ki ni vpisana v zemljiško knjigo, se uporabljajo določbe 211. člena tega zakona.

245. člen

(Učinek vknjižbe in zaznambe)

Vknjižba zastavne pravice in zaznamba izvršljivosti terjatve imata za posledico, da se lahko opravi izvršba na to nepremičnino tudi proti tistemu, ki jo je pridobil pozneje.

Dvaindvajseto poglavje
Zastavna pravica na premičnini

246. člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za zavarovanje denarne terjatve z zastavno pravico na premičnini in za samo zavarovanje je pristojno sodišče, na območju katerega so stvari.

247. člen

(Pogoji za zastavno pravico)

Upnik ima na podlagi izvršilnega naslova, ki se glasi na denarno terjatev, pravico zahtevati njeno zavarovanje z zastavno pravico na dolžnikovi premičnini.

248. člen

(Način pridobitve zastavne pravice na premičnini)

Na premičnini se pridobi zastavna pravica z rubežem, v primerih, ko se vodi register iz tretjega odstavka 81. člena tega zakona, pa z vpisom rubeža v tem registru.

Glede hrambe zarubljenih stvari se smiselno uporabljajo določbe 85. člena tega zakona.

Triindvajseto poglavje

Zastavna pravica na podlagi sporazuma strank – glej tudi drugi odstavek 274. člena SPZ

249. člen

(Pristojnost)

Za zavarovanje denarne terjatve z zastavno pravico na podlagi sporazuma strank v neposredno izvršljivem notarskem zapisu je pristojen notar.

250. člen

(Pogoji za zavarovanje)

Neposredno izvršljiv notarski zapis o ustanovitvi zastavne pravice na nepremičnini mora vsebovati označbo zastavnega upnika in dolžnika zavarovane terjatve ter zastavitelja, če ta ni hkrati dolžnik zavarovane terjatve, pravni temelj, zemljiškoknjižno označbo nepremičnine, na kateri se ustanavlja hipoteka, višino in zapadlost zavarovane terjatve oziroma podatke, na podlagi katerih se lahko višina in zapadlost ustrezno določita ter izjavo zastavitelja, da soglaša z vknjižbo hipoteke na svoji nepremičnini in da se zaradi poplačila zapadle terjatve opravi izvršba na zastavljeno nepremičnino, v roku enega meseca po prodaji pa tudi izvršba zaradi izpraznitve in izročitve nepremičnine.

Neposredno izvršljiv notarski zapis o ustanovitvi zastavne pravice na premičnini, terjatvi, drugi premoženjski oziroma materialni pravici ali deležu družbenika mora vsebovati označbo zastavnega upnika in dolžnika zavarovane terjatve ter zastavitelja, če ta hkrati ni dolžnik zavarovane terjatve (osebno ime, prebivališče, rojstni datum in enotno matično številko fizične osebe ali firmo, sedež, matično in davčno številko pravne osebe), pravni temelj, predpisani enolični identifikacijski znak za premičnino oziroma opis terjatve, druge premoženjske oziroma materialne pravice ali deleža družbenika, višino in zapadlost zavarovane terjatve oziroma podatke, na podlagi katerih se lahko višina in zapadlost ustrezno določita ter soglasje, da se zastavitelj strinja z ustanovitvijo zastavne pravice na predmetu zavarovanja in s poplačilom zavarovane terjatve po njeni zapadlosti iz zastavljene stvari.

Zavarujeta se lahko tudi bodoča in pogojna terjatev.

251. člen

(Odrejanje in izvajanje zavarovanja)

Na podlagi notarskega zapisa iz prejšnjega člena, v katerem je predmet zastave nepremičnina, sodišče, ki vodi zemljiško knjigo, s sklepom dovoli vknjižbo in zaznambo neposredne izvršljivosti, ki učinkuje tudi proti vsakemu kasnejšemu pridobitelju lastninske pravice na zastavljeni nepremičnini. Vknjižbo in zaznambo mora predlagati notar takoj po sestavi notarske listine.

Sklenitev notarskega zapisa iz prejšnjega člena, v katerem je predmet zastave premičnina, ima učinek rubeža premičnine. V primerih, ko so predmet zastave premičnine, za katere se vodi

register iz tretjega odstavka 81. člena tega zakona, mora notar za nastanek zastavne pravice na podlagi notarskega zapisa zahtevati od pristojnega organa vpis zastavne pravice v registru zarubljenih stvari.

Na podlagi notarskega zapisa iz prejšnjega člena, v katerem je predmet zastave druga terjatev, premoženjska oziroma materialna pravica ali delež družbenika, se zastavna pravica ustanovi na način, ki velja za prenos terjatve, pravice ali deleža, če ni za določeno pravico predpisano kaj drugega.

Zarubljene stvari se hranijo po sporazumu strank pri strankah, izvršitelju ali tretji osebi.

Za dejanja zavarovanja, ki jih opravi notar, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja nastanek in prenos zastavne pravice.

252. člen

(črtan)

253. člen

(Izvršba za uveljavitev zastavne pravice na podlagi sporazuma strank)

Če dolžnik ob zapadlosti ne izpolni zavarovane obveznosti, sodišče zaradi njenega poplačila na predlog upnika s sklepom dovoli in opravi izvršbo na zastavljeno stvar ali pravico.

Izvršilni naslov za izdajo sklepa o izvršbi iz prejšnjega odstavka je notarski zapis iz 250. člena tega zakona.

Zaznamba sklepa o izvršbi na nepremičnino (prvi odstavek 170. člena) ima pravni učinek od dneva vknjižbe zastavne pravice na nepremičnini v postopku zavarovanja.

V postopku izvršbe, ki poteka na podlagi notarskega zapisa iz 250. člena tega zakona, se ne ponovi rubež premečnih stvari, terjatve ali druge premoženjske pravice oziroma drugo dejanje, ki ima za namen pridobitev zastavne pravice na predmetu zastave. Opravljena dejanja imajo pravni učinek od dneva pridobitve zastavne pravice po sporazumu strank.

254. člen

(Uporaba določb tega poglavja, če nepremičnina ni vpisana v zemljiški knjigi)

Če nepremičnina oziroma posamezen del stavbe ni vpisan v zemljiški knjigi, morajo biti v notarskem zapisu iz 250. člena tega zakona navedeni podatki o legi nepremičnine oziroma posameznega dela stavbe, meji in površini, oziroma drugi podatki, potrebni za njegovo identifikacijo.

Notarskemu zapisu mora biti priložena listina, ki bi bila primerna za vknjižbo lastninske pravice.

Sklenitev notarskega zapisa iz 250. člena tega zakona ima pomen vknjižbe zastavne pravice.

Notarski zapis z navedbo osebnega imena oziroma firme in prebivališča oziroma sedeža zastavitelja ter s podatki iz prvega odstavka tega člena notar objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, na listini iz drugega odstavka tega člena pa zaznamuje, da je nepremičnina zastavljena na podlagi sporazuma strank. Listina se izroči v hrambo notarju.

255. člen

(črtan)

Štiriindvajseto poglavje
Predhodne odredbe

256. člen

(Krajevna pristojnost)

Za odločitev o predlogu za zavarovanje s predhodno odredbo in za samo zavarovanje je krajevno pristojno sodišče, ki bi bilo pristojno za izvršbo na predmet, na katerega je predlagano zavarovanje.

257. člen

(Pogoji za predhodno odredbo)

Sodišče izda predhodno odredbo na podlagi odločbe domačega sodišča ali drugega organa, ki se glasi na denarno terjatev, in ki še ni izvršljiva, če izkaže upnik za verjetno nevarnost, da bo sicer uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena.

Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za poravnavo, sklenjeno pred domačim sodiščem ali upravnim organom, iz katere terjatev še ni zapadla, ali pred notarjem v obliki notarskega zapisa, ki je izvršilni naslov.

258. člen

(Domnevana nevarnost)

Šteje se, da je podana nevarnost v smislu 257. člena tega zakona, če se predlog za zavarovanje s predhodno odredbo opira na katero od naslednjih odločb:

1. na plačilni nalog in na sklep o izvršbi, izdan na podlagi menice ali čeka, proti kateremu je bil pravočasno vložen ugovor;
2. na sodbo, izdano v kazenskem postopku, s katero je bilo ugodeno premoženjskopравnemu zahtevku oškodovanca, proti njej pa je vložen predlog za obnovo kazenskega postopka;
3. na odločbo, na podlagi katere bi bilo treba izvršbo opraviti v tujini, razen če naj bi se izvršba opravila v državi članici Evropske unije;
4. na sodbo na podlagi pripoznave, zoper katero je vložena pritožba;

5. na poravnavo, sklenjeno pred sodiščem ali upravnim organom, ki se izpodbija tako, kot določa zakon;

6. na notarski zapis, ki je izvršilni naslov, o denarni terjatvi, ki še ni zapadla.

V primerih iz 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena lahko sodišče na dolžnikov predlog določi za zavarovanje s predhodno odredbo pogoj, da upnik položi varščino za škodo, ki jo utegne zaradi predhodne odredbe utrpeti dolžnik.

259. člen

(Zavarovanje še ne zapadlih občasnih dajatev)

Zavarovanje s predhodno odredbo za še ne zapadle zneske zakonite preživnine, odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal in odškodnine za škodo zaradi zmanjšanja življenjske aktivnosti ali zmanjšanja oziroma izgube delovne zmožnosti dovoli sodišče samo za zneske, ki bodo zapadli v enem letu.

V primerih iz prvega odstavka tega člena se domneva, da je podana nevarnost, če je bilo treba zoper dolžnika že zahtevati izvršbo za izterjavo zapadlega zneska, ali če je bila taka izvršba predlagana.

260. člen

(Vrste predhodnih odredb)

Sodišče odredi naslednje predhodne odredbe:

1. rubež premičnin in vpis rubeža v register iz tretjega odstavka 81. člena tega zakona, če se ta vodi;
2. rubež denarne terjatve ali terjatve, da se izročijo stvari;
3. rubež drugih premoženjskih oziroma materialnih pravic;
4. prepoved organizaciji za plačilni promet, da ne sme dolžniku ali komu drugemu po njegovem nalogu izplačati z njegovega računa denarnega zneska, za katerega je odredilo predhodno odredbo;
5. vpis zastavne pravice v sodnem registru na deležu družbenika v družbi oziroma v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev na nematerializiranem vrednostnem papirju;
6. predznambo zastavne pravice na dolžnikovi nepremičnini ali na pravici, vknjiženi na nepremičnini.

Sodišče lahko na upnikov predlog glede na okoliščine primera odredi dve ali več predhodnih odredb, če je to potrebno.

261. člen

(Prepoved izplačila dolžnikovih denarnih sredstev)

Zneska dolžnikovih denarnih sredstev na računu pri pooblašteni organizaciji za plačilni promet, ki ga je sodišče prepovedalo izplačati, ni mogoče prenesti s tega računa, dokler traja prepoved, razen za poravnavo zavarovane terjatve.

262. člen

(Prodaja zarubljenih stvari in prenos dolžnikove terjatve)

Sodišče dovoli prodajo zarubljenih premičnih stvari, če se hitro kvarijo ali če je nevarnost, da bi njihova cena občutno padla.

Prodaja zarubljenih stvari se opravi po določbah tega zakona o izvršbi na premoženju.

Če je sodišče s predhodno odredbo zarubilo terjatev, lahko na upnikov ali dolžnikov predlog dovoli, da se prepovedana terjatev prenese na upnika v izterjavo, kadar je nevarnost, da se sicer zaradi zamude pri uveljavitvi ne bo mogla izterjati ali da bo izgubljena pravica do regresa proti komu drugemu.

Znesek, ki se dobi s prodajo stvari ali z izterjavo terjatve, hrani sodišče, dokler predhodna odredba ne preneha ali dokler upnik ne predlaga izvršbe, vendar največ trideset dni od dneva, ko postane terjatev izvršljiva.

263. člen

(Sklep o predhodni odredbi)

V sklepu, s katerim sodišče izda predhodno odredbo, morajo biti med drugim navedeni znesek zavarovane terjatve z obrestmi in stroški ter odrejeno zavarovanje in čas, za katerega jo sodišče dovoljuje.

Predhodna odredba sme trajati največ še osem dni po nastopu pogojev za izvršbo.

Če čas iz prvega odstavka tega člena poteče, preden postane odločba, na podlagi katere je bila izdana predhodna odredba, izvršljiva, ga sodišče na upnikov predlog podaljša, pod pogojem da se niso spremenile okoliščine, v katerih je bila izdana.

264. člen

(Prenehanje predhodne odredbe)

Sodišče na dolžnikov predlog ustavi postopek s predhodno odredbo in razveljavi opravljena dejanja:

1. če dolžnik položi pri sodišču zavarovano terjatev z obrestmi in stroški;
2. če dolžnik izkaže za verjetno, da je bila terjatev takrat, ko je bil izdan sklep o predhodni odredbi, že plačana ali dovolj zavarovana;

3. če je pravnomočno ugotovljeno, da terjatev ni nastala ali da je prenehala.

Sodišče ustavi postopek in razveljavi opravljena dejanja, če v petnajstih dneh od dneva, ko izteče čas, za katerega je bila izdana predhodna odredba, niso izpolnjeni pogoji za izvršbo.

V primerih iz 2. in 3. točke prvega odstavka in iz drugega odstavka tega člena mora upnik povrniti dolžniku stroške, ki mu jih je povzročil s tem, da je bila dovoljena in izvršena predhodna odredba.

V teh primerih ima dolžnik pravico od upnika zahtevati tudi povrnitev prizadejane škode.

265. člen

(Ustavitev v primeru, če upnik ne zahteva izvršbe)

Če so pogoji za izvršbo izpolnjeni preden poteče čas, za katerega je sodišče izdalo predhodno odredbo, sodišče na dolžnikov predlog ustavi postopek in razveljavi opravljena dejanja, če upnik ne predlaga izvršbe v petnajstih dneh, odkar so nastopili ti pogoji.

Petindvajseto poglavje
Začasne odredbe

1. Splošne določbe

266. člen

(Krajevna pristojnost)

V primeru, ko ni uveden pravdni ali kakšen drug sodni postopek, je za odločitev o predlogu za zavarovanje z začasno odredbo in za samo zavarovanje krajevno pristojno sodišče, ki bi bilo pristojno za odločitev o predlogu za izvršbo.

Če je uveden pravdni ali kakšen drug sodni postopek, je za to odločitev pristojno sodišče, pred katerim teče postopek.

Sodišče, ki bi bilo pristojno za odločitev o predlogu za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova, izdanega v upravnem postopku, je pristojno tudi za odločitev o predlogu za začasno odredbo po koncu tega postopka.

267. člen

(Kdaj je mogoče izdati začasno odredbo)

Začasno odredbo je mogoče izdati pred uvedbo sodnega postopka, med postopkom, kot tudi po koncu postopka, vse dokler ni opravljena izvršba.

268. člen

(Učinek sklepa o začasni odredbi)

Kadar je sklep o začasni odredbi izdan v pravnem ali kakšnem drugem postopku, ima učinek sklepa o izvršbi.

269. člen

(Nedopustnost začasne odredbe)

Začasna odredba ni dopustna, če so dani pogoji za predhodno odredbo, s katero se da doseči enak namen (257. člen).

2. Začasne odredbe za zavarovanje denarne terjatve

270. člen

(Pogoji za začasno odredbo)

Sodišče izda začasno odredbo v zavarovanje denarne terjatve, če izkaže upnik za verjetno, da terjatev obstoji ali da mu bo terjatev zoper dolžnika nastala.

Upnik mora verjetno izkazati tudi nevarnost, da je zaradi dolžnikovega odtujevanja, skrivanja ali kakšnega drugačnega razpolaganja s premoženjem uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena.

Upnik ni dolžan dokazovati nevarnosti, če izkaže za verjetno, da bi dolžnik s predlagano odredbo pretrpel le neznatno škodo.

Šteje se, da je nevarnost podana, če naj bi bila terjatev uveljavljena v tujini, razen, če naj bi se terjatev uveljavljala v državi članici Evropske unije.

271. člen

(Vrste začasnih odredb)

Sodišče sme za zavarovanje denarne terjatve izdati vsako začasno odredbo, s katero je mogoče doseči namen zavarovanja, zlasti pa:

1. prepoved, da dolžnik ne sme razpolagati s premičninami, in hrambo teh stvari;
2. prepoved, da dolžnik ne sme odtujiti ali obremeniti svoje nepremičnine ali stvarnih pravic, ki so v njegovo korist vknjižene na nepremičnini, z zaznambo te prepovedi v zemljiški knjigi;
3. prepoved dolžnikovemu dolžniku, da dolžniku ne sme izplačati terjatve ali mu izročiti stvari, ter prepoved dolžniku, da ne sme sprejeti stvari, izterjati terjatve ali razpolagati z njimi;
4. nalog organizaciji za plačilni promet, da mora dolžniku ali komu drugemu po dolžnikovemu nalogu odreči izplačilo denarnega zneska, za katerega je izdalo začasno odredbo, z dolžnikovega računa.

Z začasno odredbo se ne pridobi zastavna pravica na predmetu zavarovanja.

3. Začasne odredbe za zavarovanje nedenarne terjatve

272. člen

(Pogoji za začasno odredbo)

Sodišče izda začasno odredbo v zavarovanje nedenarne terjatve, če izkaže upnik za verjetno, da terjatev obstoji ali da mu bo terjatev zoper dolžnika nastala.

Upnik mora verjetno izkazati tudi eno izmed naslednjih predpostavk:

- nevarnost, da bo uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena;
- da je odredba potrebna, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode;
- da dolžnik z izdajo začasne odredbe, če bi se tekom postopka izkazala za neutemeljeno, ne bi utrpel hujših neugodnih posledic od tistih, ki bi brez izdaje začasne odredbe nastale upniku.

Tretji in četrti odstavek 270. člena tega zakona se uporabljata tudi glede začasne odredbe v zavarovanje nedenarne terjatve.

273. člen

(Vrste začasnih odredb)

Sodišče sme za zavarovanje nedenarne terjatve izdati vsako odredbo, s katero je mogoče doseči namen zavarovanja, zlasti pa:

1. prepoved odtujitve in obremenitve premičnin, na katere meri terjatev, ter hrambo teh stvari;
2. prepoved odtujitve in obremenitve nepremičnine, na katero meri terjatev z zaznambo prepovedi v zemljiški knjigi;
3. prepoved dolžniku, da ne sme storiti ničesar, kar bi lahko povzročilo škodo upniku, ter prepoved, da ne sme nič spremeniti na stvareh, na katere meri terjatev;
4. prepoved dolžnikovemu dolžniku, da ne sme izročiti dolžniku stvari, na katere meri terjatev;
5. plačevanje nadomestila plače delavcu, dokler traja spor o nezakonnosti odločbe o prenehanju delovnega razmerja, če je to potrebno za preživljanje delavca in oseb, ki jih je ta po zakonu dolžan preživljati.

V primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena določi sodišče s sklepom o začasni odredbi tudi denarno kazen za primer kršitve prepovedi v skladu z drugim odstavkom 226. člena tega zakona. V primeru kršitve prepovedi se smiselno uporablja določba tretjega odstavka 226. člena tega zakona.

4. Skupne določbe

274. člen

(Varščina namesto začasne odredbe)

Upnik lahko v predlogu za začasno odredbo ali pozneje izjavi, da se je namesto z začasno odredbo pripravljn zadovoljiti s tem, da dolžnik položi določen znesek kot varščino.

Sodišče lahko dovoli položitev varščine namesto začasne odredbe tudi na predlog dolžnika.

Če dolžnik položi varščino, ustavi sodišče postopek in razveljavi že opravljena dejanja.

275. člen

(Varščina kot pogoj za začasno odredbo)

Sodišče izda na upnikov predlog začasno odredbo tudi, kadar upnik ni izkazal verjetnega obstoja terjatve in nevarnosti, če upnik založi v danem roku znesek, ki ga sodišče določi kot varščino za škodo, ki bi jo dolžnik utegnil utrpeti zaradi izdaje in izvršitve začasne odredbe.

Sodišče lahko na dolžnikov predlog glede na okoliščine primera določi kot pogoj za izdajo začasne odredbe, da upnik položi varščino, tudi če je upnik izkazal verjeten obstoj terjatve in nevarnosti.

276. člen

(Več začasnih odredb)

Sodišče lahko na upnikov predlog glede na okoliščine primera izda tudi več začasnih odredb, če je to potrebno.

277. člen

(Čas, za katerega se izdaja začasna odredba)

V sklepu, s katerim izda začasno odredbo, sodišče odloči, koliko časa naj odredba traja.

Če izda začasno odredbo pred vložitvijo tožbe oziroma pred začetkom kakšnega drugega postopka ali če izda začasno odredbo v zavarovanje terjatve, ki še ni nastala, določi sodišče upniku, kakšno tožbo mora vložiti oziroma kakšen drug postopek mora začeti, da odredbo opraviči. Sodišče določi upniku tudi rok, v katerem je to dolžan opraviti in o tem sodišču predložiti dokazilo ter ga opozori na posledice iz prvega odstavka 278. člena tega zakona.

Sodišče lahko na upnikov predlog začasno odredbo podaljša.

Predlog iz tretjega odstavka tega člena sme upnik vložiti le do izteka časa, za katerega je bila odredba izdana.

278. člen

(Prenehanje začasne odredbe)

Če upnik v določenem roku ne vloži tožbe, oziroma ne začne kakšnega drugega postopka za opravičilo začasne odredbe, če sodišču ne predloži dokazila iz drugega odstavka prejšnjega člena, ali če je čas, za katerega je bila začasna odredba izdana, potekel, sodišče ustavi postopek in razveljavi opravljena dejanja.

Sodišče ustavi postopek in razveljavi opravljena dejanja tudi na predlog dolžnika, če so se okoliščine, zaradi katerih je bila izdana začasna odredba, pozneje spremenile, tako da odredba ni več potrebna.

Sodišče ustavi postopek in razveljavi opravljena dejanja tudi v primerih iz prvega odstavka 264. člena tega zakona.

279. člen

(Povrnitev škode dolžniku)

Dolžnik ima pravico od upnika zahtevati povračilo škode, ki mu je bila prizadejana z začasno odredbo, ki je bila neutemeljena, ali je upnik ni opravičil.

Četrty del
IZVRŠITELJI

Šestindvajseto poglavje
Imenovanje in razrešitev izvršiteljev

280. člen

(Služba izvršitelja)

Služba izvršitelja je javna služba, katere delovno področje in pooblastila ureja zakon.

Službo izvršitelja opravljajo izvršitelji, imenovani po tem zakonu, kot samostojno zasebno dejavnost.

Izvršitelji so samozaposleni, v razmerju do svojih delavcev so zasebni delodajalci.

Pravice in dolžnosti izvršitelja ureja zakon.

Izvršitelj ima sedež v kraju, določenem v skladu z drugim odstavkom 283. člena tega zakona.

281. člen

(Pogoji za imenovanje za izvršitelja)

Za izvršitelja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je državljan Republike Slovenije;
2. da je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost;

3. da ima srednjo tehniško in drugo strokovno ter splošno srednjo izobrazbo;
4. da ima najmanj dve leti delovnih izkušenj;
5. da je opravil izpit za izvršitelja po programu, ki ga predpiše minister, pristojen za pravosodje;
6. da aktivno obvlada slovenski jezik;
7. da je vreden javnega zaupanja za opravljanje dejanj izvršbe in zavarovanja kot javnega pooblastila;
8. da ima opremo in prostore, ki so potrebni in primerni za opravljanje dejanj izvršbe in zavarovanja.

Pogoj iz 6. točke prejšnjega odstavka se dokazuje s spričevali o končanem šolanju v Republiki Sloveniji, s potrdilom o aktivnem znanju slovenskega jezika ali na drug ustrezen način.

Šteje se, da ni vreden javnega zaupanja za opravljanje dejanj izvršbe in zavarovanja, kdor je bil obsojen za kaznivo dejanje, zaradi katerega je moralno nevreden za opravljanje dejanj izvršbe in zavarovanja in kdor ravna tako, da je mogoče na podlagi njegovega ravnanja utemeljeno sklepati, da ne bo pošteno in vestno opravljal nalog izvršitelja.

Če je zoper osebo, ki je vložila prošnjo za imenovanje za izvršitelja v teku kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, ki je lahko ovira za imenovanje za izvršitelja, se odločitev o imenovanju odloži do pravnomočnosti odločbe, izdane v kazenskem postopku.

Minimalne tehnične in druge pogoje, ki se nanašajo na opremo in prostore iz 8. točke prvega odstavka tega člena in njihovo ugotavljanje predpiše minister, pristojen za pravosodje.

282. člen

(Nezdružljivost opravljanja dejanj izvršbe in zavarovanja)

Z opravljanjem dejanj izvršbe in zavarovanja ni združljivo opravljanje državne funkcije ali poslovske in nadzorne funkcije v gospodarskih družbah ali organizacijah, pooblaščenih za izvajanje javnih pooblastil, plačane službe, pridobitne dejavnosti, detektivskega poklica, notariata in odvetništva.

Izvršitelju ni dovoljeno opravljanje poslov, ki so nezdružljivi z ugledom in neoporečnostjo, ki ju zahteva opravljanje službe izvršitelja ali zaradi katerih bi bilo lahko okrnjeno zaupanje v izvršiteljevo opravljanje nalog po zakonu.

283. člen

(Imenovanje izvršitelja)

Izvršitelja imenuje minister, pristojen za pravosodje.

Število in sedeže izvršiteljev določi minister, pristojen za pravosodje, tako da pride vsaj en izvršitelj na območje okrožnega sodišča, preostalo število izvršiteljev na območju okrožnega sodišča pa določi glede na število izvršilnih zadev na okrajnih sodiščih na območju posameznega okrožnega sodišča.

Razpis za imenovanje izvršiteljev objavi ministrstvo, pristojno za pravosodje, v Uradnem listu Republike Slovenije.

Pred razpisom za imenovanje izvršiteljev pridobi minister, pristojen za pravosodje, mnenje predsednika oziroma predsednikov okrajnih sodišč na območju okrožnega sodišča, na katerem naj bi izvršitelj imel svoj sedež, o številu izvršilnih zadev ter o gibanju in stanju zadev izvršbe in zavarovanja na teh sodiščih.

Razpisni rok ne sme biti krajši od petnajst dni. Prijavi na razpis morajo kandidati priložiti življenjepis in dokazila o izpolnjevanju pogojev za imenovanje za izvršitelja.

Izbiro med kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje, opravi minister, pristojen za pravosodje, pri čemer upošteva predvsem delovne izkušnje, delovno dobo in oceno o vrednosti javnega zaupanja.

Zoper odločbo o imenovanju za izvršitelja ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

Vložena tožba zadrži izvršitev odločbe o imenovanju izvršitelja. Tožba se rešuje prednostno in hitro.

284. člen

(Nastop službe izvršitelja)

Izvršitelj nastopi službo po pravnomočnosti odločbe o imenovanju za izvršitelja z dnem, ko pred ministrom, pristojnim za pravosodje, izreče in podpiše naslednjo prisego: »Prisegam, da bom spoštoval pravni red Republike Slovenije in službo izvršitelja opravljal vestno, pošteno in nepristransko.«

Če izvršitelj ne priseže v roku oziroma na dan, ki ga določi minister, pristojen za pravosodje, odločba o imenovanju preneha veljati, razen če minister, pristojen za pravosodje, na predlog izvršitelja iz opravičenih razlogov določi nov rok oziroma dan za prisego.

Nastop službe izvršitelja objavi minister, pristojen za pravosodje, v Uradnem listu Republike Slovenije.

285. člen

(Zavarovanje za odgovornost)

Pred prisego mora izvršitelj skleniti zavarovalno pogodbo za morebitno škodo, za katero je odgovoren po tem zakonu.

Najnižjo zavarovalno vsoto, za katero mora izvršitelj skleniti zavarovalno pogodbo, določi minister, pristojen za pravosodje, s podzakonskim aktom.

286. člen

(Identifikacijski znaki izvršitelja)

Izvršitelj pri opravljanju dejanj izvršbe in zavarovanja uporablja in se izkazuje z naslednjimi identifikacijskimi znaki:

- izkaznico izvršitelja, ki vsebuje oznako izvršitelj, fotografijo izvršitelja, osebno ime izvršitelja, kraj, kjer ima sedež, ter ostale potrebne podatke,
- priponko izvršitelja, ki vsebuje oznako izvršitelj, osebno ime izvršitelja, kraj, kjer ima sedež, ter ostale potrebne podatke,
- pečatom izvršitelja, ki vsebuje grb Republike Slovenije, oznako izvršitelj, osebno ime izvršitelja in kraj, kjer ima sedež,
- oznako na poslovnih prostorih izvršitelja.

Preden priseže, izvršitelj pridobi identifikacijske znake iz prejšnjega odstavka in deponira pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje, svoj podpis. Pravico uporabljati identifikacijske znake izvršitelj pridobi, ko nastopi službo izvršitelja.

Natančnejšo obliko in vsebino identifikacijskih znakov izvršitelja določi minister, pristojen za pravosodje, s podzakonskim aktom.

287. člen

(Razrešitev izvršitelja)

Izvršitelj se razreši:

1. če se ugotovi, da več ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za izvršitelja;
2. če da pisno izjavo ministru, pristojnemu za pravosodje, in zbornici izvršiteljev, da ne želi opravljati nalog izvršitelja;
3. če sprejme državno funkcijo, poslovodsko ali nadzorstveno funkcijo v gospodarski družbi ali javnem zavodu, plačano službo ali začne opravljati pridobitno dejavnost, detektivski poklic ali postane notar ali odvetnik;
4. če mu je izrečen disciplinski ukrep odvzema pravice opravljati dejanja izvršbe in zavarovanja;
5. ko dopolni starost 70 let;
6. če je obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na kazen zapora šest mesecev ali na hujšo kazen;
7. če mu je izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja službe izvršitelja;

8. če opravlja posle, ki po svoji naravi niso združljivi z opravljanjem dejanj izvršbe in zavarovanja ter ugledom in neoporečnostjo službe izvršitelja;

9. če ne dosega meril za ugotavljanje učinkovitosti dela izvršitelja ali če iz ocene dela izvršitelja izhaja, da ne opravlja vestno službe izvršitelja;

10. če ne opravi rednega preizkusa znanja po določbah tega zakona in podzakonskega akta.

Posamezni razrešitveni razlogi iz prejšnjega odstavka nastopijo:

– razlog iz 1. točke z izvršljivostjo odločbe, s katero se ugotovi, da izvršitelj več ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za izvršitelja;

– razlog iz 2. točke trideseti dan od dneva, ko minister, pristojen za pravosodje, prejme pisno izjavo izvršitelja;

– razlog iz 3. točke z dnem, ko izvršitelj nastopi funkcijo, plačano službo ali začne opravljati pridobitno dejavnost, detektivski poklic ali začne opravljati odvetniško dejavnost ali je imenovan za notarja;

– razlog iz 4. točke s pravnomočnostjo odločbe o izrečenem disciplinskem ukrepu;

– razloga iz 6. in 7. točke s pravnomočnostjo sodbe;

– razlogi iz 8., 9. in 10. točke s pravnomočnostjo odločbe ministra, pristojnega za pravosodje, o ugotovitvi razrešitvenega razloga.

O nastopu razrešitvenega razloga iz 1. in 3. točke prvega odstavka tega člena obvesti zbornica izvršiteljev ministrstvo, pristojno za pravosodje, takoj, ko zanj izve, o nastopu razrešitvenega razloga iz 4., 6. in 7. točke pa ga obvesti sodišče oziroma disciplinska komisija, ki je sodbo oziroma odločbo izdala.

Odločbo o razrešitvi izvršitelja izda minister, pristojen za pravosodje. Zoper odločbo ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

Po izdaji odločbe o razrešitvi izvršitelja določi predsednik zbornice izvršiteljev drugega izvršitelja oziroma izvršitelje kot prevzemnike, ki prevzamejo posle razrešenega izvršitelja, upoštevajoč njihovo obremenjenost in sedež, ki mora biti v kraju, v katerem je imel sedež razrešeni izvršitelj, če pa to ni mogoče, v kraju, ki je temu najbližje.

287.a člen

(Izobraževanje izvršiteljev)

Izvršitelji so se dolžni redno strokovno izobraževati in vsako četrto leto po imenovanju opraviti preizkus znanja izvršitelja po programu, pod pogoji in na način, ki ga predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Sedemindvajseto poglavje
Poslovanje izvršiteljev

288. člen

(Opravljanje službe izvršitelja)

Pri opravljanju neposrednih dejanj izvršbe in zavarovanja mora izvršitelj delati učinkovito in ravnati s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

Izvršitelj ne sme opravljati dejanj izvršbe in zavarovanja v zadevah, iz katerih neposredno ali posredno izhajajo pravice in obveznosti zanj, za njegovega zakonca ali osebo, s katero živi v izvenzakonski skupnosti, za osebe, s katerimi je v sorodstvu v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti ali po svaštvu do četrtega kolena ali za osebe, katerim je posvojitelj, posvojenec, rejnik ali skrbnik, ali v zadevah, v katerih je zakoniti zastopnik, pooblaščenec ali pooblastitelj stranke ali udeleženca, ali za pravne osebe, pri katerih je član, ustanovitelj ali družbenik, ali član njenih organov, ali če so podane druge okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.

Izločitveni razlog je podan tudi v primeru, če okoliščine iz prejšnjega odstavka obstajajo v razmerju do izvršiteljevega namestnika ali pomočnika.

Izvršiteljevo dejanje, opravljeno v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom tega člena, nima pravnih učinkov.

Za prodajo premičnih stvari lahko izvršitelj na svoje stroške in odgovornost pooblasti komisionarja.

Izvršitelj mora po opravljenih neposrednih dejanjih izvršbe in zavarovanja sodišču in upniku posredovati pisno poročilo o svojem delu.

Oglaševanje izvršiteljske dejavnosti je prepovedano.

289. člen

(Odgovornost za škodo)

Izvršitelj je odgovoren za vso škodo, ki nastane pri opravljanju dejanj izvršbe in zavarovanja zaradi njegovega ravnanja ali opustitve dolžnosti, ki jih ima po zakonu, podzakonskih aktih in odredbah sodišča.

290. člen

(Čas oprave dejanj izvršbe in zavarovanja)

Izvršitelj mora začeti z opravljanjem neposrednih dejanj izvršbe in zavarovanja takoj oziroma najpozneje v 30 dneh po prejemu dokazila o plačilu varščine oziroma po vročitvi sklepa, s katerim je določen za izvršitelja.

291. člen

(Vrstni red oprave dejanj izvršbe in zavarovanja in evidenca)

Izvršitelj mora opravljati dejanja izvršbe in zavarovanja v vrstnem redu, kot je prejel sklepe o določitvi za izvršitelja.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora izvršitelj opravo dejanja izvršbe in zavarovanja združiti v zadevah zoper istega dolžnika.

O izvršilnih zadevah, ki jih prejme v izvršitev, je izvršitelj dolžan voditi evidenco.

Evidenca obsega naslednje podatke:

- sodišče, ki vodi postopek izvršbe ali zavarovanja;
- pravilno številko izvršilne zadeve oziroma zadeve zavarovanja;
- podatke o upniku in dolžniku kot so navedeni v sodnem spisu;
- datum sklepa o določitvi za izvršitelja in datum prejema tega sklepa;
- izvršilno sredstvo in predmet izvršbe oziroma sredstvo in predmet zavarovanja;
- znesek zahtevane in vplačane varščine in datum plačila;
- dejanja izvršbe in zavarovanja, ki jih je opravil, datum in obseg oprave teh dejanj;
- višino izterjanega denarnega zneska;
- znesek dokončnega obračuna plačila za delo in povračila stroškov.

292. člen

(Plačilo za opravljanje dejanj izvršbe in zavarovanja)

Izvršitelj je upravičen do plačila za svoje delo in do povračila stroškov v zvezi z opravljenim delom po tarifi, ki jo predpiše minister, pristojen za pravosodje. Minister, pristojen za pravosodje, pošlje predlog tarife zbornici izvršiteljev, ki lahko v 30 dneh da pripombe k predlogu. Minister, pristojen za pravosodje, na pripombe ni vezan.

V primeru suspenza ali razrešitve je izvršitelj dolžan brez odlašanja zbornici izvršiteljev predložiti obračun vplačanih varščin, ki je podlaga za prenos poslovanja na prevzemnika.

293. člen

(Stroški izvršitelja)

Stroški izvršitelja so izvršilni stroški.

Osemindvajseto poglavje

Namestnik in pomočnik izvršitelja ter nadomeščanje izvršiteljev

294. člen

(Namestnik izvršitelja)

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz 1. do 7. točke prvega odstavka 281. člena tega zakona, je lahko imenovana za namestnika izvršitelja.

Izvršitelj ima lahko samo enega namestnika.

Namestnik izvršitelja sme namesto izvršitelja, pri katerem je zaposlen, opravljati vse posle izvršitelja. Vse listine, ki jih pri opravi dejanj izvršbe in zavarovanja izda, mora podpisati s svojim imenom in dostavkom »namestnik izvršitelja«.

Dejanja namestnika izvršitelja, opravljena po prejšnjem odstavku, se štejejo za uradno poslovanje izvršitelja, pri katerem je namestnik izvršitelja zaposlen. Izvršitelj odgovarja za delo namestnika, za morebitno škodo pa odgovarjata solidarno.

Pri opravi dejanj izvršbe in zavarovanja uporablja namestnik pečat in žig izvršitelja, ki ga nadomešča, pri čemer ima enake pravice in obveznosti ter enaka pooblastila ter se ravna po enakih pravilih kot izvršitelj.

Pri opravi dejanj izvršbe mora imeti namestnik izkaznico in priponko s svojim imenom in dostavkom »namestnik izvršitelja«, za katero veljajo enaka pravila kot za izkaznico in priponko izvršitelja, na kateri mora biti označeno ime in sedež izvršitelja, pri katerem je namestnik.

Za namestnika izvršitelja veljajo smiselno vse določbe tega zakona o nastopu službe, o opravljanju službe, o strokovnem izobraževanju, o disciplinski odgovornosti izvršitelja in disciplinskem postopku, o nezdržljivosti opravljanja dejanj izvršbe in zavarovanja, o nadzoru nad poslovanjem izvršitelja in o razrešitvi izvršitelja.

294.a člen

(Imenovanje namestnika izvršitelja)

Namestnika izvršitelja imenuje na predlog izvršitelja in po predhodnem mnenju zbornice izvršiteljev minister, pristojen za pravosodje. Zoper odločbo ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

Oseba, ki je imenovana za namestnika izvršitelja sme začeti opravljati to službo z dnem, ko pred ministrom, pristojnim za pravosodje, izreče in podpiše naslednjo prisego: »Prisegam, da bom spoštoval pravni red Republike Slovenije in bom službo namestnika izvršitelja opravljal vestno, pošteno in nepristransko.«

294.b člen

(Pomočnik izvršitelja)

Za pomoč pri opravljanju posameznih dejanj izvršbe in zavarovanja lahko izvršitelj zaposli največ pet oseb, s soglasjem ministra, pristojnega za pravosodje pa največ deset oseb (v nadaljevanju: pomočnik izvršitelja).

Pomočnik mora imeti pri svojem delu potrdilo o vpisu v evidenco iz 295. člena tega zakona.

Pomočniki izvršitelja delujejo v imenu in za račun izvršitelja.

Izvršitelj je odgovoren za morebitno škodo, ki jo pri opravljanju posameznih dejanj povzročijo njegovi pomočniki.

294.c člen

(Nadomeščanje izvršitelja)

Ko je izvršitelj na dopustu ali če je iz zdravstvenih ali drugih razlogov dlje časa zadržan, ga nadomešča njegov namestnik.

Če izvršitelj nima namestnika, ga mora nadomeščati drug izvršitelj (začasni namestnik).

Začasnega namestnika z njegovim soglasjem določi izvršitelj in o tem obvesti ministrstvo, pristojno za pravosodje, in zbornico izvršiteljev. Če izvršitelj ne določi začasnega namestnika pred začetkom odsotnosti ali če tega ne more storiti, in v primeru, če je izvršitelj suspendiran, ga določi predsednik zbornice izvršiteljev.

Devetindvajseto poglavje

Evidenca

295. člen

(Evidenca izvršiteljev in namestnikov izvršiteljev)

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, za namene vodenja in odločanja v postopkih po tem zakonu, zagotavljanja izvršitev ali zavarovanja upnikove terjatve in namene varstva ter pomoči strankam upravlja evidenco izvršiteljev in namestnikov izvršiteljev.

V evidenci iz prejšnjega odstavka se obdelujejo naslednji podatki:

– osebno ime, EMŠO, davčna številka, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, telefonska številka, naslov elektronske pošte in sedež izvršitelja ter osebno ime, EMŠO, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, telefonska številka, naslov elektronske pošte in davčna številka njegovega namestnika;

– datum imenovanja in datum nastopa službe izvršitelja oziroma namestnika, datum prisege ter datum razrešitve;

– disciplinski ukrepi, ki so bili izrečeni izvršitelju oziroma namestniku;

– število pomočnikov izvršitelja, njihovo osebno ime, rojstni datum in datum sklenitve in prenehanja pogodbe o zaposlitvi.

Izvršitelji so dolžni v osmih dneh sporočiti vsako spremembo podatkov, o katerih se vodi evidenca.

Evidenca iz prvega odstavka tega člena je za namene zagotavljanja izvršitev ali zavarovanja upnikove terjatve in varstva strank glede izvrševanja pooblastil izvršiteljev v delu, ki se nanaša na podatke o osebnem imenu, sedežu, telefonski številki in naslovu elektronske pošte izvršitelja ter namestnika izvršitelja, javna. Za učinkovito izvrševanje namenov iz prejšnjega stavka se evidenca v delu, ki je javna, objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za pravosodje, Vrhovnega sodišča Republike Slovenije in zbornice izvršiteljev.

295.a člen

(Evidenca izkaznic, priponk in pečatov)

Ministrstvo za pravosodje za namene varnosti pravnega prometa ter preverjanja istovetnosti izvršiteljev in namestnikov izvršiteljev pri opravljanju njihove službe upravlja evidence izkaznic, priponk in pečatov izvršiteljev in namestnikov izvršiteljev.

V evidenci izkaznic se obdelujejo naslednji podatki:

- tekoča številka izkaznice;
- osebno ime, sedež in evidenčna številka izvršitelja oziroma osebno ime in evidenčna številka namestnika izvršitelja ter osebno ime in sedež izvršitelja, katerega namestnik je;
- datum naročila izkaznice in datum izdaje izkaznice izvršitelju oziroma namestniku izvršitelja;
- datum, ko je bila izkaznica vzeta iz uporabe, kratko navedbo razloga, datum uničenja oziroma datum, ko je ministrstvo prejelo obvestilo o izgubi izkaznice.

V evidenci priponk se obdelujejo naslednji podatki:

- tekoča številka priponke;
- osebno ime in sedež ter evidenčna številka izvršitelja, ki priponko uporablja oziroma osebno ime in evidenčna številka namestnika izvršitelja ter osebno ime in sedež izvršitelja, katerega namestnik je;
- datum naročila priponke in datum izdaje priponke izvršitelja oziroma namestnika izvršitelja;
- matrica priponke;
- datum, ko je priponka vzeta iz uporabe s kratko navedbo razloga, datum uničenja oziroma datum, ko je ministrstvo prejelo obvestilo o izgubi priponke.

V evidenci pečatov se obdelujejo naslednji podatki:

- tekoča številka pečata (evidenčna številka);
- datum naročila pečata in datum izdaje pečata izvršitelju;
- odtis pečata;

- osebno ime in sedež izvršitelja, ki pečat uporablja;
- datum, ko je pečat vzet iz uporabe s kratko navedbo razloga in datum uničenja pečata.

Trideseto poglavje Zbornica izvršiteljev

296. člen

(Zbornica izvršiteljev)

Izvršitelji z območja Republike Slovenije se obvezno združujejo v Zbornico izvršiteljev (v nadaljevanju: zbornica).

Sedež zbornice je v Ljubljani.

Zbornica je pravna oseba.

Najvišji organ zbornice je skupščina zbornice. Skupščina zbornice sprejema statut, pravila obnašanja izvršiteljev in druge splošne akte zbornice. S statutom se podrobneje določi organizacija organov zbornice in njihove pristojnosti.

K statutu daje soglasje Vlada Republike Slovenije, k drugim splošnim aktom zbornice pa minister, pristojen za pravosodje.

Nadzor nad delom zbornice opravlja minister, pristojen za pravosodje, s pregledom poslovanja zbornice, njenega izvršnega odbora, predsednika in pregledom spisov ter arhiva.

V okviru nadzora po določbah tega člena lahko minister, pristojen za pravosodje, odredi tudi vse druge ukrepe, za katere ima pooblastilo v zakonu, odredi odpravo pomanjkljivosti in določi rok za izvršitev ukrepov.

Enaintrideseto poglavje

Nadzor nad opravljanjem službe izvršiteljev in disciplinska odgovornost izvršiteljev

297. člen

(Nadzor nad opravljanjem službe izvršitelja)

Nadzor nad zakonitostjo opravljanja službe izvršitelja in delom zbornice izvaja minister, pristojen za pravosodje, po uradni dolžnosti ali na predlog predsednika okrajnega, okrožnega ali višjega sodišča, predsednika zbornice, državnega tožilca, državnega pravobranilca in osebe, ki izkaže pravni interes.

V okviru pooblastila iz prejšnjega odstavka lahko minister, pristojen za pravosodje:

- odredi in po pooblaščenih delavcih ministrstva opravi pregled poslovanja izvršitelja ali začasnega namestnika s pregledom njegovih poslovnih listin, evidenc, spisov in stvari v hrambi;

- zahteva od izvršitelja vse potrebne podatke o njegovem poslovanju in zaposlenih osebah;
- pridobiva od pristojnih organov in organizacij podatke o poslovanju izvršitelja, od bank, hranilnic in pristojne davčne uprave pa podatke o njegovem finančnem poslovanju;
- uvede disciplinski postopek zoper izvršitelja ali začasnega namestnika.

297.a člen

(Nadzor nad opravljanjem službe izvršitelja v dodeljenih zadevah)

Nadzor nad zakonitostjo opravljanja službe izvršitelja v zvezi z zadevami, ki jih je sodišče s sklepom dodelilo izvršitelju, opravlja predsednik sodišča, ki je imenovalo izvršitelja.

Predsednik sodišča opravlja nadzor po uradni dolžnosti ali na predlog ministra, pristojnega za pravosodje.

V okviru pristojnosti iz prejšnjega odstavka lahko predsednik sodišča:

- odredi pregled poslovanja izvršitelja ali začasnega namestnika v zadevah iz prvega odstavka tega člena;
- predlaga ministru, pristojnemu za pravosodje, odreditev pregleda celotnega poslovanja izvršitelja ali začasnega namestnika;
- predlaga uvedbo disciplinskega postopka zoper izvršitelja ali začasnega namestnika.

V okviru nadzora po določbah tega zakona lahko predsednik sodišča odredi odpravo pomanjkljivosti in določi rok za izvršitev ukrepov.

297.b člen

(Neposredni nadzor nad poslovanjem izvršitelja)

Neposredni nadzor nad poslovanjem izvršitelja oziroma začasnega namestnika opravlja zbornica.

Nadzor opravlja po uradni dolžnosti ali na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, ali predsednika sodišča, ki je imenovalo izvršitelja.

V okviru pooblastila iz prejšnjega odstavka sme zbornica pregledovati spise, vpisnike ali druge evidence pri izvršitelju, poslovanje s stvarmi v hrambi in poslovanje z varščinami in obračuni plačila za delo in stroškov izvršitelja ter mu naložiti, kar je treba, da poslovanje uskladi s predpisi.

O opravljenem nadzoru zbornica pošlje poročilo ministru, pristojnemu za pravosodje.

297.c člen

(Poročanje o poslovanju izvršitelja)

Izvršitelj mora enkrat letno poročati predsedniku oziroma predsednikom okrajnih sodišč, ki so ga imenovali, ministru, pristojnemu za pravosodje in zbornici o svojem poslovanju za preteklo leto.

Navodila o načinu poročanja izda minister, pristojen za pravosodje.

Zaradi zagotavljanja večje preglednosti poslovanja izvršiteljev se podatki iz letnih poročil izvršiteljev o skupnem številu zadev v delu, skupnem številu rešenih zadev, skupnem številu na koncu leta nerešenih zadev in letni pregled v postopku sodne izvršbe izterjanih denarnih sredstev za vsakega posameznega izvršitelja posebej enkrat letno objavijo na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za pravosodje, in so javno dostopni do objave podatkov za naslednje leto.

297.č člen

(Učinkovitost in ocena dela izvršitelja)

Merila za ugotavljanje učinkovitosti dela izvršitelja izda minister, pristojen za pravosodje. Minister, pristojen za pravosodje, pošlje predlog meril zbornici izvršiteljev, ki lahko v 30 dneh da pripombe k predlogu. Minister, pristojen za pravosodje, na pripombe ni vezan.

Na podlagi letnih poročil izvršiteljev, ugotovitev nadzora in izpolnjevanja meril iz prejšnjega odstavka minister, pristojen za pravosodje, vsako četrto leto izdelava oceno izvršiteljevega dela.

Ocena se vroči izvršitelju, zbornici, na zahtevo pa tudi predsednikom sodišč, ki so izvršitelja imenovali. Izvršitelj lahko predloži svoje pripombe in pojasnila k oceni.

298. člen

(Disciplinska odgovornost izvršiteljev)

Izvršitelj je disciplinsko odgovoren, če pri opravljanju službe izvršitelja krši določbe tega zakona oziroma drugih predpisov, ali če s katerimkoli svojim ravnanjem krni ugled službe izvršitelja.

Disciplinske kršitve so hujše disciplinske kršitve in kršitve ugleda izvršiteljev.

Dejanja, ki pomenijo kršitev ugleda izvršiteljev, določa statut zbornice.

298.a člen

(Uvedba postopka)

Uvedbo disciplinskega postopka lahko predlaga zbornica, predsednik okrajnega sodišča, predsednik okrožnega sodišča, predsednik višjega sodišča in stranke v izvršilnem postopku, v katerem je izvršitelj opravljal dejanja izvršbe ali zavarovanja.

Minister, pristojen za pravosodje, uvede disciplinski postopek na predlog oseb iz prejšnjega odstavka ali po uradni dolžnosti.

298.b člen

(Disciplinski ukrepi)

V disciplinskem postopku zoper izvršitelja se lahko izrečejo naslednji disciplinski ukrepi:

1. pisni opomin;
2. javni opomin;
3. denarna kazen;
4. odvzem pravice opravljati dejanja izvršbe in zavarovanja.

Denarna kazen se sme izreči v znesku od 50.000 do 500.000 tolarjev.

Če se kot disciplinski ukrep izreče denarna kazen, se določi tudi rok plačila, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 3 mesecev od pravnomočnosti sklepa o izreku kazni.

Odvzem pravice opravljanja dejanj izvršbe in zavarovanja se sme izreči samo za hujše kršitve dolžnosti pri opravljanju dejanj izvršbe in zavarovanja, zaradi katerih izvršitelj ni vreden javnega zaupanja za opravljanje dejanj izvršbe oziroma zavarovanja.

Odvzem pravice opravljati dejanja izvršbe in zavarovanja se lahko izreče za dobo od enega do deset let ali trajno.

Izvršitev disciplinskega ukrepa odvzema pravice opravljati dejanja izvršbe in zavarovanja, izrečenega za dobo do dveh let, se lahko odloži za dobo do treh let s pogojem, da izvršitelj v tej dobi ne stori nove disciplinske kršitve dolžnosti pri opravljanju dela izvršitelja.

Če je uveden disciplinski postopek zaradi kršitev, zaradi katerih se sme izreči ukrep odvzema pravice opravljanja službe izvršitelja, lahko disciplinski organ izvršitelju izreče začasno prepoved opravljanja službe izvršitelja (suspenz). Začasna prepoved lahko traja do konca disciplinskega postopka.

298.c člen

(Odmera sankcije)

Pri izrekanju disciplinskih ukrepov se upoštevajo vse okoliščine, ki vplivajo na vrsto ukrepa in višino kazni, zlasti pa teža kršitve in njene posledice, povzročena škoda, stopnja odgovornosti, prejšnje delo in vedenje izvršitelja in morebitni prej izrečeni disciplinski ukrepi.

Pri izrekanju disciplinskega ukrepa denarne kazni se upošteva tudi premoženjsko stanje izvršitelja.

298.č člen

(Hujše disciplinske kršitve)

Dejanja izvršitelja, ki pomenijo hujše disciplinske kršitve, so:

1. če izvršitelj krši pravilo vrstnega reda izvršilnih zadev;
2. če izvršitelj pri opravi dejanj izvršbe oziroma zavarovanja ne upošteva osebnega dostojanstva strank in udeležencev postopka;
3. če se izvršitelj pri opravi dejanj izvršbe ali zavarovanja nedostojno in neprimerno obnaša in ne ravna vestno, pošteno in skrbno po določbah zakona in po pravilih podzakonskih aktov ali če oglašuje svojo dejavnost;
4. če izvršitelj z dolžnikovim premoženjem ne ravna v skladu z določili zakona in po pravilih podzakonskih aktov;
5. če izvršitelj ne začne z opravo izvršilnih dejanj takoj oziroma najkasneje v tridesetih dneh po prejemu dokazila o plačilu varščine oziroma po vročitvi sklepa, s katerim je določen za izvršitelja, ali če takoj po opravljenih dejanjih izvršbe in zavarovanja ne sestavi poročila in obračuna;
6. če izvršitelj zahteva višjo varščino, zaračuna višje plačilo za svoje delo ali večje stroške, kot mu dejansko pripadajo po tarifi;
7. če izvršitelj neupravičeno zavlačuje opravo dejanj izvršbe ali zavarovanja;
8. če izvršitelj ne predlaga izločitve, ko so za to podani zakonski razlogi;
9. če izvršitelj ne izpolnjuje obveznosti strokovnega izobraževanja;
10. če izvršitelj v roku ne predloži podatkov za evidence, ki jih vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, ali če ne vodi evidence zadev, ki jih prejme v izvršitev;
11. če izvršitelj ne posreduje zahtevanih podatkov ali ne predloži zahtevanih listin ali ne predloži letnega poročila ali odkloni sodelovanje pri nadzoru opravljanja službe izvršitelja ali ne izvrši ukrepov, ki so bili pri nadzoru odrejeni po določbah tega zakona;
12. če izvršitelj ne opravi druge dražbe ali ponovne prodaje z neposredno pogodbo najpozneje v dveh mesecih po prejemu upnikovega obvestila;
13. če izvršitelj načina in datuma prodaje stvari ne določi in zabeleži v rubežnem zapisniku takoj po opravljenem rubežu oziroma po prejemu sklepa o prodaji stvari.

298.d člen

(Disciplinski postopek)

V disciplinskem postopku mora izvršitelj, zoper katerega teče postopek, imeti možnost, da se izjavi glede kršitev, zaradi katerih se postopek vodi.

V disciplinskem postopku na prvi stopnji odloča minister, pristojen za pravosodje.

Zoper odločbo ministra, pristojnega za pravosodje, lahko izvršitelj v roku 15 dni od njene vročitve vložiti pritožbo, o kateri odloča disciplinska komisija pri zbornici.

Disciplinsko komisijo sestavljata dva sodnika višjega sodišča z območja, na katerem ima izvršitelj sedež in predstavnik zbornice. Sodnika višjega sodišča, člana disciplinske komisije, se določita z letnim razporedom dela višjega sodišča, predstavnika zbornice pa izvoli skupščina zbornice za dobo dveh let. Predsednik disciplinske komisije je sodnik.

O pritožbi odloča disciplinska komisija brez ustne obravnave.

Podrobnejše določbe o izvedbi disciplinskega postopka predpiše minister, pristojen za pravosodje.

298.e člen

(Zastaranje)

Pregon disciplinskih kršitev zastara v enem letu od dneva kršitve.

Če je disciplinska kršitev obenem tudi kaznivo dejanje, zastara pregon v enakem roku, kot ga določa zakon za zastaranje preгона za kaznivo dejanje.

Izvršitev disciplinskega ukrepa zastara v enem letu od dneva pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ukrep izrečen.

Zastaranje preгона pretrga vsako dejanje v disciplinskem postopku zoper izvršitelja.

Zastaranje izvršitve disciplinskega ukrepa pretrga vsako dejanje, s katerim se pretrga zastaranje po določbah kazenskega zakona.

Pregon kršitve in izvršitev ukrepa zastarata v vsakem primeru, ko preteče dvakrat toliko časa, kolikor je določeno za zastaranje preгона kršitve oziroma za zastaranje izvršitve disciplinskega ukrepa.

298.f člen

(Smiselna uporaba zakona)

V postopku ugotavljanja disciplinske odgovornosti se o vprašanjih, ki niso urejena s tem zakonom in predpisom iz šestega odstavka 298.d člena tega zakona, smiselno uporabljajo določbe skrajšanega postopka iz zakona o kazenskem postopku, razen določb, ki se nanašajo na oškodovanca, napoved pritožbe, zahtevo za varstvo zakonitosti in izredno omilitev kazni.

Dvaintrideseto poglavje
Sodni izvršitelji

298.g člen

Za sodne izvršitelje ne veljajo določbe četrtega dela tega zakona. Zanje veljajo določbe predpisov, ki urejajo sodno osebje.

Triintrideseto poglavje
Kazenska določba

298.h člen

Z globo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če opravlja storitve iz prvega odstavka 7. člena tega zakona.

Z globo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba oziroma odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki opravlja storitve iz prvega odstavka 7. člena tega zakona v nasprotju z določbami četrtega dela tega zakona.

Štiriintrideseto poglavje
Nadzor nad izvrševanjem zakona

298.i člen

Izvajanje določbe prvega odstavka 7. člena tega zakona nadzira ministrstvo, pristojno za pravosodje.

Zakon o izvršbi in zavarovanju – ZIZ (Uradni list RS, št. 51/98) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

Peti del
PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

299. člen

Do imenovanja 50 izvršiteljev, od tega najmanj 7 s sedežem na območju Okrožnega sodišča v Celju, najmanj 5 na območju Okrožnega sodišča v Kopru, najmanj 5 na območju Okrožnega sodišča v Kranju, najmanj 12 na območju Okrožnega sodišča v Ljubljani, najmanj 8 na območju Okrožnega sodišča v Mariboru, najmanj 3 na območju Okrožnega sodišča v Murski Soboti, najmanj 2 na območju Okrožnega sodišča v Novi Gorici, najmanj 3 na območju Okrožnega sodišča v Novem mestu, najmanj 2 na območju Okrožnega sodišča v Krškem, najmanj 2 na območju Okrožnega sodišča na Ptuj in najmanj 1 na območju Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu opravljajo dejanja izvršbe in zavarovanja sodni izvršitelji, ki so zaposleni na sodiščih.

Datum iz prejšnjega odstavka tega člena ugotovi minister, pristojen za pravosodje z aktom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

300. člen

Določbe tega zakona o opravi dejanj izvršbe in zavarovanja po izvršiteljih se pričnejo uporabljati naslednji dan po objavi akta iz drugega odstavka prejšnjega člena, razen določb četrtega dela zakona o imenovanju, razrešitvi in disciplinski odgovornosti izvršiteljev ter o organizaciji in pripravi izvršiteljev na delo.

Z dnem uveljavitve tega zakona se v Republiki Sloveniji preneha uporabljati zakon o izvršilnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 20/78, 6/92, 74/87, 57/89, 20/90 in 27/90), razen določb o opravi izvršbe in zavarovanja po uradnih osebah oziroma delavcih pri sodišču, ki neposredno opravljajo posamezna dejanja izvršbe ali zavarovanja.

301. člen

Podzakonski akti, določeni s tem zakonom, morajo biti izdani v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

302. člen

Ta zakon začne veljati devetdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-A (Uradni list RS, št. 75/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

116. člen – upoštevana sprememba iz ZIZ-B

Izvršitelji, imenovani do uveljavitve tega zakona, opravijo zaprisego po 284. členu zakona najkasneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Izvršitelji, imenovani do uveljavitve tega zakona, ki ne izpolnjujejo pogoja iz 3. točke prvega odstavka 281. člena zakona, so dolžni opraviti dodatni izpit po programu, pod pogoji in na način, ki ga predpiše minister, pristojen za pravosodje, v roku enega leta od uveljavitve tega podzakonskega predpisa oziroma v istem roku predlagati imenovanje namestnika, ter dokazila predložiti zbornici in ministru, pristojnemu za pravosodje.

Izvršitelje, ki ne zaprisežejo v roku iz prvega odstavka tega člena in izvršitelje, ki v roku iz prejšnjega odstavka ne izpolnijo navedenega pogoja, minister, pristojen za pravosodje, razreši ter hkrati imenuje prevzemnike njihovih zadev.

117. člen

Za izvršitelje, imenovane do uveljavitve tega zakona, začne teči rok iz 287.a člena zakona z dnem oprave dodatnega izpita iz 116. člena tega zakona, v primeru imenovanja namestnika pa z dnem uveljavitve tega zakona.

118. člen

Minister, pristojen za pravosodje, uskladi podzakonske predpise, izdane na podlagi zakona, z določbami tega zakona v tridesetih dneh po njegovi uveljavitvi.

Minister, pristojen za pravosodje izda v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona podzakonske predpise iz 96., 287.a, 297.c in 297.č člena zakona in drugega odstavka 116. člena tega zakona.

119. člen

Izvršitelji so dolžni sredstva predujmov v zadevah, v katerih še niso začeli opravljati neposredna dejanja izvršbe in zavarovanja z ustreznimi evidencami, prenesti na račune prehodnih sodnih pologov v tridesetih dneh po uveljavitvi tega zakona.

Za izplačilo stroškov in nagrade izvršiteljev iz teh sredstev se uporabljajo določbe tega zakona.

Kršitev določbe prvega odstavka tega člena predstavlja dejanje, ki pomeni hujšo disciplinsko kršitev.

120. člen

S predlogom za vpis nepremičnine v zemljiško knjigo mora dolžnik predlagati tudi vpis zastavne pravice, ustanovljene na tej nepremičnini na podlagi sporazuma strank po določbah zakona, ki urejajo ustanovitev zastavne pravice na nepremičnini, ki ni vpisana v zemljiško knjigo, in vseh drugih bremen. Če tega ne stori, iz listine, ki je podlaga za vpis, pa izhaja, da je na nepremičnini ustanovljena zastavna pravica, sodišče po uradni dolžnosti opravi vpis zastavne pravice.

Določba prejšnjega odstavka velja tudi za zastavne pravice, ustanovljene po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona.

121. člen

Sklepe o izvršbi in zavarovanju, ki se glasijo na sredstva dolžnika na računih pri Agenciji Republike Slovenije za plačilni promet, izvršijo po zaprtju teh računov organizacije za plačilni promet na sredstva, ki jih ima dolžnik pri njih. Organizacije za plačilni promet v teh primerih opravijo izvršbo po predpisih, ki veljajo v času opravljanja izvršbe.

Po odprtju transakcijskih računov opravi organizacija za plačilni promet izvršbo na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri njej, tudi če se sklepi o izvršbi in zavarovanju glasijo na sredstva dolžnika na že zaprtih računih pri tej organizaciji za plačilni promet.

122. člen

Postopki, v katerih je bil predlog za izvršbo oziroma zavarovanje vložen pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo in dokončajo po določbah tega zakona.

Ne glede na prejšnji odstavek, se v navedenih postopkih uporabljajo naslednje določbe zakona, ki so veljale pred uveljavitvijo tega zakona:

– 33. člen, če je bilo ravnanje iz prvega odstavka navedenega člena storjeno pred uveljavitvijo tega zakona,

– 38. člen o plačilu predujma za stroške izvršitelja v postopkih, v katerih je pred uveljavitvijo tega zakona že odločeno o predujmu, oziroma o plačilu za delo in stroških izvršitelja v postopkih, v katerih je izvršitelj pred uveljavitvijo tega zakona že predložil pisno poročilo o opravi dejanj s specifikacijo stroškov,

– drugi odstavek 54. člena o pristojnosti, tretji odstavek 58. člena o sklepu o ugovoru, prvi odstavek 61. člena ter peti odstavek 62. člena o ravnanju z ugovorom v postopkih, v katerih je sodišče, ki je izdalo sklep o izvršbi pred uveljavitvijo tega zakona, ugovor že poslalo višjemu sodišču, da o njem odloči kot o pritožbi,

– 59., 60., 61., 64., 65. in 66. člen v postopkih, v katerih je bil pred uveljavitvijo tega zakona že vložen ugovor,

– 71. in 73. člen v postopkih, v katerih je bil pred uveljavitvijo tega zakona že vložen predlog za odlog izvršbe,

– 249., 250., 251., 252., 254. in 255. člen v postopkih, v katerih je bil predlog za zavarovanje že vložen pred uveljavitvijo tega zakona.

123. člen

Določbe 254. člena zakona prenehajo veljati za posamezne dele stavb hkrati s prenehanjem veljavnosti zakona o posebnih pogojih za vpis lastninske pravice na posameznih delih stavbe v zemljiško knjigo (Uradni list RS, št. 89/99, 43/01 – odločba US, 97/01 in 32/02 – odločba US).

124. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se za izvršbo in zavarovanje na nematerializirane vrednostne papirje v sodnem postopku prenehajo uporabljati določbe 60., 62., 63. in 85. člena Zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 23/99).

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati v postopkih, v katerih sodišča opravljajo prisilno izvršitev terjatev, določba 3. točke četrtega odstavka 29. člena Zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 30/02) za pridobitev podatkov o transakcijskih računih imetnikov transakcijskih računov, ki so druge fizične osebe, glede dokazovanja pravnega interesa.

125. člen

47. in 50. člen tega zakona ter drugi odstavek 96. in prvi odstavek 248. člena zakona se začnejo uporabljati ob uveljavitvi podzakonskih aktov iz šestega odstavka 81. in tretjega odstavka 96. člena zakona.

Izvršitelji oziroma notarji morajo zahtevati vpise vseh še veljavnih rubežev oziroma zavarovanj, opravljenih pred uveljavitvijo podzakonskih aktov iz šestega odstavka 81. in tretjega odstavka 96. člena zakona, v uradni register zarubljenih premičnin in zastavnih pravic v treh mesecih po njegovi vzpostavitvi. V zahtevi morajo navesti tudi predpisani enolični identifikacijski znak za premičnino. Šteje se, da v tem roku opravljeni vpis učinkuje od dneva, ko je bil opravljen rubež oziroma zavarovanje.

126. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na stavbno pravico in zemljiški dolg se pričnejo uporabljati z dnem, ko se prične uporabljati zakon, ki ureja stvarnopravna razmerja.

127. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-B (Uradni list RS, št. 16/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-C (Uradni list RS, št. 17/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

40. člen

Postopki, v katerih je bil predlog za izvršbo oziroma zavarovanje vložen pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo in dokončajo po določbah tega zakona.

41. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 86.a člen Zakona o notariatu (Uradni list RS, št. 4/06 – uradno prečiščeno besedilo).

42. člen

Določba tretjega odstavka 40. člena zakona se v delu, ki se nanaša na podatke o nematerializiranih vrednostnih papirjih, katerih imetnik je dolžnik, ne uporablja, dokler minister, pristojen za pravosodje, s sklepom ne ugotovi, da so za to izpolnjeni tehnični pogoji. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

43. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonski predpis iz tretjega odstavka 42.a člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

44. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-D (Uradni list RS, št. 69/06) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

5. člen

Izjavi iz prvega odstavka 96. člena in četrtega odstavka 189. člena zakona, ki je bila vročena dolžniku in upniku pred uveljavitvijo tega zakona, lahko dolžnik in upnik nasprotujeta v roku

iz petega odstavka 189. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 44/06 – uradno prečiščeno besedilo).

6. člen

Postopki, v katerih sodišča odločajo o delitvi kupnine in poplačilu upnika ali upnikov, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo in dokončajo po določbah tega zakona.

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju – ZIZ-E (Uradni list RS, št. 115/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

63. člen

Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za vlaganje po elektronski poti objavi seznam vlog in drugih pisanj ter rok, od katerega je mogoče vloge in pisanja s seznama vlagati po elektronski poti.

64. člen

Predlogi za izvršbo in predlogi za nasprotno izvršbo se do uveljavitve podzakonskega predpisa iz tretjega odstavka 40. člena in tretjega odstavka 67. člena zakona vlagajo po določbah zakona, ki so veljale do uveljavitve tega zakona.

Ne glede na prejšnji odstavek se od uveljavitve tega zakona uporabljata peti in šesti odstavek 40. člena zakona.

65. člen

Postopki, v katerih je bil predlog za izvršbo oziroma predlog za nasprotno izvršbo vložen pred uveljavitvijo podzakonskega predpisa iz tretjega odstavka 40. člena in tretjega odstavka 67. člena zakona, se nadaljujejo in dokončajo po določbah zakona, ki so veljale do uveljavitve tega zakona.

66. člen

Drugi odstavek 44. člena zakona in določba o navedbi krajevno pristojnega sodišča v sklepu o izvršbi iz četrtega odstavka 44. člena zakona se začneta uporabljati z dnem, ko začneta veljati podzakonska predpisa iz tretjega odstavka 40. člena in tretjega odstavka 67. člena zakona.

67. člen

V postopkih, v katerih je bil do dneva uveljavitve tega zakona že izdan sklep o določitvi izvršitelja po določbah zakona, ki so veljale do uveljavitve tega zakona, opravijo neposredna

dejanja izvršbe in zavarovanja izvršitelji, ki so bili določeni s sklepom o določitvi izvršitelja. Tudi za te primere se uporablja deveti odstavek 44.a člena zakona.

V postopkih, v katerih do dneva uveljavitve tega zakona sklep o določitvi izvršitelja še ni izdan, upnik izvršitelja navede v roku, ki ga določi sodišče v pozivu, v katerem ga opozori, da bo sklep o izvršbi v celoti ali delno s sklepom razveljavilo, ali ne bo opravilo posameznega dejanja izvršbe, če v tem roku ne bo navedel izvršitelja. Zoper sklep, s katerim se sklep o izvršbi v celoti ali delno razveljavi ali se odloči, da se posamezno dejanje izvršbe ne bo opravilo, ni pritožbe.

68. člen

Določba o opozorilu na pravne posledice iz tretjega odstavka 58. člena zakona in tretji odstavek 58. člena zakona se pričneta uporabljati z dnem, ko začneta veljati podzakonska predpisa iz tretjega odstavka 40. člena in tretjega odstavka 67. člena zakona.

69. člen

Če je od rubeža oziroma, v primeru iz drugega odstavka 81. člena zakona, od dne, ko je upnik predlagal prodajo stvari do uveljavitve tega zakona preteklo že tri mesece, prodaja pa še ni bila opravljena, mora biti prodaja opravljena v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

70. člen

V izvršilnih zadevah, v katerih je izvršitelj na dan uveljavitve tega zakona že opravil rubež, ni pa še določil načina in datuma prodaje stvari, mora način in datum prodaje stvari določiti in zabeležiti v rubežnem zapisniku v enem mesecu od uveljavitve tega zakona. Izvršitelj obvesti stranke o načinu in datumu prodaje stvari s posebnim obvestilom.

V primeru iz drugega odstavka 81. člena zakona način in datum prodaje stvari določi in zabeleži v rubežnem zapisniku izvršitelj v skladu drugim odstavkom 93. člena zakona.

71. člen

Če sta od prejema strankinega obvestila iz četrtega odstavka 94. člena zakona do uveljavitve tega zakona pretekla že dva meseca, druga dražba ali ponovna prodaja z neposredno pogodbo pa ni bila opravljena, mora izvršitelj opraviti drugo dražbo ali ponovno prodajo z neposredno pogodbo najpozneje v dveh mesecih od uveljavitve tega zakona.

72. člen

V postopkih, v katerih je bil do dneva uveljavitve tega zakona že izdan sklep o izvršbi, je v primeru, da ležijo nepremičnine na območju različnih sodišč, za samo izvršbo krajevno pristojno sodišče po določbah zakona, ki so veljale do uveljavitve tega zakona.

73. člen

Drugi odstavek 291. člena zakona se uporablja tudi v izvršilnih zadevah, ki jih je izvršitelj prejel do uveljavitve tega zakona, če sklep o poplačilu še ni bil izdan.

74. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonski predpis iz tretjega odstavka 40. člena in tretjega odstavka 67. člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

75. člen

Ne glede na določbe Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 20/04 – uradno prečiščeno besedilo) se do uveljavitve sprememb zakona, ki ureja sodne takse, in se nanašajo na plačilo sodnih taks v izvršilnem postopku, za predlog za izvršbo, v katerem je navedeno eno sredstvo izvršbe, plača taksa v višini 20 eurov, za predlog za izvršbo, v katerem sta navedeni dve ali več sredstev izvršbe, se za drugo in vsako nadaljnjo navedeno sredstvo izvršbe plača dodatna taksa v višini 5 eurov, za predlog upnika po tretjem odstavku 34. člena zakona pa taksa v višini 6 eurov za vsako predlagano sredstvo oziroma predmet izvršbe.

Ne glede na določbe Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 20/04 – uradno prečiščeno besedilo) se do uveljavitve sprememb zakona, ki ureja sodne takse in se nanašajo na plačilo sodnih taks v izvršilnem postopku, za sklep o izvršbi, za sklep o ugovoru zoper sklep o izvršbi in za sklep o predlogu za odlog izvršbe, plača taksa v višini 20 eurov, za sklep, s katerim sodišče odloči o predlogu upnika po tretjem odstavku 34. člena zakona in za sklep o ugovoru zoper sklep, s katerim sodišče odloči o predlogu upnika po tretjem odstavku 34. člena zakona, pa taksa v višini 6 eurov.

Ne glede na določbe Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 20/04 – uradno prečiščeno besedilo) se do uveljavitve sprememb zakona, ki ureja sodne takse in se nanašajo na plačilo sodnih taks v izvršilnem postopku, za ugovor zoper sklep o izvršbi plača taksa v višini 20 eurov, za ugovor zoper sklep, s katerim sodišče odloči o predlogu upnika po tretjem odstavku 34. člena zakona, pa 6 eurov.

Ne glede na določbe Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 20/04 – uradno prečiščeno besedilo) se do uveljavitve sprememb zakona, ki ureja sodne takse in se nanašajo na plačilo sodnih taks v izvršilnem postopku, za pritožbo zoper sklepe iz drugega odstavka tega člena plača taksa v višini 80 eurov, za odgovor na pritožbo pa 20 eurov.

76. člen

Ne glede na tar. št. 27 in tar. št. 39 Odvetniške tarife (Uradni list RS, št. 67/03 in 70/03 – popr.) je do uveljavitve sprememb Odvetniške tarife, ki se nanašajo na plačilo storitev odvetnikov v izvršilnem postopku, odvetnik v izvršilnem postopku za vložitev predloga za izvršbo upravičeni do plačila v višini 80 eurov.

77. člen

75. in 76. člen tega zakona se začeta uporabljati z dnem, ko začeta veljati podzakonska predpisa iz tretjega odstavka 40. člena in tretjega odstavka 67. člena zakona.

78. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

